

U D O M S A H N นิตยสารวัฒนธรรม

อุดมศิลป์

ปีที่ 91

ฉบับนี้ส่งมอบความ 2554/2011 ทั่วไป 40 บาท

ประพันธ์ ๙

จำนวน 2554/๒๐๑๑

เล่มที่ ๑๒๓/๒๐๑๑

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ประจำปี 2011

เดือนสิงหาคม

เพื่องานชุมนุมเยาวชนโลกที่จัดขึ้นในกรุงมาดริด ประเทศสเปน
จะเป็นแรงบันดาลใจอย่างลึกซึ้งแก่เยาวชนทั่วโลก
และจะได้พบพระเยซูคริสตเจ้าในชีวิตของพวกเขา

อันเนื่องมาจากปก

ปกหน้า : “พระคริสตเจ้า
ท่ามกลางคลื่นลมทะเลสาบ
กาลิลี”

วาดโดย เรมบรันด์ท ฮาร์แมนส์ ฟาน ริจน์ ราวปี ค.ศ. 1633 สีนํ้ามันบนผ้าใบ ขนาด 161.7 x 129.8 เซนติเมตร เก็บรักษาอยู่ ณ พิพิธภัณฑ์ อิสเบลลา สจวร์ต การ์ดเนอร์ บอสตัน ถูกขโมยไป ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1990 ปัจจุบันยังไม่ทราบว่าอยู่ที่ใด

พระวรสารตอนนี้ในพระคัมภีร์คาทอลิกของเราชื่อเรื่องว่า “พระเยซูเจ้าทรงทำให้พายุสงบ” (ลก 8:22-25) แต่ชื่อภาพของ เรมบรันด์ท มีขยายความว่าเหตุการณ์เกิดที่ทะเลสาบกาลิลี ที่จริงศิลปินยิ่งใหญ่ท่านนี้ยังวาดภาพเกี่ยวกับพระคัมภีร์อีกหลายภาพและภาพที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคือ ภาพนิทานเปรียบเทียบของพระเยซูเจ้า เรื่อง “ลูกจ้างผลาญ” (หรือ บิดาผู้ใจดี) เรมบรันด์ท เชี่ยวชาญพิเศษในเรื่องแสง เขาจะวาดภาพจนมืดเกือบทั้งภาพ แต่ก็ไม่ใช่สีดำ แต่เป็นความมืดที่มองออกว่าเป็นสีอะไร ในขณะที่เดียวกันก็จะมีส่วนที่รับแสงสว่างคมมากระทบอย่าง

แรงกล้า โดยเฉพาะส่วนที่สำคัญ เช่น ใบหน้า ดวงตา สันจมูก ภาพนี้ แม้เรมบรันด์ท จะให้แสงสว่างกระทบยอดฟองคลื่นและใบเรือแล้ว ท่านยังเปิดแสง ที่พระพักตร์ของพระอาจารย์ที่บรรทมอยู่ท้ายเรือด้วย

ปกหน้าใน

“พระคริสตเจ้า
ในบ้าน กับ บิดา
มารดา” (ร้านช่างไม้)

วาดโดย ยอห์น

เอเวอเรตต์ มิลเลส์ ราวปี ค.ศ. 1849-1850 สีนํ้ามันบนผ้าใบ ขนาด 86.4 x 139.7 เซนติเมตร เก็บไว้ ณ เทท แกลเลอรี ลอนดอน ประเทศอังกฤษ

ชื่อภาพค่อนข้างจะเย็นเยื่อ เข้าใจว่า ผู้ตั้งชื่อภาพคงจะเน้นที่ความผูกพัน ระหว่างนักบุญยอแซฟ พระมารดา มาริอา และพระเยซูเจ้าในปฐมวัย ที่มีร่วมกันในครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ นอกบ้านตรงช่องประตู จะมีคอกแกะ และทุ่งหญ้าไกลออกไป ศิลปินยังจินตนาการว่านักบุญยอแซฟต้องมีลูกมือในการทำงานด้วย

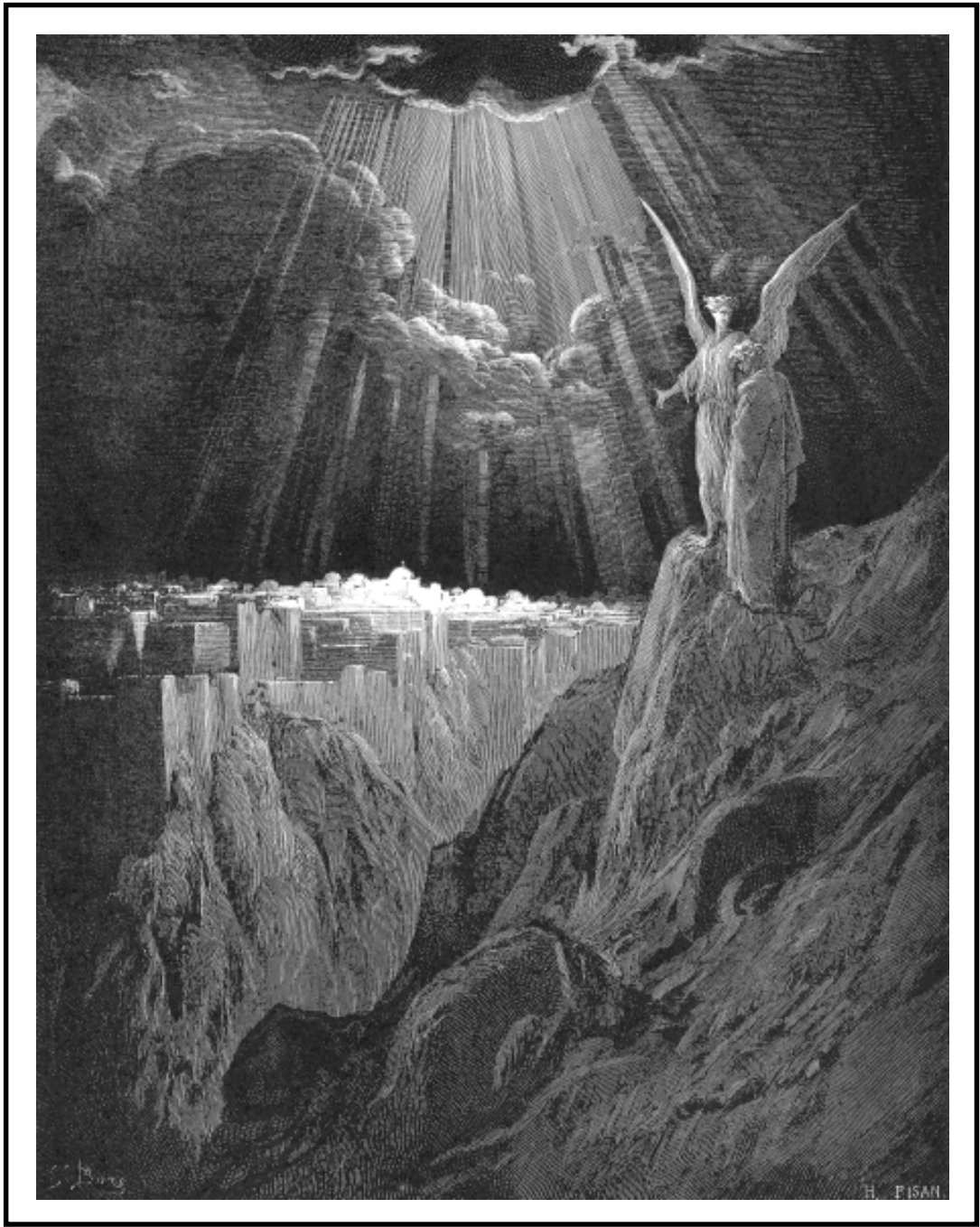
วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งในเดียวในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทย มุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้า โดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้องกับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและรับใช้ประชาชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันเทิงคดี บทวิจารณ์ที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์ของพระวรสาร
- เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคมและวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

เตรียมพร้อมเหมือนเจ้าสาวแต่งตัวรอเจ้าบ่าว

วิว 21:1-27

ตามความเชื่อของชาวยิว กรุงเยรูซาเล็มคือที่ประทับของพระเป็นเจ้า เพราะเป็นที่ตั้งของพระวิหาร กรุงเยรูซาเล็มต้องเป็นนครที่ไม่มีใครทำลายได้ ดังนั้นในภาพนิมิตของท่านยอห์น ถ้าหากพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระมหาไถ่ ผู้ทรงชนะศัตรูทั้งมวลแม้ความตาย พระองค์จะทรงบันดาลให้นครเยรูซาเล็มกลับเป็นนครศักดิ์สิทธิ์ คือนครเยรูซาเล็มลงมาจากสวรรค์ ลงมาจากพระเจ้า “เตรียมพร้อมเหมือนกับเจ้าสาวที่แต่งตัวรอเจ้าบ่าว” “นี่คือที่พำนักของพระเจ้าในหมู่มนุษย์พระองค์จะทรงพำนักอยู่ในหมู่เขา เขาจะเป็นประชากรของพระองค์ และพระองค์จะทรงเป็นพระเจ้าของเขา ทรงเป็น ‘พระเจ้าสถิตกับเขา’ พระองค์จะทรงเข้าน้ำตาทุกหยดจากนัยน์ตาของเขา จะไม่มีความตายอีกต่อไป จะไม่มีการคร่ำครวญ การร้องไห้และความทุกข์อีกต่อไป เพราะโลกเดิมผ่านพ้นไปแล้ว”

ท่านยอห์นยังเล่าต่อว่า... ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในเจ็ดองค์ ซึ่งถือขันเจดไปบรรจุภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ดประการมาและกล่าวกับข้าพเจ้าว่า “มาเถิด ข้าพเจ้าจะให้ดูสตรีที่เป็นเจ้าสาวของลูกแกะ” ทูตสวรรค์นำข้าพเจ้า เดชะพระจิตเจ้าไปบนภูเขาใหญ่ลูกหนึ่ง ซึ่งให้ข้าพเจ้าเห็นนครเยรูซาเล็ม นครศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งกำลังลงมาจากสวรรค์ มาจากพระเจ้า นครนี้มีพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า มีความสุขใสเหมือนเพชรพลอยล้ำค่า คล้ายแก้วมณี ไซตช่วงเป็นผลึกสดใส มีกำแพงสูงใหญ่ ประตูสิบสองประตู แต่ละประตูมีทูตสวรรค์ประจำอยู่ และมีชื่อจารึกไว้ คือตระกูลอิสราเอล สิบสองตระกูล ทางทิศตะวันออกมีสามประตู ทางทิศเหนือมีสามประตู ทางทิศใต้มีสามประตู และทางทิศตะวันตกมีสามประตู กำแพงเมืองตั้งอยู่บนฐานศิลาสิบสองฐาน บนฐานศิลานั้นมีชื่อของบรรดาอัครสาวกทั้งสิบสององค์ของลูกแกะ...” (วิว 21:9-27)

ข้าแต่พระเจ้า... “พระบัลลังก์ของพระเจ้าและของลูกแกะจะอยู่ในนครนั้น บรรดาผู้ใช้ของพระองค์จะกราบนมัสการพระองค์ เขาจะเห็นพระพักตร์พระองค์ และจะมีพระนามของพระองค์บนหน้าผาก จะไม่มีกลางคืนอีกต่อไป เขาเหล่านั้นไม่ต้องการแสงตะเกียงหรือแสงอาทิตย์อีก เพราะพระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า จะทรงส่องสว่างเหนือเขาทั้งหลาย เขาจะครองราชย์อยู่ตลอดนิรันดร” (วิว 22:3-5) ขอลูกรักที่จะอ่านหนังสือวิวรณ์ พระคัมภีร์แห่งกำลังใจและความหวัง พระคัมภีร์แห่งความรักและชัยชนะขององค์พระชุมพวน้อยผู้ทรงบัลลังก์ในนครเยรูซาเล็มใหม่ ที่ลูกจะได้เข้าอยู่กับพระองค์ด้วยเถิดพระเจ้าข้า ✠

การมาของโอกาสดี ๆ

ควันทรงจากการไปร่วมงานกับรายการดนตรีวิถีศิลป์ ของช่องไทยพีบีเอส ในตอน “เพลงถึงพระเจ้า” ยังเป็นที่พูดคุย ถามหาเทพต้นฉบับ ยกตัวอย่างอ้างอิงถึงความสำเร็จ หรือสิ่งที่เกิดขึ้น บทเรียนชีวิตที่แสนง่ายที่สุดสำหรับผมก็คือ “โอกาสมา ถ้าคิดว่าไปต่อได้ แม้จะต้องออกแรงสักหน่อย ขอให้คว้าไว้ เพราะโอกาสไม่ได้มาบ่อยๆ ในขณะที่เดียวกัน อย่าละทิ้งความเชื่อมั่นในความดีงาม แม้จะต้องผ่านความยากลำบากเพื่อพิสูจน์มัน”

สิ่งหนึ่งที่พบความแตกต่างระหว่างก่อนงานกับหลังงานคือ “น้ำเสียงและท่าที” ก่อนที่งานจะเกิดขึ้น น้ำเสียงมีบวก ลบ ในอัตราที่สุสี บวกแน่นอนย่อมเพิ่มแรงให้กับหัวใจคนทำงาน แต่ลบจะว่าไปแล้วก็ไม่ถึงขนาดบั่นทอนแต่กลับสร้างแรงกระตุ้นให้ต่อมหัวใจสูบฉีด คนที่มองไปยังเป้าหมาย ย่อมนึกออกกว่ารายการจะพบเจออุปสรรคมากน้อยเท่าไรเอง เมื่องานเกิดขึ้น และเปิดเผยตัวตนของมัน ฝั่งที่มองเป็นลบ ได้แต่เสียบเสียงลง ไม่พูดอาจจะบอบช้ำน้อยกว่า แต่สิ่งที่เกิดขึ้นในรายการใช้จะไม่มีจุดบอด แต่ถ้าไม่เรียนรู้และก้าวเดินไปพร้อมกันอาจจะไม่ทราบว่า จุดบอดที่เกิดขึ้นเกิดมาจากการเอาชนะข้อจำกัดแล้ว มันได้แก่นั่นจริงๆ แต่มันก็ดีกว่ามีไข้หรือ ที่ 1 ชั่วโมงในช่วงเวลาที่คนทุกเพศทุกวัยพอดูได้ กับรายการที่ยังวันเครดิตการยอมรับยิ่งเพิ่มขึ้นทุกวัน ผมไม่ได้อยากพูดแค่เรื่องออกทีวี ผมอยากพูดมากกว่านั้น ผมอยากพูดเรื่องวิธีการทำงาน วิสัยทัศน์ทัศนคติเชิงบวก และความร่วมมือกันอย่างแท้จริง จริใจ อย่าพูดกันด้วยความเก่ง เพราะผมไม่เชื่อว่าใครมันจะเก่งเลิศเลอ เอาหัวใจของความรักในองค์กร และเป้าหมายโดยมีพระคริสต์เป็นที่ตั้งกันดีกว่า

ในเวทีสัมมนาคุณธรรมที่ผ่านมา ผมอ่านตอนหนึ่งของพระสมณสาสน์ “พัฒนาประชาชาติ ด้วยความรักเมตตาและสัตย์ธรรม” (แปลและเรียบเรียงจาก CARITAS IN VERITATE) พระศาสนจักรบอกว่า ตนเองไม่ได้เก่งเรื่องเศรษฐศาสตร์ หรือการเมือง แต่พระศาสนจักรยืนยันในเรื่องของคุณค่าและศักดิ์ศรีของมนุษย์ อันนี้ผมให้ 5 ดาวเลย และผมอยากจะพูดคล้ายๆ กันด้วย พระศาสนจักรไม่ได้เชี่ยวชาญ และเป็นผู้รู้ในสายของสื่อ แต่พระศาสนจักรทราบดีว่า สำหรับศาสนาแล้ว จะนำสื่อมาใช้อย่างไร

เดือนสิงหาคม เรามีวันสื่อมวลชนด้วย นั่นคือวันอาทิตย์แรกของเดือน วันสื่อมวลชนที่เราจะขอบคุณ พระสำหรับเครื่องมืออันวิเศษที่พระเป็นเจ้ามอบเป็นของขวัญให้กับโลก แล้วเราจะแบ่งปัน รับผิดชอบ ช่วยเหลือจุนเจือและร่วมกันเผยแผ่พระอาณาจักรของพระเป็นเจ้า คือความรัก สันติภาพ และความจริง

มีสาสน์วันสื่อจากสมเด็จพระสันตะปาปาเหมือนเคย ครั้งนี้เป็นครั้งที่ 45 แล้ว พระสังฆราชประธาน ศรีดารุณศีล ประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย คนปัจจุบัน บอกเล่าทัศนคติผ่านทางสารของท่านด้วย มิบบทมิสซา บทภาวนาเพื่อมวลชน กิจกรรมต่างๆ ตามสังฆมณฑล ปฏิทินพกพาเทวดาป้อง แจกฟรีเช่นเคย ปีนี้มาแปลกเทวดาถือไอแพดซะด้วย ฝากช่วยกันอ่านและแนะนำในบทวิเคราะห์ “ปรากฏการณ์การใช้สื่อของพระศาสนจักรคาทอลิก ในยุคที่ชื่อว่า ยุคดิจิทัล”

“ปรากฏการณ์การใช้สื่อของพระศาสนจักรคาทอลิก ในยุคที่ชื่อว่า ยุคดิจิทัล” อาจจะรวบรวมข้อมูลได้ไม่สมบูรณ์ครบครัน อ้างอิงได้ แต่อย่างน้อยเป็นบทความที่ทำการบ้าน มองปรากฏการณ์และพยายามให้ออกมาช่วยกันระดมความคิดเห็นและขับเคลื่อนไปในทิศทางที่มีคุณค่าสำหรับชีวิตคริสตชน และการอยู่ร่วมกันบนโลกดิจิทัลใบนี้

“โอกาสมา ถ้าคิดว่าไปต่อได้ แม้จะต้องออกแรงสักหน่อย ขอให้คว้าไว้ เพราะโอกาสไม่ได้มาบ่อยๆ ในขณะที่เดียวกัน อย่าละทิ้งความเชื่อมั่นในความดีงาม แม้จะต้องผ่านความยากลำบากเพื่อพิสูจน์มัน” ชีวิตไม่ใช่สูตรสำเร็จ ขอให้ผู้อ่านทุกท่านได้ใช้โอกาสที่ยังมีลมหายใจสร้างสรรค์ชีวิตที่งดงามให้กับตนเองและโลก ความดีต้องการการพิสูจน์ว่ามันดี จริงเช่นกัน แต่ท่านผู้อ่านครับ แมว่ามันจะเป็นสิ่งที่ดี บางทีคนยังพูดให้ไม่ได้กันได้เลย เห็นหรือยังล่ะครับว่า ความดี ไม่มีที่สิ้นสุดจริงๆ?

บรรณาธิการบริหาร

อุดมตาแปด

ประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย :
พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา :
ภราดาหลุยส์ ซาเนล,
อ.ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา,
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ :
คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง
(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา
ผู้อำนวยการและจิตตากร :
คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร :
คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :
วัชรวิ กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ :
เสกสรร กองคำ

อุดมสถานต์
นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

ค่าบำรุงปีละ 400 บาท
ธนาณัติในนามซิสเตอร์ศรีนทิพย์ กิจสวัสดิ์
ส่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา 10120

สำนักงาน :
122/11 ซ.นาคสุวรรณ ถนนนที
แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา
กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801
โทรสาร : 0-2681-3900 ต่อ 1802

CATHOLIC PRESS OF THAILAND
UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Nak Suwan, Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yan Nawa,
Bangkok 10120 Thailand.
Tel. 66-2681-3900 ext. 1801
Fax : 66-2681-3900 ext. 1802
E-mail : thecatcom@loxinfo.co.th
Website : www.udomsarn.com

พิมพ์ที่ :
โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2235-1045

เฟลท :
บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สติปัญญา/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 สมณสภาสื่อสารสังคม สันตะสำนัก
วันสื่อมวลชนสากล ครั้งที่ 45
- 10 สาสันวันสื่อมวลชนสากลครั้งที่ 45
- 18 เซอร์มารีย์ เอ็มเม
สตรีซุคขาวในดินแดนกาฬทวีป (ตอนจบ)
- 45 เฉลย ถอดคำภาษาวัด

พระกัมภีร์

- 53 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 56 วันละก้าวกับพระเยซู

ชีวิตคริสตชน

- 58 ข้างธรรมาสัน
- 59 เรื่องเล่าของชานา
- 60 ซ่อนไว้...ในจังหวะชีวิต
- 62 ระหว่างเดือน
- 66 ใต้ตามโค้งตะวัน
- 72 คุยกับเกสซกร
- 74 บันทึกกรรมทูต
- 78 ดูหนัง
- 80 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 82 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 85 พจนมาลา
- 86 ภาพเคียงคำ
- 87 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

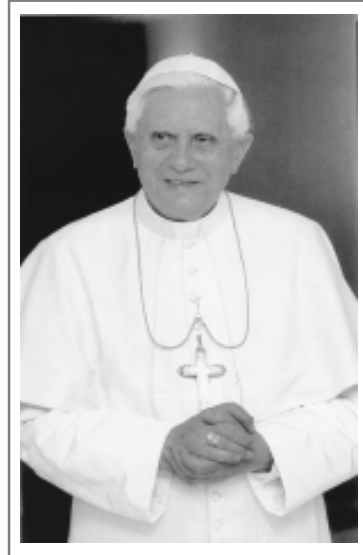
- 88 สโมสรรอุดมสถานต์
- 89 การ์ตูนครูต้อย
- 94 ชวนน้องคุย
- 99 ผ่อนคลายสไตล์ที่อ้อย
- 101 มุมเด็กศิลป์
- 104 ชวนคิดชวนอ่าน

จีปาละ

- 106 จดหมายจากผู้อ่าน
- 108 เขียนกวีเขียนชีวิต

สมณสภาสื่อสารสังคม สันตะสำนัก
วันสื่อมวลชนสากล ครั้งที่ 45
“ความจริง การประกาศ
และคุณค่าของชีวิตในยุคดิจิทัล”

พระสังฆราชกิตติคุณยอร์ช ยอด พิมพิสาร ถอดความ

พี่น้องชายหญิงที่รัก

ในโอกาสวันสื่อมวลชนสากล ครั้งที่ 45 ข้าพเจ้าใคร่จะขอแบ่งปันข้อคิด อันเนื่องมาจากปรากฏการณ์ซึ่งเป็นเอกลักษณ์พิเศษแห่งยุคสมัยของเรา กล่าวคืออินเทอร์เน็ตที่ปรากฏตัวเป็นเครือข่ายของสื่อสารมวลชน เป็นความคิดที่คนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า เป็นการเปลี่ยนไปในลักษณะใหม่และมีความแตกต่างอย่างสิ้นเชิง ทำให้รูปแบบวงจรของการผลิตและชีวิตของทำงานต้องเปลี่ยนไป ฉะนั้นใครก็ตามที่การเปลี่ยนแปลงแบบถึงรากถึงโคน กำลังจะเกิดขึ้นในสังคมเทคโนโลยีใหม่ๆ มิได้เพียงแต่จะเปลี่ยนวิธีการสื่อสารของเราเท่านั้น แต่ยังเป็นการเปลี่ยนแปลงตัวของสื่อเอง จนเราสามารถกล่าวได้ว่า เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ในยุคของการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมโดยสิ้นเชิง วิธีการเผยแพร่ข่าวและความรู้ก่อให้เกิดแนวทางใหม่ในการเรียนรู้ และความนึกคิดพร้อมกับโอกาสที่จะติดต่อกัน และเสริมสร้างมิตรภาพดังที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน แนวทางใหม่ได้เกิดขึ้น ซึ่งก่อนหน้านี้เราไม่เคยคิดมาก่อนเลยเป็นการกระตุ้นความประหลาดใจของเราให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่สื่อใหม่ๆ นี้เปิดให้แก่เรา ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการบังคับเราให้พิจารณาอย่างจริงจังถึงความสำคัญของสื่อสารมวลชนในยุคดิจิทัลนี้ เราจะเห็นได้อย่างชัดเจน เมื่อเราต้องเผชิญกับความจริงเกี่ยวกับพลังพิเศษของอินเทอร์เน็ตและความยากลำบากในการใช้งาน ดังเช่นผลอันสืบเนื่องมาจากความเฉลียวฉลาดของมนุษย์ เครื่องมือสื่อสารสมัยใหม่นี้ จะต้องนำไปใช้ในการรับใช้คุณความดีของมนุษย์แต่ละคนและของมวลมนุษยย์ หากนำไปใช้อย่างเฉลียวฉลาดก็จะสามารถช่วยให้ความปรารถนาที่จะเข้าใจความหมาย ความจริง และความเป็นหนึ่งเดียวกัน ซึ่งฝังลึกในความต้องการของมนุษย์แต่ละคนเป็นความจริงขึ้นมาได้

ในโลกดิจิทัล การส่งสารมีความหมายมากยิ่งขึ้น จะต้องแผ่ขยายในเครือข่ายของสังคม ซึ่งมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ในวงจรการแบ่งปันประสบการณ์ของแต่ละคน ความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภคข่าวสารเป็นเรื่องของความสัมพันธ์กัน ดูเหมือนว่าการสื่อสารมิใช่เป็นเรื่องการแลกเปลี่ยนข่าวสารเท่านั้น แต่ยังเป็นส่วนหนึ่งของการแบ่งปัน เรื่องนี้ก่อให้เกิดความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับการสื่อสาร ซึ่งถือว่าเป็นการแสวงหา การแลกเปลี่ยน และเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ในเชิงบวก อีกด้านหนึ่งคือเป็นการแสดงให้เห็นถึงขอบเขตของการสื่อสารแบบดิจิทัล การแสดงออกซึ่งความคิดเห็นในด้านเดียวเอนเอียงไปในการแสดงออก ซึ่งความนึกคิดภายในจิตใจที่เป็นเพียงส่วนเดียวเท่านั้น อันตรายของการสร้างภาพพจน์ที่ผิดเกี่ยวกับตัวเราเอง อาจกลายเป็นส่วนหนึ่งของการเห็นแก่ตัว

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เยาวชนซึ่งได้สัมผัสกับการเปลี่ยนแปลงในโลกของสื่อมวลชน ซึ่งมีความวิตกกังวล การทำทนาย และการริเริ่มอันเป็นคุณสมบัติของผู้ที่เปิดใจรับความกระตือรือร้น และอยากลิ้มรสประสบการณ์ใหม่ๆ ในชีวิต ความเกี่ยวข้องของเยาวชนกับความเป็นสาธารณะในระบบดิจิทัล ซึ่งถูกสร้างขึ้นมาโดยเครือข่ายของงานด้านสังคม ซึ่งช่วยให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลแบบใหม่ อันมีอิทธิพลเกี่ยวกับความรู้สึกของตนเอง อันนำไปสู่คำถามซึ่งมิใช่เพียงแต่ว่าจะกระทำตัวอย่างไรเท่านั้น แต่ยังแผ่ไปถึงความเป็นตัวของตัวเอง การเข้าสู่โลกไซเบอร์สามารถเป็นเครื่องหมายของการแสวงหาความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับผู้อื่น ครอบงำที่มีความสนใจในอันที่จะหลีกเลี่ยงอันตรายของการปิดบังตนเองในการเป็นอยู่ คู่ขนานกันไปหรือการเผชิญกับโลกที่อาจเป็นไปได้มากเกินไป ในการแสวงหาเพื่อแบ่งปันกับ “เพื่อน” ย่อมมีการทำทนายให้กระทำสิ่งที่ถูกต้องและซื่อสัตย์ ไม่ปล่อยตัวให้อยู่ในโลกของความฝันที่จะเสริมสร้างภาพพจน์เทียมให้แก่ตนเองในสายตาของสังคม เทคโนโลยีใหม่ๆ ช่วยให้นักชนวัยได้พบกันและกันโดยปราศจากขอบเขต และข้ามวัฒนธรรมของตนเอง ด้วยวิธีนี้เองเขาจะสร้างโลกใหม่เป็นโลกแห่งมิตรภาพที่อาจเป็นไปได้ สิ่งนี้ต่อมาเป็นโอกาสอันยิ่งใหญ่ แต่ก็ต้องมีความระมัดระวังมากขึ้นและสำนึกว่าอาจมีอันตราย ใครเป็น “เพื่อน” ของฉันในโลกใหม่นี้ มีอันตรายหรือเปล่าว่า เราอาจจะมีได้อยู่กับผู้ที่เราสัมผัสในชีวิตประจำวันของเรา มีอันตรายหรือเปล่า ที่เราจะสนใจในโลก “อีกโลกหนึ่ง” ซึ่งมีไซโลกที่เราอาศัยอยู่? เรามีเวลาทบทวนอย่างจริงจังเกี่ยวกับการเลือกของเรา และการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ที่ลึกซึ้งและยืนนานขึ้นเป็นสิ่งสำคัญมากกว่าการสัมผัสกับสิ่งที่อาจเป็นไปได้ ไม่สามารถและต้องไม่เข้าไปแทนที่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยตรง ในระดับชั้นต่างๆ ในชีวิตของเรา

ในโลกดิจิทัลก็เช่นเดียวกัน ทุกคนต้องเผชิญกับความต้องการที่จะเป็นตัวของตัวเอง

ตัวเอง และใครตรงคุณ นอกจากนั้นสิ่งที่เป็นส่วนหนึ่งของการสัมผัสกับสังคม เป็นการแสดงให้เห็นว่า บุคคลผู้นั้นสัมผัสกับสิ่งที่เขาพยายามสื่อออกมาหรือเปล่า? เมื่อคนเราแลกเปลี่ยนข้อมูล เราก็กำลังมีส่วนอยู่แล้ว ตลอดจนการมองดูโลกของเขา ความหวังของเขา ความฝันของเขา จึงเป็นผลตามมาว่า มีการมีอยู่ในโลกดิจิทัลตามรูปแบบของคริสตชน ซึ่งแสดงออกมาด้วยการสื่อสารที่จริงใจและเปิดเผย มีความรับผิดชอบและให้เกียรติแก่ผู้อื่นหรือเปล่า?

การประกาศพระวรสารโดยผ่านทางสื่อสมัยใหม่ มิได้หมายความว่าเพียงนำเอาข้อคำสอนแบบคริสตชนเข้าไปในสื่อมวลชนต่างๆ เท่านั้น หากแต่เป็นการเป็นประจักษ์พยานอย่างต่อเนื่องในโลกของดิจิทัลเกี่ยวกับตัวเราเอง และรูปแบบที่เราเลือกในการนำเสนอ เราเลือกและตัดสินใจ ทั้งหมดนี้ตามแนวทางของพระวรสาร แม้มิได้มีกล่าวถึงโดยตรงก็ตาม นอกจากนั้นยังเป็นความจริงที่ว่า ในโลกดิจิทัลนั้น เราไม่สามารถประกาศสารอะไรได้หากไร้การเป็นประจักษ์พยานอย่างต่อเนื่องของผู้ประกาศ ในสภาพที่ใหม่และวิธีประกาศแบบใหม่นั้นคริสตชนได้รับการเรียกอีกครั้งหนึ่งที่จะให้คำตอบแก่ผู้ที่ซักถามถึงเหตุผลที่อยู่ในจิตใจของพวกเขา (ดู 1 เปโตร 3:15)

หน้าที่การเป็นประจักษ์พยานให้แก่พระวรสารในยุคดิจิทัล เรียกร้องให้ทุกคนสนใจเป็นพิเศษถึงแง่มุมของสาร ซึ่งท้าทายในรูปแบบของความคิดที่มีอยู่ในการใช้สื่อในยุคดิจิทัล ก่อนอื่นเราต้องสำนึกว่า ความจริงที่เราปรารถนาที่จะแบ่งปัน มิได้รับคุณค่าจากการเป็น “ที่นิยม” หรือมาจากความสนใจที่จะได้รับ เราต้องให้สารที่ครบเป็นที่รับรู้ แทนที่จะหาวิธีที่จะให้ได้รับการต้อนรับ หรือหลบเลี่ยงบางข้อไป สารนั้นจะต้องเป็นสารหล่อเลี้ยง มิใช่เป็นเพียงสิ่งที่น่าสนใจชั่วคราว ความจริงของพระวรสารนั้นมิใช่เป็นสิ่งที่รับและนำไปใช้อย่างผิวเผิน หากแต่เป็นพระพรซึ่งเรียกร้องให้มีการตอบสนองอย่างเสรี แม้จะได้รับทาง “เว็บไซต์” พระวรสารจะต้องมีเนื้อหาในโลกที่แท้จริงและสัมพันธ์กับลักษณะที่แท้จริงของบรรดาพี่น้องของเรา พี่น้องซึ่งเรามีชีวิตอยู่ในโลกเดียวกัน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลยังคงเป็นฐานที่สานต่อความเชื่อ

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงใคร่จะขอเชิญชวนคริสตชนทุกคนให้ร่วมมือกับเครือข่ายแห่งความสัมพันธ์ ซึ่งยุคดิจิทัลได้บันดาลให้เกิดขึ้น ด้วยความเชื่อมั่นและด้วยความรับผิดชอบ การกระทำดังกล่าวมิใช่ทำให้การมีส่วนเกี่ยวข้องเท่านั้น แต่ด้วยเหตุผลที่ว่าเครือข่ายนี้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ เว็บไซต์นี้จะช่วยให้มีการพัฒนาอาณาจักรใหม่ที่มีความสลับซับซ้อนและรูปแบบของการมีส่วนในความสำนึกนี้ เกี่ยวกับเรื่องนี้เราก็ได้รับเชิญให้ประกาศความเชื่อว่า พระคริสตเจ้าคือพระเจ้า ทรงเป็นองค์พระผู้ไถ่ของมนุษยชาติและของประวัติศาสตร์ ทุกสิ่งทุกอย่างครบสมบูรณ์อยู่ในพระองค์ (ดู เอเฟซัส 1:10) การประกาศพระวรสารนั้นจำเป็นต้องมีการสื่อสารที่ให้เกียรติและระมัดระวัง ซึ่งจะ

เป็นการกระตุ้นจิตใจและมโนธรรม เป็นการสะท้อนแบบฉบับของพระเยซูเจ้าผู้ทรง
กลับคืนพระชนม์ เมื่อพระองค์ทรงร่วมเดินทางไปยังเมืองเอมมาอูสร่วมกับสาวก (ดู ลูกา
24:13-35) อาศัยการที่พระเจ้าเสด็จไปร่วมกับพวกสาวก การเสวนากับพวกเขา การที่
พระองค์ทรงนำเอาสิ่งที่อยู่ในใจของพวกเขาออกมา พวกสาวกจึงค่อยๆ ได้รับความ
เข้าใจเกี่ยวกับพระธรรมล้ำลึก

ในที่สุด ความจริงของพระคริสตเจ้าคือคำตอบแห่งความปรารถนาของมนุษย์ ที่
จะมีความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกันและความหมายซึ่งสะท้อนให้เห็นในความนิยมชมชอบ
เครือข่ายของสื่อสารมวลชนผู้มีความเชื่อที่เป็นประจักษ์พยานให้กับความมั่นใจในความเชื่อ
ช่วยมิให้เครือข่ายกลายเป็นเครื่องมือที่ทำให้มนุษย์ไร้ความเป็นตัวของตัวเอง หรือพยายาม
ที่จะเอาเปรียบเขาในด้านความรู้สึก หรือปล่อยให้ผู้ที่มิอำนาจมาบังคับความคิดของผู้อื่น
ตรงกันข้าม ผู้ที่มีความเชื่อ เน้นให้ทุกคนสำนึกอยู่เสมอถึงคำถามที่คงอยู่ตลอดนิรันดร
ซึ่งเป็นประจักษ์พยานถึงความปรารถนาสิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติของเรา และความ
ปรารถนาของตัวเองที่จะได้มาซึ่งชีวิตที่ถูกต้อง ซึ่งเรานำมาใช้ในการดำเนินชีวิต ของ
เราเอง เพราะความปรารถนาของมนุษย์ในด้านจิตวิญญาณนี้เอง ที่คลั่งบันดาลให้เรา
แสวงหาความจริง และความเป็นหนึ่งเดียวกัน ซึ่งเน้นให้เราทำการสื่อสารด้วยความ
ซื่อสัตย์และจริงใจ

เหนืออื่นใด ข้าพเจ้าขอเชิญชวนเยาวชนให้เจริญชีวิตในยุคดิจิทัลของเขา ให้ดีที่สุด
ข้าพเจ้าขอเชิญชวนพวกเขาอีกครั้งหนึ่งให้ไปร่วมชุมนุมกัน ในโอกาสวันเยาวชนโลก
ที่กรุงมาดริด ณ ที่นั่นเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ช่วยในการเตรียมงานอย่างมาก อาศัย
คำแนะนำวิงวอนของท่านนักบุญฟรังซิส เดอ ซาลส์ ข้าพเจ้าอธิษฐานภาวนาขอพระเจ้า
ได้ทรงประทานความสามารถแก่บรรดาผู้ทำงานในด้านสื่อสารมวลชน ได้กระทำงาน
ของพวกเขาด้วยความจริงใจและด้วยความเป็นมืออาชีพ ข้าพเจ้าขอส่งพรแห่งความเป็น
อัครสาวกของข้าพเจ้ามายังท่านทุกคน

จากสำนักวาติกัน วันที่ 24 มกราคม 2011

วันฉลองนักบุญฟรังซิส เดอ ซาลส์

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

สาส์นวันสื่อมวลชนสากลครั้งที่ 45

พี่น้องชายหญิงที่รัก

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 โดยสมณสภาสื่อสารสังคม
สันตะสำนัก ได้ออกเอกสารโอกาสวันสื่อมวลชนสากล ครั้งที่ 45 ใน
หัวข้อ “ความจริง การประกาศ และคุณค่าของชีวิตในยุคดิจิทัล”

พระองค์ตรัสถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่
อินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดขึ้นในยุคของเรา เป็นการเปลี่ยนแปลงแบบถึงราก
ถึงโคน ทำให้เกิดแนวทางใหม่ในการเรียนรู้ ความนึกคิด การเสริมสร้าง
มิตรภาพและสัมพันธภาพ

เครื่องมือสื่อสารสมัยใหม่ ที่ต้องนำไปใช้ในการรับใช้คุณความดีของมนุษย์แต่ละคนและของ
มวลมนุษย์ หากใช้อย่างชาญฉลาดก็จะสามารถช่วยให้ความปรารถนาที่ฝังลึกในความต้องการของ
มนุษย์แต่ละคนเป็นความจริงขึ้นมาได้

ส่วนดีของการสื่อสารในโลกดิจิทัล นอกจากเป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสารกันแล้ว ยังเป็นการ
แบ่งปัน แลกเปลี่ยน และเสริมสร้างความสัมพันธ์ในเชิงบวก ส่วนที่เป็นข้อจำกัดก็คือการแสดงออกซึ่ง
ความคิดเห็นด้านเดียว การสื่อความนึกคิดภายในเป็นบางส่วน รวมทั้งอันตรายอันเกิดจากการสร้าง
ภาพพจน์ที่ผิดเกี่ยวกับตัวเราเอง จนอาจกลายเป็นความเห็นแก่ตัวได้

เยาวชนเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงนี้มากเป็นพิเศษ พวกเขาสร้างเครือข่าย
ทางสังคม มีความสัมพันธ์ในรูปแบบใหม่ จนอาจหาตัวตนที่แท้จริงไม่พบ

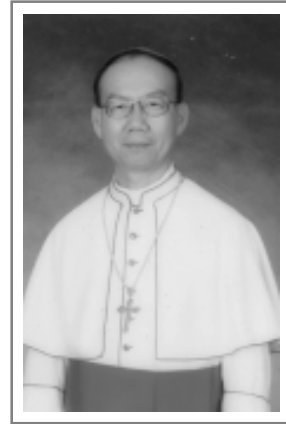
การเข้าสู่โลกไซเบอร์ ในแง่หนึ่งก็เป็นการเปิดตัวออกสู่ผู้อื่น แสวงหา “เพื่อน” แต่อีกแง่หนึ่งก็
อาจเป็นการปิดบังตัวตนที่แท้จริง โดยเสริมสร้างภาพพจน์เทียมให้กับตนเองในสายตาของผู้อื่น

ลักษณะเชิงบวกของการสื่อสารสมัยใหม่ คือเปิดโอกาสให้คนสามารถพบกันได้ โดยปราศจาก
สิ่งกีดขวางด้านพื้นที่ วัฒนธรรม แต่อันตรายก็มี เช่น ให้ความสนใจต่อบุคคลที่อยู่ในโลกไซเบอร์
มากกว่าบุคคลที่พบในชีวิตประจำวัน ความสนใจอยู่ในอีกโลกหนึ่ง แทนที่จะอยู่ในโลกที่ตนอาศัยอยู่
การขาดการไตร่ตรองเกี่ยวกับการเลือกและการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งยาวนาน

สมเด็จพระสันตะปาปาทรงย้ำว่า สิ่งที่ต้องจำใส่ใจไว้ก็คือ การติดต่อกันในโลกดิจิทัลจะทดแทน
การติดต่อโดยตรงกับผู้คนในทุกระดับของชีวิตหาได้ไม่

พระองค์ยังตรัสถึงวิธีอยู่ในโลกดิจิทัลแบบคริสตชน ที่ต้องมีความซื่อสัตย์ และเปิดเผย มีความ
รับผิดชอบและความเคารพต่อผู้อื่น การประกาศพระวรสารโดยผ่านทางสื่อสมัยใหม่ มิได้หมายความว่า
เพียงนำเอาข้อความแบบคริสตชน เข้าไปในสื่อมวลชนต่างๆ เท่านั้น หากแต่เป็นการเป็นประจักษ์-
พยานอย่างต่อเนื่องในโลกของดิจิทัลเกี่ยวกับตัวเราเอง และรูปแบบที่เราเลือกในการนำเสนอ เราเลือก
และตัดสินใจ

หน้าที่การเป็นประจักษ์พยานให้แก่พระวรสารในยุคดิจิทัล เรียกร้องให้ทุกคน สนใจเป็นพิเศษ
ถึงแง่มุมของสาร ซึ่งทำทนายในรูปแบบของความคิดที่มีอยู่ในการใช้สื่อในยุคดิจิทัล ก่อนอื่นเราต้องสำนึกว่า

ความจริงที่เราปรารถนาที่จะแบ่งปัน มิได้รับคุณค่าจากการเป็น “ที่นิยม” หรือมาจากความสนใจที่จะได้รับ เราต้องให้สารทั้งครบเป็นที่รับรู้ แทนที่จะหาวิธีที่จะให้ได้รับการต้อนรับ หรือหลบเลี่ยงบางข้อไป สารนั้นจะต้องเป็นสารหล่อเลี้ยง มิใช่เป็นเพียงสิ่งที่น่าสนใจชั่วคราว ความจริงของพระวรสารนั้นมีใช่เป็นสิ่งที่รับและนำไปใช้อย่างผิวเผิน หากแต่เป็นพระพร ซึ่งเรียกร้องให้มีการตอบสนองอย่างเสรี แม้จะได้รับทาง “เว็บไซต์” พระวรสารจะต้องมีเนื้อหาในโลกที่แท้จริงและสัมพันธ์กับลักษณะที่แท้จริงของบรรดาพี่น้องของเรา พี่น้องซึ่งเรามีชีวิตอยู่ในโลกเดียวกัน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลยังคงเป็นฐานที่สานต่อความเชื่อ

สมเด็จพระสันตะปาปาทรงเชิญชวนบรรดาคริสตชนทุกคนให้ร่วมมือกับเครือข่ายแห่งความสัมพันธ์ ซึ่งยุคดิจิทัลได้บันดาลให้เกิดขึ้น ด้วยความเชื่อมั่นและด้วยความรับผิดชอบ เหตุผลก็คือเครือข่ายได้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์แล้ว

ในเว็บไซต์ เราได้รับเชิญให้ประกาศความเชื่อว่า พระคริสตเจ้าคือพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้ไถ่ของมนุษยชาติและประวัติศาสตร์ ทุกสิ่งทุกอย่างครบสมบูรณ์อยู่ในพระองค์ (ดู เอเฟซัส 1:10)

การประกาศพระวรสารนั้น จำต้องมีการสื่อสารที่ให้เกียรติและระมัดระวัง ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นจิตใจและมโนธรรม เป็นการสะท้อนแบบฉบับของพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนม์ เมื่อพระองค์ทรงร่วมเดินทางไปยังเมืองเอมมาอูสร่วมกับสาวก (ดู ลูกา 24:13-35) พระองค์เสด็จไปกับพวกสาวก เสวนากับพวกเขา ทรงนำเอาสิ่งที่อยู่ในใจของพวกเขามาออกมา ด้วยวิธีนี้ พวกสาวกจึงค่อยๆ ได้รับความเข้าใจเกี่ยวกับพระธรรมล้ำลึก

ในที่สุด ความจริงของพระคริสตเจ้าคือคำตอบแห่งความปรารถนาของมนุษย์ ที่จะมีความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกัน และความหมายซึ่งสะท้อนให้เห็นในความนิยมชมชอบ เครือข่ายของสื่อสารมวลชน ผู้มีความเชื่อที่เป็นประจักษ์พยานให้กับความมั่นใจในความเชื่อ ช่วยมิให้เครือข่ายกลายเป็นเครื่องมือที่ทำให้มนุษย์ไร้ความเป็นตัวของตัวเอง หรือพยายามที่จะเอาเปรียบเขาในด้านความรู้สึก หรือปล่อยให้ผู้ที่มิอำนาจมาบังคับความคิดของผู้อื่น ตรงกันข้ามผู้ที่มีความเชื่อ เน้นให้ทุกคนสำนึกอยู่เสมอถึงคำถามที่คงอยู่ตลอดนิรันดร ซึ่งเป็นประจักษ์พยานถึงความปรารถนาสิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติของเรา และความปรารถนาของเราเองที่จะได้มาซึ่งชีวิตที่ถูกดอง ซึ่งเรานำมาใช้ในการดำเนินชีวิตของเราเอง เพราะความปรารถนาของมนุษย์ในด้านจิตวิญญาณนี้เอง ที่บันดาลให้เราแสวงหาความจริง และความเป็นหนึ่งเดียวกัน ซึ่งเน้นให้เราทำการสื่อสารด้วยความซื่อสัตย์และจริงใจ

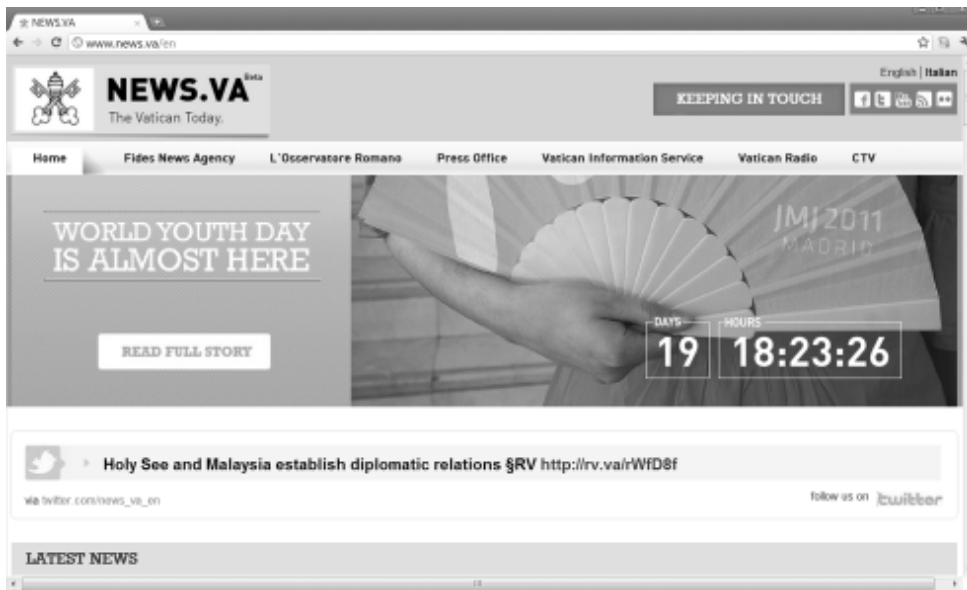
องค์สมเด็จพระสันตะปาปาทรงอธิษฐานภาวนาขอพระเจ้า อาศัยคำเสนอวิงวอนของนักบุญฟรังซิส เดอ ซาลส์ ได้ทรงประทานความสามารถแก่บรรดาผู้ทำงานในด้านสื่อสารมวลชน ได้กระทำงานด้วยความจริงใจและด้วยความเป็นมืออาชีพ

(พระสังฆราชโยเซฟ ประธาน ศรีคารุณศิริ)
ประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย

ปรากฏการณ์การใช้สื่อ ของพระศาสนจักรคาทอลิก ในยุคที่เชื่อว่า ยุคดิจิทัล

สื่อ จะยินยอม สมัครงใจ หรือปฏิเสธสุดฤทธิ์ เราก็คงหนีไม่พ้น สื่อมวลชนกำเนิดขึ้น และเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตคน เจริญพัฒนา อย่างรวดเร็ว จนไม่ต้องตามกันให้เหนื่อย เพราะตามอย่างไร คงไม่ทัน จากยุคหินเก่า สู่มยุคหินใหม่ ยุคเหล็ก ยุคไฟ ไล่เรียงกันแล้วแต่ทฤษฎี ไม่มีใครปฏิเสธว่าเราเข้าสู่ “ยุคดิจิทัล” ในขณะที่ยังมีคนยากจนอยู่เหมือนเดิม ยังมีคนไร้บ้าน แรงงานอพยพ และอัตราของสุขภาพที่ตกต่ำลงเป็นลำดับ

ในสนามงานสื่อสารมวลชนของพระศาสนจักร และในโอกาสวันสื่อมวลชนในปีนี้ องค์สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ได้ออกสาส์นวันสื่อมวลชนสากล ครั้งที่ 45 นี้โดยให้หัวข้อว่า “ความจริง การประกาศ และคุณค่าของชีวิตในยุคดิจิทัล” ในสาส์นวันสื่อหลายปีและต่อเนื่อง พระองค์พูดถึงเรื่องโลกดิจิทัล และเราเห็นความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องในเชิงรุกมากมายเช่นกัน ในโอกาสวันสื่อมวลชนปีนี้ผมจึงขอพาท่านผู้อ่านไปดูปรากฏการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับงานสื่อมวลชนของพระศาสนจักรทั้งในระดับสากล และในระดับท้องถิ่น ถือว่าเป็นการทัศนศึกษาเชิงสำรวจทัศนคติของผมแล้วกัน ผิดพลาดประการใด หรือท่านผู้รู้ท่านใดมีประเด็นที่อยากจะแนะนำหลังจากอ่านกันแล้ว เชิญตามอัครยาศัยเลยนะครับ

ความเคลื่อนไหวของสื่อต้นธาร จากสำนักสื่อวาติกัน

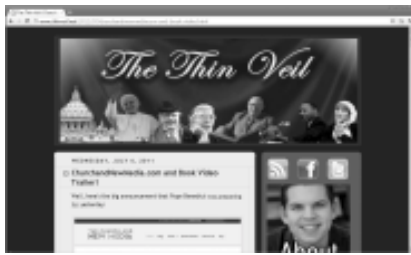
พร้อมกับวันฉลองนักบุญเปโตรและเปาโล และ 60 ปีแห่งการบวชเป็นพระสงฆ์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 เว็บไซต์อย่างเป็นทางการของพระศาสนจักรคาทอลิก ปรับตัวและรวบรวมสื่อทุกชนิด ทุกประเภทเข้าไปในเว็บไซต์ที่ชื่อว่า www.news.va ส่วนเว็บเก่ายังคงไว้อยู่แต่ก็ปรับเรื่องของสีสັນและข้อมูลที่นำเสนออีกมากมาย

สำนักสื่อหลายสำนักช่วยกันกระพือข่าวพระสันตะปาปาทวิตข้อความจากทวิตเตอร์ของเว็บไซต์นี้ บ้างว่าเป็นภาพประวัติศาสตร์กันทีเดียว ในส่วนของเว็บไซต์ของสมณสภาสื่อสารสังคมสันตะสำนัก (PCCS) ยังคงให้ข้อมูลมากมาย รวมทั้งลิงค์ต่างๆ แต่มีข้อจำกัด หนึ่งเดียวคือต้องสมัครสมาชิก

สำนักข่าวใหญ่ๆ ของคาทอลิกปรับการนำเสนอที่น่าสนใจคือหลายๆ สำนักเพิ่มช่องทาง และปรับให้สามารถส่งข้อมูลต่อ (Share) ได้ง่ายขึ้น อาทิ เว็บไซต์ H2O, Rome Report, CNS สำนักข่าวคาทอลิกอเมริกา แผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ Terra Santa หรือแม้กระทั่งระดับเอเชียอย่าง UCAN เป็นต้น

การเปิดตัวและการปรับตัว เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เราเห็นว่า เครื่องมืออินเทอร์เน็ตประสิทธิภาพที่ชื่อว่า สื่อมวลชน เป็นของขวัญจากพระเจ้า และเราพร้อมแกะกล่องเพื่อส่งต่อ

ในการปรับเปลี่ยน มีประเด็นที่น่ายินดี และน่าเป็นห่วง

บทความจากเว็บบล็อก Catholictalk(<http://catholictechtalk.com/blog/2011/06/25/the-pad-is-mightier-than-the-sword/>) ได้โยงใยเรื่องราวการมาถึงของไอแพด กับข้อความจากพระคัมภีร์ที่เปรียบเปรยว่าพระเจ้าของพระคัมภีร์ยิ่งกว่าคมดาบ บทความนี้บอกกับเราว่า ไอแพดคมกว่าดาบอีกด้วย แต่เป็นการสนับสนุนให้ใช้ในการเผยแผ่ความจริง ความรักของพระเจ้า

นอกจากนั้นยังมีหนังสือชื่อ “พระศาสนจักรและสื่อสมัยใหม่” จากเว็บ thinveil (<http://www.thinveil.net/2011/07/church-and-new-media-com-and-book-video.html>) เป็นหนังสือที่สอดรับกับยุคสมัยให้แนวทาง การก้าวเดินของพระศาสนจักรกับยุคดิจิทัล ได้ชัดเจนทีเดียวแม้ว่าในหน้าปกจะเล่นกับความรู้สึก ของคนที่ปะทะทั้งบวกและลบคือ รูปของโมเสสกับบัญญัติ 10 ประการ แต่ไม่ใช่แผ่นศิลาแล้ว โมเสสถือบัญญัติ 10 ประการจากแผ่นที่มีลักษณะเหมือนกับไอแพดนั่นเอง

ความหลากหลายของช่องทางสื่อสารเรายังพบการขายของออนไลน์ ซึ่งสามารถเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการเผยแผ่ศาสนา เช่น การขายเมล็ดกาแฟ จากคณะภคินีจากเว็บไซต์ <http://www.mysticmonkcoffee.com/store>

หรือในส่วนของไอพอด มีเว็บไซต์ที่รวบรวมไอพอดคาทอลิก(<http://catholicipod.stblogs.com/podcasts/>) ไว้เป็นกระบอกโยย เปิดฟัง หรือศึกษาอย่างไร คงไม่หมด ไม่จบสิ้น

ที่น่าตั้งไปกว่านั้นคือ การเข้าเจียบทางออนไลน์ ตัวอย่างจากเว็บ <http://www.liturgy.co.nz/blog/ireligion/6052> เราสามารถจัดเวลาในการถือเจียบ หากคนมาช่วยเหลือแบ่งปัน หรือการแบ่งการอ่านพระคัมภีร์ ตอนไหนอย่างไร ฯลฯ ไม่มีอะไรต่างไปจากการเข้าเจียบปกติ เพียงแต่ไม่ต้องมาอยู่ในสถานที่เจียบสงบที่เราตกลงกัน คุณอยู่ที่ที่คุณอยู่ คุณจัดเวลาของคุณ และคุณสามารถเข้าเจียบในแบบที่คุณต้องการ ผ่านทางการแนะนำของผู้จัด

แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงก็มีเหมือนกัน มีการติดต่อเลียนแบบมากมายเช่น อยู่ดีๆ เรา

สามารถพบภาพยนตร์เกี่ยวกับพระเยซูกับคาราดังอาร์โนล์ จากเรื่องคนเหล็ก แต่ตัดต่ออย่างไรไม่ทราบ เรื่องราวการเผยแผ่ศาสนาของพระเยซู กับคนเหล็ก มาอยู่ด้วยกัน

(<http://www.youtube.com/watch?feature=autosshare&v=G51KQAUOeRs>)

นอกจากนั้นข่าวสารข้อมูลต่างๆ จริงบ้าง เท็จบ้าง แต่งแต้มสีกันบ้าง บางอันเป็นความคิดเห็น บางอันเป็นความจริง บางอันเป็นเพียงการสันนิษฐาน โลกดิจิทัล จะพาข้อมูลอย่างมหาศาลมาให้กับเรา ไม่ใช่เลือกดีได้ เลือกร้ายออก บางที่เราอาจจะไม่อยากจะเลือกด้วยซ้ำประเด็นที่น่ายินดีและน่าเป็นห่วงเหล่านี้ เรียกร้อง การทำความเข้าใจ และสติบตรับฟังข้อแนะนำจากพระศาสนจักร มารดาที่เป็นห่วงและรักลูกๆ สุดหัวใจเสมอ

สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทยยืนอยู่ตรงไหนกันแล้ว

แน่นอนว่าหน่วยงานหลักของพระศาสนจักรที่ดูแลและรับผิดชอบเรื่องสื่อมวลชน คือ สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ยังดำเนินการจัดทำหนังสือพิมพ์อุดมสารและนิตยสารอุดมสานต์ต่อไป แต่มีการปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัย ไม่ว่าจะเปลี่ยนสี สัน ความฉับไวของข่าว บทความที่อ้างอิงได้ คอลัมน์หลากหลาย และก่อนหน้านี้ในปีที่ 90 ของอุดมสานต์ยังมีการ

สำรวจเกี่ยวกับผู้อ่าน ความสนใจคอลัมน์ และข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์มากมายที่จะนำมาปรับใช้ต่อไป

นอกจากนั้นช่องทางของสังคมออนไลน์ (Social Network) ยังมีการจัดทำเฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ และเว็บไซต์ให้สอดคล้องกับโลกดิจิทัล ส่วนงานถัดไปจากนี้คือ ร้านขายของออนไลน์อันจะเป็นช่องทางเผยแพร่ข่าวดีของพระศาสนจักรให้หลากหลายต่อไป

ยังมีเว็บไซต์ของแต่ละสังฆมณฑล สารสังฆมณฑลต่างๆ รวมทั้งนิตยสาร วารสาร

ของคณะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น แม่พระยุคใหม่ของภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร อิศระของคณะพระมหาไถ่ คอนบอสโกของคณะซาเลเซียน ฯลฯ เป็นต้น และทุกสำนักเหล่านี้ก็พัฒนางานของตนเอง อย่างสม่ำเสมอและนำขึ้นชมเป็นอย่างยิ่งอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

จุดแข็งที่น่าสนใจหนึ่งคือมีเว็บไซต์หรือจากพี่น้องฆราวาสที่มีความตั้งใจ มีความรู้ความสามารถได้นำตัวเองเข้ามาในสนามสื่อ เพื่อร่วมพันธกิจแห่งข่าวดีนี้ ไม่ว่าจะเป็น Pope Report ซึ่งเน้นเรื่องราวของพระสันตะปาปามีการอัปเดตข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ New

Manna เน้นตอบคำถามสังคม คนรุ่นใหม่ นอกจากนั้นยังนำผู้ที่สนใจศาสนาคาทอลิกได้เดินเข้ามาถูกทางยิ่งขึ้น Care Fore เน้นให้กำลังใจและข้อคิด แนวกลาง ๆ สำหรับทุกคน ไม่เฉพาะเจาะจงคาทอลิก ฯลฯ ปรากฏการณ์เหล่านี้ ในมุมมองสื่อมวลชนคาทอลิก

(อ่านต่อหน้า 40)

เซอร์มารีย์ เอมเม

สตรีชุดขาวในดินแดนกาแฟทวิป

(ตอนจบ)

การมองพระสงฆ์ นักบวช ในฐานะผู้นำ

ชาวบ้านยังมีความคิดว่า บรรดาพระสงฆ์ นักบวช เป็นผู้นำที่นำความเจริญมาให้ และพวกเขาอาจจะขอแต่ความช่วยเหลือ นี่ก็ข้อเสียที่แก้ไขได้ยากมาก เพราะสมัยก่อน บรรดามิสชันนารี นำสิ่งต่างๆ มาจากยุโรป และสร้างอาคารบ้านเรือนมากมายตามวัฒนธรรมยุโรป ปัจจุบันบรรดาอาคารเหล่านี้ยังได้รับการดูแลอย่างดีจากโรงเรียนที่มีคณะนักบวชทำงาน แต่บรรดาอาคารเรียนที่รัฐเรียกกลับคืนไปบริหารเอง กลับทรุดโทรมและปรักหักพัง ชาวบ้านคิดเสมอว่าบรรดาพระสงฆ์ นักบวช โดยเฉพาะมิสชันนารี มีเงินทองมากมาย ดังนั้น ผู้ที่ทำงานและร่วมงานกับบรรดาพระสงฆ์ นักบวช จึงเรียกร้องให้พระสงฆ์ นักบวช ช่วยเหลือด้านการรักษาพยาบาล ครอบครัวของตน ไม่ว่าจะเป็้นบุตร หรือภรรยา เมื่อมีครุเสียชีวิต เป็นธรรมเนียมที่เราจะต้องซื้อโลงศพให้เขา และเมื่อทำพิธีฝังศพทางเราต้องให้รถบรรทุกศพไปป่าช้า หากเราไม่ทำก็จะมีกรวิพากษ์วิจารณ์กันไปต่างๆ นานา ไม่ว่าเรื่องอะไร ทุกคนจะวิ่งมาหาพระสงฆ์ นักบวช และขอความช่วยเหลือ โดยเฉพาะเรื่องความตายและเรื่องของการเจ็บไข้ได้ป่วย

ที่นั่นให้ความสำคัญกับพระสงฆ์ ชิสเตอร์ แบบว่า มากจนฆราวาสมีส่วนร่วม น้อยหรือเปล่า? หรือจริงๆ แล้วพลังของฆราวาสมีเยอะทีเดียว

ประเทศแอฟริกากลาง ให้ความสำคัญแก่พระสงฆ์ นักบวชค่อนข้างมาก แต่แต่ละวันคนจะไปพบพระสงฆ์ที่บ้าน และปรับทุกข์เวลามีปัญหาครอบครัว บรรดาพระสงฆ์ นักบวช ยังเป็นหัวเรือใหญ่ในการพัฒนาพระศาสนจักร และมีการสอนภาษาแก่ผู้ไม่รู้หนังสือ วัดยังเป็นศูนย์กลางของหมู่บ้าน และเวลามีเหตุการณ์อะไรก็จะมีการประชุมหารือกันเสมอ

แต่ฆราวาสก็มีบทบาทในแต่ละวัด โดยเฉพาะประธานสภาภิบาลวัด ทำงานกันอย่างแข็งขันมาก และช่วยเหลือพระศาสนจักรในด้านกำลังกายคือ เสียสละเวลาให้กับพระศาสนจักรนั่นเอง

อิทธิพลของสื่อมีผลต่องานอภิบาลไหม เด็กๆ หรือประชาชนที่นั่น กับสื่อนี้ ไกลกันหรือห่างไกลกันอย่างไร? และในส่วนตัวของมาเซอร์เองได้ใช้สื่อในงาน อภิบาลหรือเป็นมิสซันนารีมากน้อยแค่ไหน

ที่ประเทศแอฟริกากลาง ยังไม่มีสื่อที่ทันสมัยเหมือนบ้านเมืองเรา การสื่อสารส่วนใหญ่ ยังผ่านทางวิทยุคาทอลิก หรือวิทยุท้องถิ่น สถานีโทรทัศน์ก็มีเพียงสถานีเดียว และไม่มีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีทางการสื่อสารด้านโทรทัศน์ แต่ว่าประชาชนก็พยายามที่จะพัฒนาตนเองให้ทันสมัย ประชาชนส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือ และโทรศัพท์ตามบ้านก็ถูกขูบไปโดยปริยาย การใช้สื่อต่องานอภิบาลมีน้อยมาก ตามวัดไม่มีทีวี หรือเทปวิดีโอ สำหรับสอนคำสอน หรือสอนเรียนในห้องเรียน โรงเรียนที่มาเซอร์ทำงาน อยู่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่ถึง 5 เครื่อง ดังนั้นการใช้สื่อที่นี้จึงอยู่ห่างไกลจากบ้านเมืองของเรามาก

การแพร่ธรรมกับกลุ่มไหนที่ทำได้ง่ายสุด กลุ่มไหนยากสุด หรือทุกกลุ่ม มีความพร้อม กลุ่มไหนที่ต้องใช้เวลา

การแพร่ธรรมกับกลุ่มเยาวชนเป็นการแพร่ธรรมที่ง่ายที่สุด เพราะพวกเขาพูดภาษาฝรั่งเศสเป็นส่วนใหญ่ สำหรับเด็กเล็กๆ และกลุ่มแม่บ้าน เวลาแพร่ธรรมหรือสอนคำสอนตามวัด ต้องใช้ภาษาซังโก้ และการสอนคำสอน จะสอนกันที่วัดเท่านั้น หากเตรียมตัวรับศีลต่างๆ นักเรียนคำสอนต้องไปสมัครเรียนที่วัด และต้องติดตามโปรแกรมการสอนของแต่ละปี จนครบกำหนด จะมีการสอบอย่างเคร่งครัด มิฉะนั้นก็จะไม่สามารถรับศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ได้ ที่นี้มีคาทอลิกมากมาย มีเด็กๆ เยอะมาก จนไม่สามารถจำชื่อได้หมด

การแพร่ธรรมกับกลุ่มเยาวชนเป็นการแพร่ธรรม
ที่ง่ายที่สุด เพราะพวกเขาพูดภาษาฝรั่งเศสเป็น
ส่วนใหญ่ สำหรับเด็กเล็กๆ และกลุ่มแม่บ้าน เวลา
แพร่ธรรมหรือสอนคำสอนตามวัด ต้องใช้ภาษา
ซังโก

วันอาทิตย์หลังมิสซาผู้ใหญ่ เด็กๆ จะวิ่งเข้าไปแย่งที่นั่งเพื่อร่วมมิสซาเด็กๆ
เต็มวัด หากภาพเหล่านี้ดูได้ยากในหลายประเทศ

ชีวิตประจำวันส่วนใหญ่แล้วเป็นอย่างไรกันบ้าง เช่น เวลาตื่นนอน เวลาทำงาน
มีช่วง RUSH HOUR ไหม หรือว่าไม่เร่งรีบอะไร สังคมเมืองแตกต่างจาก
สังคมชนบทไหม?

ชีวิตประจำวันของพวกเขาเซอร์ที่นี้ก็เหมือนกับประเทศไทยหรือ
ประเทศต่างๆ ตั้งแต่เช้า รำพึง สวดทำวัตร แล้วต่อด้วยมิสซา อาหารมื้อ
เช้าของพวกเขาคือ ขนมปังแบบฝรั่งเศสและกาแฟ หรือน้ำชา เพราะเคย
เป็นเมืองขึ้นของฝรั่งเศส ดังนั้นวัฒนธรรมหลายอย่างของประเทศฝรั่งเศส
ยังคงอยู่จนถึงทุกวันนี้ มาเซอร์แต่ละคนทำหน้าที่ต่างกันไปแล้วมาพบกัน
อีกที่มือเที่ยง

ส่วนชาวบ้านทั่วไป คนที่มีฐานะดีหน่อย มักทานข้าวต้ม ที่ทำคล้ายๆ
โจ๊กของเมืองไทย แต่เขาจะใส่ถั่วลิสงบดละเอียด เป็นสีน้ำตาลและดำจนปั่น
ได้คล้ายน้ำตาลปีบของไทย ในข้าวต้มมีไข่นกกระทา หรือแป้งทอดกลมๆ
แม่ของเด็กทารกจะให้ทารกทานข้าวต้มนี้เมื่อถึงเวลาหายนม บางครอบครัว
ที่ไม่มีเงิน เด็กๆ ก็ไปโรงเรียนโดยไม่ได้ทานอาหาร จนกว่าจะถึงเวลาบ่าย
สามโมง จะเป็นเวลาทานอาหาร และส่วนใหญ่ ประชาชนที่นี่ทานอาหารอย่าง
เต็มทีเพียงมื้อเดียว เขาจะนั่งล้อมวง และมีชามกับข้าวหนึ่งชาม และปั้นแป้ง
มันสำปะหลังเป็นก้อน จิ้มในชามกับข้าวนั้น ส่วนใหญ่คือไขมันสำปะหลัง

ตำละเอียด ต้มใส่ถั่วลิสงตำ เขาทานอาหารกันด้วยมือ เหมือนทางภาคอีสานของไทยที่ปั้นข้าวเหนียวจิ้มแจ่ว หรือยำต่างๆ นักเรียนที่โรงเรียนที่มาเซอร์ทำงานอยู่ เด็กๆ บางคนมาจากครอบครัวชาวอิสลาม ดังนั้นจึงค่อนข้างมีเงินซื้อขนมทานบ้างระหว่างเวลาพักสิบโมง เด็กนักเรียนระดับอนุบาล ประถมและมัธยม จะเรียนถึงเวลา 12.30 น.

เมื่อปี 1999 มาเซอร์มาทำงานที่นี่ และมักทำอะไรเร่งรีบเหมือนตอนอยู่เมืองไทย แต่อยู่ไปอยู่มา มาเซอร์ก็กลายเป็นคนเดินช้ากว่าเดิม คุณพ่อเคยเห็นเวลาข้างเดินไหม มันเดินแบบเนิบๆ คนที่นั่นเขาเดินกันแบบนี้เกือบทุกคน ไม่มีอะไรเร่งด่วน ถ้านัดเวลาเจ็ดโมงเขาจะมากันแปดโมง ถ้านัดสิบโมงจะมาสิบเอ็ดโมงหรือเที่ยง เพราะไม่มีอะไรเป็นแรงบันดาลใจให้เขาต้องเร่งรีบ นับเป็นธรรมชาติของเขา

สังคมในเมือง และสังคมในชนบท

สังคมเมือง ก็คล้ายบ้านเรา คือมีความเจริญทางวัตถุ หาซื้อสิ่งของที่ต้องการได้ง่าย และมีตลาด ก.ม. ที่ 5 ที่เป็นศูนย์กลางของตัวเมือง ดังนั้นจะมีผู้คนมากมายในตัวเมือง ส่วนใหญ่พ่อค้าแม่ค้าจะขายของกันตั้งแต่เช้าจรดค่ำ จนถึงจุดตะเกียงขายของกัน เพราะไม่มีไฟฟ้า ทางการค้าไฟตอนกลางคืน อาหารสด เช่น เนื้อสัตว์หรือผักสด ก็จะวางกันตั้งแต่เช้าจนจรดเย็น และหากขายไม่ได้เขาก็จะนำไปทานในครอบครัว แต่น่าเห็นใจเพราะว่ามีพ่อค้าแม่ค้ามากกว่าผู้ซื้อ คนในประเทศจะขายของที่ได้จากผลิตผลจากดินและส่วนใหญ่ก็ปลูกเองขายเอง แม่บ้านมักไปทำไร่ แล้วเก็บผัก มันสำปะหลังใส่ศิระเดินกลับบ้านเป็นระยะหลายสิบกิโลเมตร ส่วนชาวต่างชาติ เช่น ชาวเลบานอน ชาวจีนจะเข้ามาสร้างร้านอาหารหรือห้างสรรพสินค้าแบบชั้นเดียวหลายแห่ง และขายสินค้าในราคาที่สูงกว่าราคาท้องตลาดทั่วไป ประชาชนนิยมมาอยู่ในเมืองหลวง และเข้ามาเช่าบ้านเพื่อประกอบอาชีพที่

คนถนัด บางคนมาเป็นครูสอนเรียน หรือค้าขาย

สังคมชนบท มีความแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับชีวิตในเมืองหลวง บ้านในต่างจังหวัด จะสร้างด้วยดินแดงที่นำมาก่อเอง ชาวบ้านจะขุดดินแดงก่อเป็นอิฐสร้างบ้านขนาดเล็กพออยู่ได้ และมีเฉพาะห้องนอนเท่านั้น เขาไม่สร้างครัว แต่จะทำอาหารนอกบ้านโดยวางอิฐแดงสามเส้า และทำอาหารกลางลานบนดินหน้าบ้าน ที่นี้มีเมืองบังก็เป็นเมืองหลวง ส่วนจังหวัดต่างๆ ที่คิดว่าค่อนข้างใหญ่ก็ยังไม่เจริญเหมือนในเมืองไทย พวกเขายังคงดำเนินชีวิตในความเรียบง่าย และไม่มีอาคารใหญ่โตเหมือนในเมืองหลวง ตามต่างจังหวัดบรรดาพระสงฆ์มีความยากลำบากในการแพร่ธรรมมาก

การงานอาชีพอะไรที่ได้รับการยกย่อง เช่น นักบวช นักการเมือง ศิลปิน นักเขียน ครู อาจารย์?

ในพระศาสนาจักรราทอลิก ยังมีความเคารพยกย่องพระสงฆ์ นักบวช อยู่มาก แม้ว่าพระสงฆ์พื้นเมืองจะประสบกับวิกฤติ แต่ประชาชนก็ยังให้ความเคารพพระสงฆ์ นักบวชมากที่สุด หากพระสงฆ์พูดอะไร พวกเขาจะเชื่อเหมือนสมัยก่อนที่บรรดามิสชันนารีเข้ามาแพร่ธรรมใหม่ๆ

นักการเมือง ที่มีคนพูดถึงจนถึงทุกวันนี้คือ ฌอง เบเดล โบคัสซา (อังกฤษ: Jean-Bédél Bokassa) เป็นอดีตสมเด็จพระจักรพรรดิแห่งประเทศแอฟริกากลาง ซึ่งคือสาธารณรัฐแอฟริกากลางในปัจจุบัน เกิดเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1921 ในแอฟริกากลาง ซึ่งกำลังเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส ดังนั้น เมื่อเขาโตขึ้น จึงเข้าร่วมกับกองทัพแอฟริกากลางเพื่อต่อต้านและเรียกร้องเอกราชจากฝรั่งเศส เขาเป็นแนวหน้าสู้รบอย่างกล้าหาญ จนได้เหรียญกล้าหาญมาได้ จนในที่สุด แอฟริกากลางก็ได้รับเอกราช

นักการเมืองที่นี้ไม่ได้รับความสนใจมากมาย
เหมือนในเมืองไทย และไม่โด่งดัง หรือไม่
ออกมาจู่โจมโต้ปัญหาบ้านเมือง เวลา
เลือกตั้ง ต่างฝ่ายจะหาเสียงและมีร้องรำ
ทำเพลงกัน หากได้รับเลือก อีกฝ่ายก็จะมา
แสดงความยินดี

แต่โบคัสซาก็ฉวยโอกาสตอนที่บ้านเมืองยังอ่อนปวกเปียกคอนเฟิง
ได้รับเอกราชใหม่ๆ ก่อรัฐประหารโค่นล้มรัฐบาลแอฟริกากลางในวันที่ 1
มกราคม ค.ศ. 1966 และบริหารประเทศในฐานะผู้นำประเทศ

จนกระทั่งในวันที่ 4 ธันวาคม ค.ศ. 1976 เขาสถาปนาตนเองเป็น
สมเด็จพระจักรพรรดิโบคัสซาที่ 1 แห่งแอฟริกากลาง เขาใช้จ่ายบนสิทธิ
กษัตริย์อย่างฟุ่มเฟือยสุรุ่ยสุร่าย สวมเสื้อผ้าและรองเท้าประดับมุก สร้าง
บัลลังก์ให้ตนเป็นบัลลังก์ทองขนาดยักษ์รูปนกอินทรี สร้างพระราชวังให้
ตนเป็นพระราชวังหินอ่อน ประดับโคมไฟระย้าสุดวิจิตร สูบเงินประเทศ
ชาติจนแทบล่มจม นอกจากนี้ยังมีการลงโทษศัตรูและนักโทษในประเทศ
อย่างโหดร้าย ตั้งแต่โทษที่ไม่ถึงตาย เช่น การตัดใบหู จนถึงโทษตาย เช่น
การทุบตีจนตายอย่างทรมาน โยนเข้าไปในกรงสิงโต โยนลงบ่อจระเข้ จนถึง
การสังควาให้แก่นชนเผ่ากินคน แต่วิธีการลงโทษทั้งหมด เป็นความลับซึ่งมีแต่
คนในเท่านั้นที่จะรู้ ส่วนความฟุ่มเฟือยสุรุ่ยสุร่าย ไม่ใช่ความลับ เพราะ
โบคัสซาเห็นว่าปกปิดไม่ได้ ประชาชนคนนอกจึงรู้ดี ทำให้ประชาชนเริ่ม
หงุดหงิด เริ่มโมโห และเดือดดาล จนกระทั่งในที่สุด ประชาชนก็รวมตัว
กันโค่นอำนาจจักรพรรดิโบคัสซาที่ 1 ในวันที่ 20 กันยายน ค.ศ. 1979 แต่
โบคัสซาก็หลบหนีออกนอกประเทศไป และความลับเรื่องวิธีการลงโทษ
ของเขาก็ถูกเปิดเผย ดังนั้น ในเวลาต่อมา ศาลของแอฟริกากลางจึงตัดสิน
โทษโบคัสซา ให้ประหารชีวิต แต่ตอนนั้นโบคัสซายังไม่กลับเข้าประเทศ จึง
ต้องรอโบคัสซากลับประเทศมา

ทางด้านโบคัสซาแม้จะรู้ว่ากลับประเทศแล้วจะต้องเจอโทษอะไร แต่ก็ยังจะกลับประเทศแอฟริกากลางในค.ศ. 1987 เพราะเขายังคิดว่าตนเองเป็นวีรบุรุษของชาติ ดังนั้นจึงถูกจับตัวขึ้นศาล แต่ศาลของรัฐบาลใหม่ได้แสดงความเมตตาโดยการลดโทษเหลือจำคุกตลอดชีวิต โบคัสซาเสียชีวิตเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน ค.ศ. 1996

ปัจจุบันนักการเมืองที่นี่ไม่ได้รับความสนใจมากมายเหมือนในเมืองไทย และไม่โด่งดัง หรือไม่ออกมาจู้จิมโด้ปัญหาบ้านเมือง เวลา มีเลือกตั้ง ต่างฝ่ายจะหาเสียงและมีร้องรำทำเพลงกัน หากได้รับเลือก อีกฝ่ายก็จะมาแสดงความยินดี หากไม่ได้รับเลือกตั้ง พวกเขาก็กลับไปทำงานของตนต่อไป ไม่มีใครออกมาวิจารณ์ฝ่ายตรงข้าม และไม่มีหลายพรรคการเมือง เหมือนในเมืองไทยหรือในประเทศอื่นๆ

ศิลปินที่นี่ ไม่มีปรากฏให้เห็นตั้งแต่มาเซอร์มาทำงานที่นี่ ส่วนใหญ่ประชาชนคลั่งไคล้ศิลปิน นักร้องจากประเทศแอฟริกาอื่นๆ เช่น นักร้องชื่อ Koffi จากประเทศคองโก

นักเขียน ของประเทศนี้ก็ยังไม่ได้เป็นที่กล่าวขวัญมากนัก และส่วนใหญ่หนังสือที่ใช้เรียนมาจากประเทศคาเมรูนหรือจากประเทศฝรั่งเศส ดังนั้นนักเขียนในประเทศจึงไม่มีใครที่โด่งดังเหมือนประเทศอื่นในโลก

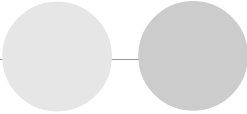
ประเทศนี้ไม่มีโรงพิมพ์ผลิตหนังสือ นอกจากโรงพิมพ์ของสังฆมณฑล ที่รับพิมพ์สมุดพกของนักเรียน และการ์ดสำหรับจ่ายค่าเทอม

อาชีพครู เป็นอาชีพที่พูดถึงกันมากเป็นพิเศษ และมีบทบาทอย่างมากต่อประเทศ ทั้งในทางบวกและทางลบ และเป็นพวกครูที่สามารถจูงชวนให้คนทำการนัดหยุดงานกัน ดังที่มีมาในประวัติศาสตร์เมื่อสิบกว่าปีที่แล้ว พวกครูไม่ได้รับเงินเดือนติดต่อกันเป็นแรมปี จ่ายค้างปี ทำให้เกิดการประท้วงไม่มาสอน แต่ช่วงปีหลังๆ มาแล้ว ประธานาธิบดีคนใหม่ พยายามจ่ายเงินเดือนตรงเวลา แต่ก็ไม่ตรงกับอัตราเงินเดือนที่กำหนดตามกฎหมาย แต่ทุกคนก็ไม่ได้สร้างปัญหา ยังคงทำงานกันต่อไป

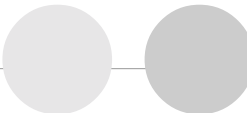
งานศิลปะที่เขาสนใจ เป็นที่รู้จัก มีชื่อเสียง เช่น นักคิด นักเขียน กวี ภาพยนตร์ ดนตรี การแสดงต่างๆ?

งานศิลปะพื้นบ้าน ส่วนใหญ่ประดิษฐ์จากไม้ เช่น เครื่องมือจับปลา เครื่องดักสัตว์ ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละเผ่า แล้วเก็บไว้ตามพิพิธภัณฑ์ของคณะนักบวช เช่น คณะกาปูชิน เพราะที่ บรรดามิสชันนารีสมัยเริ่มแรก เข้ามา และเก็บสะสมไว้ ส่วนพวกชาวบ้านเขาไม่ได้ใส่ใจในศิลปะเหล่านี้ และคิดว่าไม่ได้มีความสำคัญอะไรมากนัก ชีวิตของพวกเขาอยู่กันไปวันๆ ไม่ได้มองไปถึงอนาคต ศิลปะพื้นบ้านเหล่านี้ไม่ได้มีชื่อเสียงในสังคมที่นี่

**วัฒนธรรมของชีวิตที่นี่เป็นเรื่องสลับซับซ้อน
คล้ายๆ เมืองไทยสมัยก่อน คือเชื่อกึ่งโศกลาง
มีการระเวงเด็กทารกมากๆ เพราะกลัวจะมี
คนนำสิ่งเลวร้ายมาสู่ทารก**

นอกจากบรรดานักท่องเที่ยวไปเที่ยวชม แล้วก็เก็บภาพ แต่จะหาชิ้นส่วนที่มีชื่อเสียงจริงๆ คงไม่มีประกาศอย่างเป็นทางการ

กวี ภาพยนตร์ นักคิดนักเขียน เนื่องจากขาดปัจจัยและทุนในการสนับสนุน จึงไม่มีใครที่สามารถสร้างผลงานให้ออกมาอย่างเด่นชัด ประชาชนส่วนใหญ่มุ่งเข้ารับราชการเพราะถือเป็นอาชีพที่มั่นคงที่สุดสำหรับพวกเขา

ด้านดนตรี โดยเฉพาะเพลงศักดิ์สิทธิ์ ที่ประเทศนี้ มีสตูดิโอหลายคนเป็นเมธรเกา ที่มีพรสวรรค์ทางด้านเพลงพิธีกรรมมากมาย และแต่งเพลงให้สตูดิโอร้องกัน นักขับร้องเพลงพิธีกรรมแต่ละวันจะเข้มแข็งมาก เขาจะหัดร้องเพลงกันอย่างดี ทุกวันเสาร์ และจะมีการแบ่งกลุ่มกันไปร้องแต่ละมิสซา หากวัดใดมีหลายมิสซาก็สลับกันไปละ

การแสดงต่างๆ ที่นี่ไม่มีบริษัทสร้างหนังหรือภาพยนตร์เหมือนในประเทศไทยเรา และไม่มีรายการทีวีที่สร้างจากที่ประเทศนี้ นอกจากข่าวประจำวัน ส่วนใหญ่ชาวบ้านธรรมดาจะดูข่าวทีวีท้องถิ่นที่มีอยู่ช่องเดียว และภาพลึมตลอด ดังนั้น คนที่มีฐานะจึงจ่ายค่าเงินเพิ่มเพื่อดูข่าวจากต่างประเทศหรือรายการจากประเทศอื่นๆ มาเซอร์ไม่เคยได้ยินนักแสดงที่มีชื่อเสียงของที่นี่ เพราะเขาไม่เคยสร้างหนังเอง ประเทศยังไม่พัฒนาในด้านการสร้างภาพยนตร์ เท่าที่อยู่มาที่นี่ไม่มีนักแสดง หรือนักดนตรีเด่นๆ เหมือนบ้านเรา ไม่มีการแสดงคอนเสิร์ตเก็บเงินเหมือนเมืองไทย ส่วนใหญ่เขาจะจัดคอนเสิร์ต ในวัดต่างๆ และร้องเพลงศักดิ์สิทธิ์ มีการร้องรำทำเพลง

จนตัดบุรุษสามารถร้องเพลงมิสซาโดยไม่ต้องใช้หนังสือเพลง มีเทพคาเสทออกมาแต่เป็นเพลงพิธีกรรมสำหรับประเทศซะส่วนใหญ่

ไม่มีอะไรเด่นในเรื่องการแสดงต่างๆ เพราะไม่มีโรงละคร หรือโรงหนังใหญ่ๆ เหมือนประเทศอื่นๆ ชาวบ้านจะให้ห้องเล็กๆ กว้างยาวประมาณ 10 เมตรตามหมู่บ้าน ปิดด้วยผ้าม่านสีดำ แล้วฉายหนังให้ชาวบ้านใกล้เคียงหรือเด็กๆ มาดูกัน นี่ถือว่าเป็นโรงหนังสำหรับเขาแล้ว

วัฒนธรรมของชีวิต การเกิด การเข้าสู่วัยรุ่น การแต่งงาน การสิ้นใจ การฝังศพ การจัดการเรื่องผู้เสียชีวิต?

วัฒนธรรมของชีวิตที่นี่ เป็นเรื่องสลับซับซ้อน คล้ายๆ เมืองไทยสมัยก่อน คือเชื่อถึงโชคลาง มีการระวังเด็กทารกมากๆ เพราะกลัวจะมีคนนำสิ่งเลวร้ายมาสู่ทารก เด็กบางคนเมื่อถูกทำร้ายหรือคนนำสิ่งเลวร้ายมาก็จะเจ็บป่วยตลอดเวลา ลูกสาวของครูคนหนึ่ง เกิดมาเมื่อต้นปีที่แล้ว แต่ว่าเด็กไม่พัฒนา แถมยังป่วยตลอดเวลา กลางคืนมักแสบลื่นเหมือนงู และกลางวันจะไม่สามารถยืนตรงได้ หลังจะงุ่มงอเหมือนงู ต้องพาไปรักษาด้วยยาสมุนไพรตามประเพณีโบราณ ที่นี้เขาเชื่อกันอย่างจริงจังในเรื่องความเลวร้ายหรือการเสกของเข้าคนอื่น เพื่อทำร้ายหรือฆ่าผู้นั้น

เด็กคาทอลิกที่เกิดใหม่ แม่จะนำไปขอพรจากพระสงฆ์ โดยต้องจ่าย

เงินเล็กน้อย หลังมิสซาเช้า พระสงฆ์จะสวด และพรมน้ำเสกลงที่เด็ก ไม่ถือว่าเป็นการล้างบาป แต่ถือเป็นการมาถวายเด็กแด่พระแล้วขอพรให้มีสุขภาพแข็งแรง

เมื่อเด็กเติบโตขึ้น เขาจะเลือกนับถือศาสนาเอง หากเขารักที่จะนับถือศาสนาคริสต์ เขาก็จะไปสมัครเรียนคำสอน และสอบเป็นขั้นตอน จนกว่าจะได้รับศีลล้างบาป ที่นี่เขาจะเรียนคำสอนตามโปรแกรมที่วัดกำหนด ไม่มีการสอนคำสอนภาคฤดูร้อนเหมือนในเมืองไทย ทุกคนจะไปเรียนกับครูคำสอนตามวัดน้อยในหมู่บ้าน และจะมารวมตัวกันที่วัดใหญ่ในวันรับศีลล้างบาป เวลาที่มีพิธีล้างบาป จะมีจำนวนผู้รับศีลล้างบาปน้อยกว่าคนขึ้นไป และทุกคนจะต้องแต่งตัวด้วยชุดขาวคล้ายชุดแต่งงาน ผู้ชายจะสวมเสื้อกางเกงสีขาวที่สะอาดใหม่เอี่ยม และคุณพ่อจะยืนกลางวัด ผู้รับศีลจะเดินแถวเข้ามา คุณพ่อจะใช้ภาชนะตักน้ำแล้วราดไปบนศีรษะของผู้รับ บางทีต้องเติมน้ำในถังเพราะว่ามีคนจำนวนมาก

การเข้าสู่วัยรุ่น เด็กวัยรุ่นที่นี่ ควบคุมค่อนข้างยากหน่อย เพราะพวกเขามีอุปนิสัยคล้ายชาวยุโรปหรืออเมริกา นิสัยวัยรุ่นก็เหมือนกับในหลายๆ ประเทศที่ยังซิงสุกก่อนห้าม ดังนั้นในระดับมัธยม หรือมหาวิทยาลัย จึงมีชายหญิงที่มีบุตรแล้วไปเรียน ขณะที่พ่อแม่เรียนก็มีลูกกำลังเรียนอยู่ที่โรงเรียนประถม หรืออนุบาล

การแต่งงาน หญิงชาย ที่มีฐานะสามารถเข้าพิธีแต่งงาน แม้ว่าจะมี บุตรด้วยกันหลายคนแล้ว เขาก็จะมีการจัดเตรียมงานอย่างดี ฝ่ายชายและ หญิงจะเชิญญาติพี่น้องมาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และมีการแห่ขบวนรด แต่งงานด้วยรถที่ประดับด้วยริบบิ้นสีชมพู และขบวนรถจะเล่นผ่านไป ตามที่ต่างๆ คนขับรถจะกดแตรรถยนต์ เพื่อสร้างจุดสนใจ เจ้าบ่าวเจ้าสาว จะนั่งในรถต่างหาก และเจ้าสาวมักสวมกระโปรงสีขาวเหมือนประเพณีทาง ยุโรป ขบวนรถของลูกหลานของกลุ่มแต่งงานจะเล่นตามหลัง และจะแต่งชุด ที่ใช้ผ้าสีหรือลายเดียวกัน เป็นยูนิฟอร์ม เขาจะกดแตรไปจนถึงอำเภอเพื่อ จดทะเบียนสมรส และเพื่อเข้าพิธีแต่งงานในมิสซา

ปัญหาเรื่องการแต่งงาน ถือเป็นเรื่องใหญ่ในชีวิต เพราะประเพณี การแต่งงานต้องให้สินสอดแก่พ่อแม่ผู้หญิง หากใครไม่ให้สินสอดและอยู่ กินกับภรรยา หากฝ่ายใดเสียชีวิต จะเป็นปัญหาที่ยิ่งใหญ่มาก เพราะจะเป็น ช่วงที่ครอบครัวของฝ่ายตรงข้ามคุกคาม โดยเฉพาะฝ่ายชายที่ไม่เสียค่าสินสอด ถ้าฝ่ายหญิงเสียชีวิต ทางครอบครัวจะเรียกร้องเงินเป็นจำนวนมาก และฝ่าย ชายจำเป็นต้องหามาให้ มิฉะนั้น ต้องไปขึ้นโรงขึ้นศาลกันทีเดียว

ปัญหาใหญ่ของประเทศนี้คือ ผู้ชายยังมีภรรยาหลายคน หาได้น้อย คนมากที่มีเพียงภรรยาหนึ่งคน เพราะว่าประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิมของเขา เป็นแบบนี้ บางครอบครัวถ้าถ่ายรูปออกมาจะเห็นว่าสมาชิกมากกว่าสี่สิบคน

ในหลายหมู่บ้าน แม้แต่ในเมืองหลวง เวลาที่มีคนตาย บางครั้งชาวบ้านจะกล่าวโทษว่า
หญิงคนนั้นคนนี้เป็นแม่มดหรือเด็กชาย เด็ก
หญิงเป็นกระสือกระหัง และได้ฆ่าคนที่ตาย
ด้วยการกินหัวใจ

ดูจากรูปที่มาเซอร์ส่งมาให้ดู

การสิ้นใจ ที่นี้มีหลายลัทธิ มีศาสนาคริสต์ โปรเตสแตนต์และอื่นๆ
อีกมากมาย

เวลามีคนสิ้นใจ ในเมืองหลวง ส่วนใหญ่สมาชิกครอบครัวจะรีบ
นำไปฝากแช่เย็นในห้องดับจิต จนกว่าจะเรียกญาติพี่น้องมาจนครบ จะมี
การกำหนดว่าจะช่วยเงินจัดงานศพคนละเท่าไร? เขาจะนำเงินนี้ไปซื้อผ้า
นุ่งลายดอกมีสีส้ม และจะต้องสร้างปะรำพิธีสำหรับรองรับศพก่อนนำไปฝัง
ระหว่างการคอยญาติพี่น้อง เขาจะร้องรำทำเพลงไว้อาลัยคนตาย สลับการ
ร้องให้เสียงดังลั่นหมู่บ้าน และเตรียมตัดผ้านุ่งออกแบบสวยงามทั้งครอบครัว
บางครอบครัวมีสมาชิกมากกว่าสี่สิบคนที่ตัดและใส่ชุดสีเดียวกัน ในวันฝังศพ
คนที่มิฐานะจะว่าจ้างกลุ่มนักขับร้องมาร้องเพลงพร้อมเครื่องดนตรี ซึ่งมี
กลองและกีตาร์ขับกล่อมทั้งคืน ถ้าเป็นบ้านเราคิดว่าเป็นการแสดงคอนเสิร์ต
ไม่ว่าคริสต์ โปรเตสแตนต์ หรือนิกายอื่นๆ ศพจะอยู่ที่โรงพยาบาล เมื่อ
ถึงวันจะฝัง เขาจะไปปรับศพตอนเย็นก่อนวันฝัง หรือรับศพเข้าวันที่จะฝังศพ
จะถูกวางใส่โลงและเปิดโลงให้ผู้คนเห็น และใช้หมอนหนุนศีรษะผู้ตาย
ให้สูงเพื่อผู้ที่มาร่วมงานจะได้เห็นศพชัดเจน ญาติพี่น้องที่มาร่วมงานจะนำ
พวงหรีดมาในวันฝัง และจะต้องไปลงทะเบียนกับเจ้าหน้าที่ เพื่อทราบ
ขั้นตอนและรอบของคนที่จะนำพวงหรีดไปคารวะศพ เขาจะให้พวกที่มี
พวงหรีดเข้าไปคารวะตามกลุ่ม เมื่อพวงหรีดหมดแล้ว เขาจะอนุญาตให้กลุ่ม
ต่างๆ หรือคนสำคัญเดินไปคารวะศพ โดยเดินเวียนขวารอบโลงศพ เมื่อจบ
แล้ว จะนำศพไปวัด และถวายมิสซาให้ศพก่อนนำไปฝัง และหากผู้ตาย

นับถือศาสนาอื่น เขาจะแห่ศพไปฝังกันเอง โดยญาติพี่น้องจะขึ้นบรรณนศพ และร้องไห้หรือร้องรำทำเพลงไปตลอดทาง และนำรูปของผู้ตายโชว์ให้ ผู้คนเห็นระหว่างขบวนแห่ศพไปฝัง เมื่อไปถึงญาติพี่น้องจะกล่าวอำลาศพ เป็นครั้งสุดท้าย จากนั้นบรรดาผู้หึงจะนำผ้าห่มมามัดด้วยกันเป็นเชือกเพื่อ หย่อนศพลงหลุม หากโลงศพตกกระแทกในหลุม เขาถือเป็นกลางไม่ดี และ หากโลงศพตกฝาโลงเปิด เขาถือว่าจะมีคนเสียชีวิตตามผู้ตาย จากนั้น เริ่มกลบดิน เขาไม่มีการเตรียมก้อนดินสอพองเหมือนบ้านเรา แต่ชาวบ้าน จะหยิบดินข้างๆ โยนลงไปหลุม และโยนพวงหรีดทั้งหมดลงไปหลุม เมื่อดินเต็มแล้ว กลุ่มแม่บ้านจะหาคัดใบปาล์มที่ขึ้นทั่วไปในแอฟริกากลาง ลิดใบออกและเหลือขนาดยาวประมาณหนึ่งเมตร แม่บ้านเหล่านี้จะร้องเพลง

ไปและใช้ใบปลั้มตบที่หลุมศพ เพื่อให้ดินแน่น และนำใบปลั้มวางเรียงรายบนหลุมศพ

จากนั้น ทุกคนที่ไปร่วมฝังศพต้องไปที่บ้านผู้ตาย และจะมีการเตรียมอาหารมากมายสำหรับทุกคนที่มาร่วมงาน พวกเขาจะคอยคนที่ไปฝังศพ เพราะไม่ใช่ทุกคนที่สามารถไปร่วมฝังศพในป่าช้า เนื่องจากกระยะทางไกล และไม่มีพาหนะเพียงพอ เมื่อกลับมาที่บ้านผู้ตาย ญาติผู้ตายจะนำน้ำมาหนึ่งกะละมังและให้ทุกคนล้างหน้า เพื่อล้างสิ่งที่เห็นมา เหมือนความเชื่อของคนไทยบางแห่ง แล้วจะทานอาหารก่อนแยกย้ายกันไป ที่นี่ไม่มีการนำซองมาช่วยญาติผู้ตาย ดังนั้นจึงเป็นพิธีที่คนไทยเรียกว่า คนตายขายคนเป็น เพราะครอบครัวของคนตายอาจจะต้องเป็นหนี้เป็นสินมากมายหลังจากทำการฝังศพไปเรียบร้อยแล้ว

ปัญหาเรื่องความเชื่อเดิมๆ มีไหมอย่างไร เช่นเรื่องภูตผีปีศาจ หรือเรื่องอื่นๆ เราทำความเข้าใจกับเรื่องนี้ได้อย่างไร คือสอนเขาให้เปลี่ยนหรือเขาเปลี่ยนของเขาเอง เขามองเราหรือมองศาสนาคริสต์แบบไหน (ท่าทีของเขา)

ประชาชนในประเทศนี้ ยังมีจิตใจที่อ่อนไหวและเชื่ออย่างมากในเรื่องของภูตผีปีศาจ อิทธิพลของอำนาจลึกลับยังมีอยู่ในความคิดของ

ชาวบ้าน แม้แต่ผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงก็ตามเรื่องที่น่าตกใจมากที่สุดคือ เรื่องของพ่อมด - กระจก (Sorcier) และแม่มด - กระจก (Sorcière) เราไม่สามารถบอกได้เต็มปากว่าเรื่องเหล่านี้มีจริงหรือไม่ บรรดาพระสงฆ์พยายามต่อต้านความเชื่อเรื่องนี้ แต่ก็ค่อนข้างยาก เพราะว่าชาวบ้านพูดถึงเรื่องเหล่านี้ เหมือนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต เช่น เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2011 มีครูระดับมัธยม นำลูกสาวมาหามาเซอร์และบอกว่าลูกสาวป่วยรักษาอย่างไรก็ไม่หาย และกลางคืนทารกนี้ก็ไม่ยอมนอน คืบไปคืบมาและเล่นดิน ตัวคืบไปมา ครูเล่าว่าได้นำไปให้หญิงชราคนหนึ่งดู หญิงนั้นอุ้มเด็กและบอกว่าเด็กคนนี้เป็นแม่มด ต้องรักษาด้วยยาแผนโบราณ ดังนั้น ครูจึงเปลี่ยนวิธีการรักษาจากโรงพยาบาลไปรักษาด้วยยาสมุนไพรแทน

ในหลายหมู่บ้าน แม้แต่ในเมืองหลวง เวลาที่มีคนตาย บางครั้งชาวบ้านจะกล่าวโทษว่าหญิงคนนั้นคนนี้เป็นแม่มดหรือเด็กชาย เด็กหญิงเป็นกระจกกระจก และได้ฆ่าคนที่ตายด้วยการกินหัวใจ และให้ตำรวจมาจับเขาเหล่านั้นไปฝากขังในคุก จนกว่าเจ้าตัวจะยอมรับว่าตนเป็นแม่มดหรือกระจก

ความเชื่อเรื่องของขลัง บรรดาผู้ชายมักจะเล่นของขลัง มีหลายคนพกบรรดาวัตถุหรือกระดูกสัตว์ ที่คิดว่าเป็นเครื่องรางป้องกันตัว ให้อย่างไม่เข้า

ฟันไม่ออก

เมื่อฟันไม่ตก ชาวบ้านจะทำพิธีสวดขอฟัน คล้ายกับประเพณี
แห่นางแมวของไทย และนี่เชื่อว่าแมวดำ แมลงสาบ หรือลิง เป็นสัตว์ที่นำ
ภัยพิบัติ ความเลวร้ายหรือเป็นสัตว์ที่พอมดและแม่มดใช้เป็นสื่อในการ
ทำร้ายผู้อื่นด้วยการใช้เวทมนตร์คาถาเสกผ่านทางสัตว์เหล่านี้ แล้วส่งเข้าไป
ตามบ้านของผู้ที่เขาต้องการทำร้าย

นอกจากนี้ยังมีความเชื่อด้านผีปีศาจ เวลาที่คนเห็นนกฮูก เด็กๆ จะไล่ล่า
และฆ่าให้ตาย เพราะชาวบ้านเชื่อว่านกฮูกคือพอมดหรือแม่มดนั่นเอง

การต่อต้านโดยอาศัยคำสอนทางพระวาจาของพระเจ้าเป็นวิธีหนึ่ง
ที่สามารถทำให้ผู้คนกลับใจและหันมาพระเจ้า แทนที่จะเดินตามทางพอมด
หรือแม่มดเหล่านั้น แต่ก็ยังยากที่จะเปลี่ยนความคิดที่มีมาตั้งแต่ดั้งเดิมเหล่านี้
แต่พระศาสนจักรก็ไม่เคยลดละความพยายามที่จะช่วยให้สัตบุรุษเข้าใจ
คำสอนที่แท้จริงของพระศาสนจักร

ความเป็นอยู่ อาหารการกิน เช่น การมองชาวยุโรป คนเอเชีย ฯลฯ

ความเป็นอยู่ทั่วไป

การสร้างบ้านส่วนใหญ่เป็นบ้านชั้นเดียว คนที่มีฐานะสร้างบ้านด้วย

ปูนซีเมนต์ และจะมีเหล็กค้ำตามหน้าต่าง ส่วนคนที่ยากจนจะสร้างบ้านด้วยดินเผาทำเป็นอิฐ และมีหน้าต่างเล็กๆ หนึ่งหรือสองบานเท่านั้น และบ้านเหล่านี้จะไม่มั่นคง หากฝนตกหนักน้ำท่วมก็จะพาบ้านไปทิ้งหลังหรือบ้านจะพังเร็ว เพราะไม่มีเสาเข็มที่จะยึดบ้านไว้

พวกเขาไม่มีน้ำประปาทุกบ้าน เพราะไม่มีท่อน้ำเพียงพอ เขาจะใช้วิธีสร้างศูนย์จ่ายและขายน้ำกระป๋องละสิบบาทโดยประมาณ น้ำประปานี้ชาวบ้านจะซื้อไปเก็บไว้ดื่มหรือทำอาหารตลอดวัน ใช้กันวันละกระป๋องเดียว ส่วนน้ำสำหรับอาบจะไปตักที่บ่อน้ำที่ขุดกันลึกประมาณ 20 เมตร

เรื่องไฟฟ้า ยังมีอีกหลายครอบครัวที่ใช้ตะเกียงน้ำมันก๊าด และบางครอบครัวก็ใช้ไฟฟ้าตามปกติ ที่เมืองบังกี มีการดับไฟเป็นเวลานานๆ แต่ละวัน โดยเฉพาะในเขตตลาด กิโลเมตรที่ 5 ใกล้บ้านเรา เขาดับไปทั้งวันทั้งคืน คนมีฐานะก็จะซื้อเครื่องปั่นไฟมาปั่นไฟสำหรับให้แสงสว่างและเพื่อความปลอดภัยของครอบครัว และเขานิยมฝังสายไฟไว้ใต้ดิน เพราะคนไม่ทราบและมองไม่เห็น ที่นี้มีคนขโมยสายไฟไปขายในราคาถูกเสมอ

อาหารการกินของชาวแอฟริกากลาง ไม่ว่าจะร่ำรวยหรือยากจน ส่วนใหญ่เขาทานมันสำปะหลังตำละเอียดเป็นอาหารพื้นเมืองของเขา ชาวบ้านจะเตรียมอาหารชนิดนี้เกือบทุกวัน และเป็นอาหารโปรดปรานของชาวแอฟริกากลาง มันสำปะหลังนี้ เขาจะนำไปผัดในหม้อร้อนๆ แบบไม่ใส่น้ำมันเพื่อ

ให้สนุกนิดหน่อย บางคนบอกว่าให้เอามือคนผักให้ร้อนๆ จากนั้นจึงนำมาตำด้วยครกกระเดื่องจนละเอียดดี นำน้ำมันปาล์มใส่หม้อและใส่เนื้อวัวหรือปลาเคี้ยวให้สุกแล้วใส่ใบมันสำปะหลังลงไปต้มให้สุก เติมถั่วบด ปรงรสาให้ดี เคี้ยวไปจนกว่าใบมันสำปะหลังและเนื้อจะสุกจนเปื่อย แล้วจึงนำไปทานกับแป้งมันกวนแบบปั่นจิ้ม

ชาวยุโรปที่มาทำมาหากินที่นี่จะมีชีวิตที่ง่าย ๆ แต่พวกเขาจะระวังในเรื่องความปลอดภัย เขาจะไม่ค่อยสูงส่งกับคนพื้นเมืองที่นี่ ส่วนใหญ่ชาวต่างชาติจะอยู่กันเป็นกลุ่ม ชาวฝรั่งเศสส่วนใหญ่มาทำงานในสถานทูตฝรั่งเศส และโรงเรียน ชาร์ล เดอ โกล

ส่วนชาวเอเชียที่เข้ามาทำงานในประเทศนี้ มักจะเป็นชาวจีนที่มาสอนการทำเกษตรกรรม ปลูกข้าว ปลูกผลไม้ เช่นแตงโม หรือผักสด เช่นกะหล่ำปลี ถั่วฝักยาว หัวไชเท้า ฯลฯ ชาวเกาหลีมาค้าขาย และทำร้านถ่ายรูป คนที่นี่แม้ว่าจะผิวดำ แต่ก็ชอบถ่ายรูปเป็นชีวิตจิตใจ ดังนั้น อาชีพถ่ายรูปจึงเป็นอาชีพที่ทำรายได้ให้กับหลายๆ คน ร้านขายเครื่องไฟฟ้า หรือเพชรพลอย สร้อยคอทองคำ ชาวเลบานอนมักมาสร้างร้านค้าใหญ่โต และขายสินค้าเบ็ดเตล็ดทุกชนิด และเปิดร้านขายขนมแบบชาวยุโรป ที่ทำรายได้มหาศาลในแต่ละวัน

ชาวไทย มีเพียงคนเดียว เท่าที่อยู่มาไม่เคยเห็นคนไทยคนอื่นๆ

ดังนั้นเวลาไปไหนๆ คนจะตกทายว่าเป็นชาวเวียดนามหรือชาวเกาหลี เพราะชาวบ้านแยกไม่ออก

ชาวบ้านมองคนต่างชาติน่า เป็นพวกคนรวยมีเงินทองมากมาย พวกเขาบางคนจึงคิดที่จะตีสนิท เพื่อหวังผลประโยชน์ต่อชาวต่างชาติ พวกเราจึงต้องระวัง แต่กว่าจะทราบก็ถูกพวกเขาหลอก ต้มตุ๋นไปหลายคนแล้ว

คนส่วนใหญ่ทำอาชีพอะไร เกษตรกรรม อุตสาหกรรม ค้าขาย ฯลฯ

อาชีพ ผู้ชายที่มีการศึกษาส่วนใหญ่รับราชการ หรือมีอาชีพครู ไม่มีบริษัทมากมายเหมือนเมืองไทย คนที่ไม่มีการศึกษาจะไปทำไร่ซึ่งอยู่ไกลออกไปจากตัวเมืองบ้างก็ บรรดาครูหากมีช่วงปิดเทอม เขาจะไปทำไร่ มันสำปะหลัง ปลูกข้าวโพดหรือปลูกถั่วลิสง การเกษตรยังเป็นหัวใจของประเทศแอฟริกากลาง

ด้านอุตสาหกรรม ไม่มีบริษัทที่มีเจ้าของเป็นชาวแอฟริกากลาง มีแต่ชาวต่างชาติที่มาสร้างโรงงานผลิตเบียร์หรือน้ำขวด สินค้าที่ขายที่นี่ ส่วนใหญ่ขนส่งมาจากประเทศคาเมรูน เพราะที่นี่ไม่มีใครกล้าสร้างโรงงาน เพราะถูกโจรปล้นและพังบ่อยๆ ทำให้ประเทศนี้ด้วยพัฒนาอย่างมากในด้านอุตสาหกรรม

การค้าขาย ประชาชนในประเทศส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขายผลิตผลจากมือตนเอง เช่น ผัก ผลไม้ ส่วนสินค้าอื่นๆ เป็นสินค้านำเข้า โดยมีชาวต่างชาติเป็นเจ้าของกิจการ ประชาชนจะเป็นลูกจ้างซะส่วนใหญ่

แนะนำวัดที่นั่นหน่อยครับ

วัดที่มาเซอร์เห็นในเมืองบังกี จะยกตัวอย่างบางวัด

1. วัดนักบุญยากอบ
2. วัดนักบุญเปโตร
3. วัดนักบุญทิตัสและทิโมธี
4. วัดพระมารดาแห่งแอฟริกา
5. วัดนักบุญคอนบอสโก
6. วัดนักบุญฟรังซิสอัสซีซี
7. วัดนักบุญเบเนดิกต์

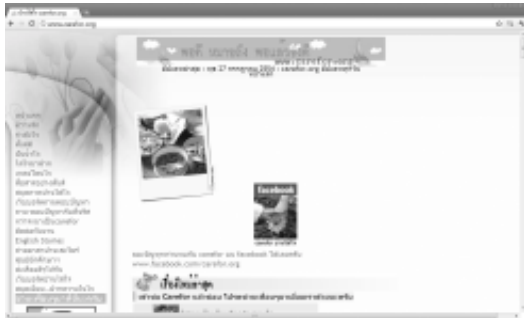

คม ชัด ละเอียด ลึก มีคนเคยกล่าวว่า “ถ้าชีวิตหนึ่งได้มีโอกาสช่วยคนเพียงคนเดียวก็ถือว่าไม่เสียหายเกิดแล้ว” ถ้าจะลองนับคумаเซอร์ท่านนี้ คงช่วยคนได้มากกว่าหนึ่งชีวิตที่ดำเนินไปภายใต้อุดมการณ์ จิตคารมน์เข้มชีวิตชั้น หนักแน่น แต่สงบอยู่ในมุมของตนเอง ผมเกิดคำถามว่าชีวิตแบบนี้หัวใจจะเป็นแบบไหน?

สตรีชูดขาวในแผ่นดินของชนผิวดำ เรื่องราวของกรรมทูตชาวไทยคนหนึ่ง ไม่ใช่เรื่องของชะตากรรมแต่เป็นความตั้งใจอาจจะเป็นภาพสะท้อนที่ไม่ถูกพูดถึงบ่อยนักว่าคาทอลิกไม่ได้มีเพียงโรงเรียนใหญ่โตแต่ยังไปช่วยสร้างการศึกษาให้กับประเทศที่ขาดแคลน คาทอลิกไม่ได้มีที่ดิน สินทรัพย์มากมายแต่หยิบยื่นและแบ่งปันชีวิต ด้วยคำสอนและแบบอย่างขององค์พระคริสตที่เป็นอุดมการณ์ของชีวิตคริสตชนให้กับทุกคนทุกชนชั้น ขอขอบคุณเรื่องราวและที่สุดขอบคุณบทเรียนชีวิต อยากจะขอเรียกสตรีชูดขาวท่านนี้ว่า “หญิงเหล็กของจริง” ☩

ปรากฏการณ์การใช้สื่อ...

(ต่อจากหน้า 16)

คงต้องส่งเสริม สนับสนุน เป็นกำลังใจและเปิดโอกาสให้บุคคลหลากหลายเหล่านี้ ได้พัฒนาและมีกำลังใจทำสิ่งดีๆ เหล่านี้ต่อไป

ในโลกโซเชียลเน็ตเวิร์กก็เป็นอีกแหล่งหนึ่งที่คาทอลิกไทยนิยมสนทนา พูดคุย และแบ่งปันความเชื่อต่อกัน

ผมลองเข้าไปในเฟซบุ๊กคาทอลิกเหล่านี้ในวันที่ 5 กรกฎาคม พบข้อมูลที่น่าสนใจ เป็นต้น จำนวนสมาชิกของแต่ละแฟนเพจ เช่น

อุดมสารแฟนคลับ (สมาชิก 1,709 คน)...เฟซบุ๊กของหนังสืออุดมสาร-อุดมสานต์

ข่าวคริสตชน (รวบรวมทั้งข่าวคาทอลิกและคริสเตียน สมาชิก 5,003 คน)...จัดทำโดยทีมงานพี่น้องคริสเตียน

Thailand Catholic (สมาชิก 1,448 คน)...เฟซบุ๊กหลากหลายข้อมูลส่งเสริมความเชื่อ โดยคุณพ่อแอนโทนี่ ดัก เป็นผู้ดูแล

คริสตังไทยยกมือขึ้น (สมาชิก 1,151 คน)...เฟซบุ๊กมาแรง เป็นที่พูดคุยหลากหลายประเด็น อันนี้ผมไม่แน่ใจว่าใครเป็นผู้ริเริ่ม

Pope Report (สมาชิก 1,001 คน)...เฟซบุ๊กที่เน้นเรื่องของพระสันตะปาปา ข่าวสารพระศาสนจักรฉบับไว **คุณวสิน มานะสุรางกุล** เป็นผู้ดูแล

รายการโทรทัศน์คาทอลิก พระเจ้าสถิตกับเรา (สมาชิก 1,519 คน) /รายการแสงธรรม (สมาชิก 799 คน)

ในระดับวัดคาทอลิกต่างๆ เช่น วัดบางแสน (สมาชิก 2,317 คน) ซึ่งจริงๆ แล้วในระดับวัดคาทอลิกก็มีหลายวัดทีเดียว แต่กลุ่มของวัดนี้มีจำนวนมากที่สุดเท่าที่ผมหาข้อมูลในวันที่ 5 กรกฎาคม ที่ผ่านมา

ชมรมคาทอลิกหรือกลุ่มองค์กรคาทอลิกต่างๆ เช่น ชมรมนักศึกษาตามมหาวิทยาลัย กลุ่มเยาวชน กลุ่มนักขับร้อง กลุ่มสขค. กลุ่มนักธุรกิจ ศาสนสัมพันธ์ ฯลฯ

สังฆมณฑลต่างๆ เช่น กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ท่าแร่ (สมาชิก 872 คน)

นอกจากนั้นยังมีเกมส์ในเฟซบุ๊ก แต่เป็นเกมส์ที่ไม่ได้เน้นแต่เพียงความสนุกสนานเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมความเชื่อด้วย เช่น priestVill และ Holy Town ทั้ง

2 เกมส์นี้มีการตั้งกลุ่มเพื่อแบ่งปันความรู้กันเลย

จากข้อมูลบางส่วนที่นำเสนออย่างน้อยคำตอบแรก หลายคน หลายกลุ่มหลายหน่วยงานองค์กรให้ความสนใจ หยิบจับนำมาใช้ เพื่องานของตนเอง จากแนวโน้มในเชิงบวกของจำนวนน่าจะนำไปสู่แนวโน้มในเชิงพัฒนาของคุณภาพต่อไปได้อีก มีความขัดแย้งเกิดขึ้นบ้าง มีข้อจำกัดของเนื้อหาจากธรรมชาติของการสื่อสารผ่านทางกรเขียน เราไม่เห็นภาษาท่าทาง สีหน้า แววตา ทำให้อาจนำไปสู่การตีความที่ผิดพลาด คลาดเคลื่อน แต่ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้สามารถพัฒนาได้รวมทั้งคนที่เป็นเจ้าของพื้นที่เหล่านั้นคงต้องรับผิดชอบด้วยหัวใจที่เปิดกว้างเข้าใจธรรมชาติของสื่อ ดอกไม้และก้อนหินมิให้อัตราส่วนที่เท่าเทียม แต่ศาสนวันสื่อมวลชนปีนี้ก็ตอกย้ำว่า “คริสตชนต้องเป็นประจักษ์พยานแห่งความเชื่อ ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนก็ตาม”

ไม่น่าเชื่อก็ต้องเชื่อ เมื่อมีการระดมกำลังสื่อมวลชนนี้แหละ นำมาซึ่งการร่วมแรงร่วมใจ

เมื่อต้นปีที่ผ่านมา มีภัยพิบัติทางธรรมชาติเกิดขึ้นมากมาย เฉพาะในประเทศไทยดินแดนที่ไม่เคยได้ยินข่าวน้ำท่วมอย่างสังฆมณฑลนครราชสีมา ก็เกิดขึ้นแล้ว ในช่วงเวลานั้น **คุณพ่อสุเทพ วนพงศ์ทิพากร** ได้ใช้ช่องทางสื่อในการเล่าข่าว สิ่งที่เกิดขึ้น มีสขงต่างๆ คริสตชนที่ใช้อินเทอร์เน็ต กระจายข่าวสารออกไป สื่อมวลชนนครราชสีมา ถ่ายคลิปวิดีโอ คำพูดพระสังฆราชขอแซฟ **ชูศักดิ์ ลิริสุทธิ** ในสถานการณ์แล้วร้ายขณะนั้น ความช่วยเหลือมากมายไหลบ่ารุนแรงกว่าน้ำท่วมซะอีก

อีกไม่นานที่สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี ประวัติศาสตร์ซ้ำรอย น้ำท่วมในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและพื้นที่ใกล้เคียง นครราชสีมาโมเดล ในแง่ของสื่อมวลชนคาทอลิกถูกนำมาใช้อีกครั้ง ปรากฏการณ์การประชาสัมพันธ์ทางจากช่องทางเหล่านี้ ยังสามารถรวมได้ถึงกิจกรรมล่าสุดคือ การรณรงค์ให้สวมเสื้อสีขาว โอกาสการสถาปนาเป็นบุญราศีของ **สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2** เป็นการรณรงค์แบบเชิญชวน แต่ในขณะที่สำนักงาน

สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย รู้ดีว่ายอดจำหน่ายเสียเกิน 4,000 ตัว ประสบการณ์ความสำเร็จยังตามมาอีก เมื่อมีการเปิดตัวหนังสือของ คุณศรินทร์ เมธีวัชรานนท์ และรายการโทรทัศน์ “ดนตรีวิถีศิลป์” รายการดนตรีของช่องไทยพีบีเอส ที่จัดหนึ่งตอนสำหรับบทเพลงคริสตชนในชื่อตอนว่า “เพลงถึงพระเจ้า”

คงไม่มีใครกล้าปฏิเสธว่าสิ่งที่ยกตัวอย่างมาทั้งหมดเกินความเป็นจริง เพราะในสนามสื่อและคำตอบในใจ น่าจะเป็นเรื่องเดียวกัน

ในสังคมเน็ตเวิร์คในแบบไทยๆ ไม่ได้มีเฉพาะเรื่องเฟชบุ๊ก

จริงๆ แล้วในโลกออนไลน์ของพระศาสนจักรไทยยังมีเว็บไซต์คำสอน เช่น คำสอนดีๆ ของสังฆมณฑลราชบุรี หรือจากทางอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ สังฆมณฑลจันทบุรี

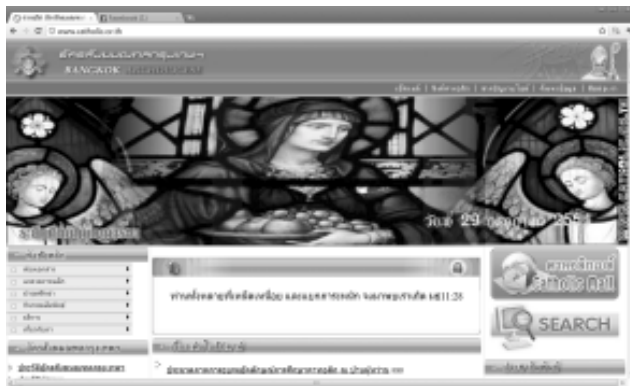
ยังมีเว็บไซต์ของพิธีกรรม ดนตรี สักดิ์สิทธิ์ ยังมีเว็บไซต์พระคัมภีร์ และการอ่านพระคัมภีร์ด้วยโปรแกรม The word ในเวอร์ชันคาทอลิก ที่เพิ่งสำเร็จกันหมาดๆ มีเว็บไซต์รวบรวมรายการวิทยุของคาทอลิกทั้งไทย และต่างประเทศ ซึ่งสามารถฟังรายการย้อนหลังได้อีก ที่มีชื่อเว็บไซต์ว่า Thaichatholicradio

ในส่วนของพี่น้องฆราวาสยังมี **คุณ Book Song** (นามสมมุติในโลกออนไลน์...ผู้เขียน) ที่ได้ลงบทสวดทำวัตรอย่างสม่ำเสมอ ภาคภาษาไทย ยังมีหลายคน que เลือกนำพระวาจาประจำวัน นักบุญประจำวัน มาลงในเฟชบุ๊กของตนเอง โดยส่วนตัวแล้วคิดว่านอกจากจะเป็นสิ่งที่ทำเพื่อเสริมสร้างความศรัทธาให้กับตนเองแล้ว ยังแบ่งปันความเชื่อและพระพรของพระอีก ข้อที่น่าสังเกตคือ ความสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ถ้าเมื่อใดก็ตาม คนเหล่านั้น สม่ำเสมอ ต่อเนื่อง สำหรับผมนอกจากจะถือว่าเป็นของจริงแล้ว ยังเป็นการช่วยเหลือพระศาสนจักรโดยไม่ต้องป่าวประกาศหรือแสดงตนให้เป็นที่ประจักษ์

นอกจากนั้นเรายังมีคาทอลิกอีกจำนวนหนึ่งที่เขียนบล็อก การเขียนบล็อกก็เหมือนพื้นที่ส่วนตัวที่เราเล่าเรื่องราวต่างๆ ของเรามาเล่า มาเขียน มาบอก จริงๆ แล้วช่องทางนี้ในส่วนของวาทิกันดูจะให้ความสนใจและความสำคัญมากกว่าช่องทางอื่นๆ สังเกตได้ว่าเมื่อต้นปีวาทิกันได้เชิญชวนบล็อกเกอร์ที่เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนาจำนวน 150 เข้าประชุมร่วมกัน เมื่อประกาศรายชื่อและบล็อกของแต่ละคนมา ผมเองได้ลองเข้าไปอ่าน ติดตามของบางท่านดู มีบางคนเป็นพระสังฆราช มีบางคนเป็นพระสงฆ์ บางคนเป็นเณร เป็นนักข่าว เป็นอาจารย์ ฯลฯ หลากหลายหน้าที่การงานและกระแสเรียก แต่พลังของเรื่องราวในมุมมองศาสนาแบบ

ชาวสะอาด ไม่คำทอ บ่นว่า วิเคราะห์เจาะลึก รู้จริง และห่วงใยพระศาสนจักรของ พวกเขา เป็นพลังที่ส่งผลจากจุดย่อยๆ จุดภาพ สู่หมุดหมายใหญ่กว่านั้นคือเดิมความเชื่อ ของกันและกัน สำหรับในภาคภาษาไทย ผมเองเคยเข้าไปใช้พื้นที่ของสำนักข่าวเนชั่น ในบล็อก โอเคเนชั่นเหมือนกัน เมื่อปี 2007 ปัจจุบันก็เลิกเขียนไปแล้ว แต่เห็นพลัง เสี่ยงสะท้อนและมิตรภาพ ยังเห็นว่าสำนักข่าวยังใช้บล็อกของที่นี่อยู่ มีคุณพ่อขวัญ ดินวัลย์บล็อกเกอร์เจ้าวัด ที่นำสารวัดมาลง พร้อมเรื่องราวต่างๆ น่าสนใจ บวกกับ ความขยันหาข้อมูล และสนามงานประวัติศาสตร์ของสังฆมณฑลที่คุณพ่อทำ ผมยังเห็น บราเดอร์บางท่าน และคุณพ่อบางท่านที่ศึกษาอยู่ที่ต่างประเทศได้สร้างบล็อกขึ้นเหมือนกัน ทำให้เราสามารถติดตามเรื่องราวแม้จะห่างไกลกันแค่ไหน เรื่องราวจากคนในพื้นที่ยอม ชัดเจน เจาะลึก ได้มากกว่า

ในแง่ของบทเพลง มีการทำเว็บไซต์ รวบรวม เพลงอย่างไม่เป็นทางการ และไม่อยาก เปิดเผยที่มา ยังมีวัด บางวัดที่มีการ ถ่ายทอดสดมิสซา เช่น อาสนวิหารอัสสัมชัญ วัด พระมารดานิจจานูเคราะห์ คลองจั่น และอาจจะมียัด ทาง แด บ สั ง ม ม ณ ท ล

นครราชสีมาด้วย ซึ่งแน่นอนการถ่ายทอดย่อมไม่สามารถทดแทนการร่วมมิสซาได้ เป็น เพียงการทำให้เห็นและช่วยให้ผู้ที่ไม่สามารถเดินทางมาได้ ได้ชม แต่สิ่งที่ผมประทับใจ มากกว่านั้นคือการบันทึกไดอารี่ของวัดทุกวัดลงในเว็บไซต์ของวัด นอกจากจะเป็นช่องทาง ที่ทำให้เรารู้ความเคลื่อนไหวของวัดแล้ว ยังช่วยในการเก็บหลักฐานข้อมูลเมื่อวันเวลา ผ่านไปด้วย ที่ผมเห็นคือ อาสนวิหารอัสสัมชัญ

เรายังเติบโตได้อีก

ในโลกของสื่อมวลชนคาทอลิก ผมเชื่อว่าเรายังเติบโตได้อีก ผมไปร่วมแบ่งปัน กับซิสเตอร์ผู้เยาว์ของคณะนักบวชหญิงสองคณะ ผมลองให้พวกเขาฝืนเห็นสื่อคาทอลิก ในอนาคต หลายคนฟันตรงกันว่า อยากจะให้มิสทานิโรรทัศน์คาทอลิกแบบ 24 ชั่วโมง ผมไม่แน่ใจเหมือนกันว่าฝืนนั้นจะเป็นจริงได้เมื่อไหร่ แต่ผมคิดว่าสื่อมวลชนคาทอลิกยัง พัฒนาต่อไปได้อีก

ยังมีช่องทางหลายๆ ช่องทางที่ยังไม่เด่นชัดนัก แต่กำลังมีความเคลื่อนไหวอยู่ เช่น

เว็บไซต์การศึกษาคาทอลิกในประเทศไทย แหล่งข้อมูลประวัติศาสตร์ที่สามารถสืบค้น
อ้างอิง มีระบบ หรือทะเบียนวัด ซึ่งมีคุณพ่อบางท่านที่ได้เขียนไว้เนิ่นนานแล้ว โดย
ร่วมกับเพื่อนๆ บัดนี้ได้นำขึ้นมาปิดฝุ่น และกำลังจะสานต่อ

ในโลกของดิจิทัล ยังมีแอปพลิเคชัน ภาครภาษาไทย ในหมวดศาสนาคริสต์ ซึ่ง
ที่พบเห็นมีเพียงตัวเดียวคือการสวดสายประคำ (สืบทราบข้อมูลว่าคนเขียนเป็นชาวต่าง
ชาติ ด้วย) กำลังมีทีมงานพัฒนา เพื่อให้ไบเบิลไดอารี่ อุดมสาร / อุดมศาสตร์
พระคัมภีร์ที่ใช้ในพิธีกรรม หนังสือทำวัตร ฯลฯ เข้ามาเป็นอีกช่องทางหนึ่งทั้งเผยแพร่
และส่งเสริมความศรัทธา ร่วมไปกับโลกที่หมุนในจังหวะดิจิทัล

นอกจากนั้นยังไม่มีโครงการเชิงรูปธรรมที่จะสนับสนุนเด็กรุ่นใหม่ที่เป็นทั้ง
ความหวังและอนาคตของชาติและของพระศาสนจักรอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม แม้เบื้องต้นจะ
มีการจัดประกวดภาพยนตร์ และการจัดวันส้อมวลชนในโรงเรียน แต่ก็ยังไม่สามารถ
เกาะกุมหัวใจของเยาวชนกลุ่มใหญ่ได้ คงต้องหาแนวทางและทิศทางการขับเคลื่อน
อย่างเป็นระบบกันต่อไป ซึ่งแน่นอนส้อมวลชนคาทอลิกคงต้องทำงานอย่างหนัก
ท่ามกลางงบประมาณที่น้อยนิด และบุคลากรที่น้อยลงเรื่อยๆ

ในที่สุดแล้ว สาส์นวันส้อมวลชนปีนี้และปีที่ผ่านมาแม้ว่าจะพูดเรื่องอินเทอร์เน็ต
โลกออนไลน์ และยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง แต่ส้อมวลชนในแบบคริสตชนไม่เคยละเลย
ประเด็นของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล ระหว่างพระเป็นเจ้าและมนุษย์ ระหว่าง
มนุษย์กับมนุษย์ที่เป็นพระฉายาลักษณ์ของพระในตัวของแต่ละคน ส้อมวลชนยังเป็น
เครื่องมือที่ทรงประสิทธิภาพเสมอ แต่หัวใจและความจริงใจของมนุษย์ ส่งผลต่อการ
หยิบเครื่องมืออื่นๆ ขึ้นมาใช้

พระเป็นเจ้าเดินทางร่วมไปกับประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติเสมอ และ
ประวัติศาสตร์หน้านี้ ที่ถูกเรียกชื่อว่ายุคดิจิทัล พระเป็นเจ้ายังอยู่กับเราเหมือนเคย
เป็นเราต่างหากที่ต้องทำให้พระพักตร์ของพระองค์ชัดเจนขึ้นในโลกใหม่ใบเดิมของเรา

ขอบคุณเรื่องราวและประสบการณ์ต่างๆ ที่ผมได้ทำงานและเรียนรู้ อาจ
มองได้ไม่ครบครัน บทพร่องไม่สมบูรณ์ แต่อย่างน้อยด้วยเจตนาที่อยากจะให้เดือน
สิงหาคมที่มีวันส้อมวลชนนี้ เราได้รับรู้ความเคลื่อนไหวของส้อมวลชนบ้าง คงคิดว่าที่
จะไม่ทิ้งข้อมูลเหล่านี้ให้ถูกคิดอยู่เพียงลำพัง หวังจะได้รับเสียงสะท้อนและข้อมูลที่
สมบูรณ์จากท่านผู้รู้และท่านผู้อ่านทุกท่านด้วยนะครับ ☺

พบคนโบราณตัวจริง!

เด็กสภาสาธุ

ถอดคำ ภาษาวัด

ฉบับที่แล้วได้นำภาษาวัดมาให้ร่วมสนุกกัน ปรากฏว่าได้รับ “คนโบๆ” ตัวจริง และสมัครเล่นเป็นจำนวนมาก แต่ละวันกอง บ.ก. นั่งงงที่ได้รับจดหมายและอีเมลจำนวนมาก ขอขอบคุณทุกท่านที่ส่งมาร่วมสนุกกัน สำหรับของขวัญนั้น จะจัดส่งให้ตามที่ได้รับปากกันไปไว้แต่รอสักนิดนะครับ ต้องคัดเลือกรับ

รายชื่อผู้รับรางวัลและผู้ส่งไปจะประกาศให้ทราบในเดือนหน้าครับ

328

เป็นผู้รักเรา. ผู้ใดรักเรา, ผู้นั้นจะเป็นที่รักแก่พระบิดาของเรา แลเรารักผู้นั้น แลเราจะแสดงเราให้แก่ผู้นั้น, เพื่อผู้นั้นได้รู้จักในเราโดยแท้เที่ยง.

วันสมโภชแปดกอสเต 1 คือวันพระจิตเจ้าเสด็จลงมาถึงอาปอสตอโล.

แต่ในพระเอวังเยลีโอ โดย น.ยวง, บทที่ 14.

ในสมัยหนึ่งนั้น; พระมหาเยซูคริสโตทรงตรัสแก่พวกสานุศิษย์ของพระองค์ว่า, ถ้าผู้ใดได้รักในเรา, ผู้นั้นก็จะพึงปรน-

1 คำ แปดกอสเต เป็นอันเข้าใจว่าห้าสิบวัน, นับตั้งแต่สมโภชปัสกาที่เป็นวันพระมหาเยซูคริสโตได้ทรงกลับเป็นขึ้นมาจากความมรณาภาพนั้น. เมื่อพระองค์ได้ทรงกลับเป็นขึ้นมาแล้ว, พระองค์ยังได้ทรงโปรดสถิตอยู่ในแผ่นดินนี้อีกสี่สิบวัน แสดงพระองค์ให้ปรากฏแก่บรรดาสานุศิษย์, เพื่อสานุศิษย์ได้รู้โดยแท้ เข้าใจโดยแท้ ในฤทธาเดชาภาพของพระองค์ แล้วพระองค์จึงได้ทรงเสด็จขึ้นสวรรค์ตามที่มิพยากรณ์ในกิจจะโดยสังเขปแห่งปอสตอโลทั้งหลาย อันต้องพิมพ์อยู่ในท้ายหนังสือเล่มนี้ ครั้นพระมหาเยซูคริสโตได้ทรงเสด็จกลับขึ้นสวรรค์แล้ว ก็เป็นว่า พระกิจจะแห่งพระองค์ฝ่ายในแผ่นดิน-

นับติดตามโอวาทคำสั่งสอนของเรา แลพระบิดาของเราจะมีความสุข
พระทัยในผู้นั้น แลทั้งพระบิดาทั้งเราจะมา

.....

คืนนี้เป็นอันเสร็จสำเร็จไป,แต่ยังเหลืออยู่ซึ่งพระกิจจะแห่งพระองค์สำหรับ
ทำนุบำรุงวิญญาณแห่งบรรดาสาธุศิษย์ทั้งปวง นับแต่กาลที่พระองค์
ทรงเสด็จขึ้นสวรรค์แล้วไปตราบเท้าจะสิ้นมนุษยชาติแห่งโลกนี้. ซึ่ง
พระกิจจะสำหรับทำนุบำรุงวิญญาณสืบไปนั้น ก็เป็นพระคุณต่างๆ ซึ่ง
เราได้สำหรับตน ด้วยเดชเดชแห่งพระองค์, มีศีลศักดิ์สิทธิ์เจ็ดประการ
เป็นเอกยิ่งกว่าพระคุณอื่นๆ แลในศีลศักดิ์สิทธิ์เจ็ดประการนั้น ยังมีศีล
มหาสนิทซึ่งเป็นอันเอกเลิศล้ำพัน. ศีลมหาสนิทเป็นเอกล้ำพันก็
เพราะว่า เป็นพระมหาเยชู คริสโตพระองค์เองทรงโปรดสถิตอยู่ใน
ท่ามกลางเรา, เพื่อเป็นอาหารเลี้ยงวิญญาณของเรา แลเพื่อเป็นสักการะ
บูชาวิงวอนต่อพระบิดา ทรงประทานโทษโปรดให้เราได้พ้นจากบาป
แลได้แก่ตนซึ่งพระคุณต่างๆ ในฝ่ายวิญญาณด้วย.

ซึ่งพระกิจจะ ที่จะให้มนุษย์พ้นจากโทษแห่งตน แลเอาตัวรอดขึ้น
สวรรค์ได้นั้น ก็เป็นกิจจะที่พระตรีเอกานุภาพทั้งสามพระองค์ได้ทรง
โปรดมีส่วนร่วมอยู่. ฝ่ายพระบิดาได้มีส่วน ก็เพราะว่าเป็นพระบิดาที่ได้ทรง
ดำรัส ให้พระบุตรมีพระทัยสมัครรับเป็นพระเมสซีอาส. ฝ่ายพระบุตร
ก็ได้ทรงอนุญาต.

สถิตอยู่ในผู้นั้นด้วย. ผู้ใดไม่รักเรา, ผู้นั้นไม่ประพฤติตามโอวาทคำสั่งสอน

.....

รับเป็นพระเมสซีอาสตามพระคำรัสแห่งพระบิดา โดยที่พระองค์เองได้ทรงตรัสพรรณนา*แก่พวกสานุศิษย์เป็นหลายหนหน้า. ฝ่ายพระจิตรเจ้าได้มีส่วนในพระกิจจะนั้น เพราะว่าด้วยเห็นแก่พระบารมีของพระมหาเยซูคริสต, พระจิตรเจ้าผู้เป็นดังท่อธารแห่งพระคุณอันสงฆ์ทั้งปวง, พระองค์จึงได้ทรงโปรดประสิทธิประทานพระคุณของพระองค์ให้แก่อาปอสตอโล ในวันเพนเตกอสเต ซึ่งพระจิตรเจ้าได้ทรงพระกรุณาโปรดนั้น ก็เพื่อพระคุณของพระองค์ได้ดำรงอยู่ในพวกอาปอสตอโล แลสืบไป ได้ดำรงอยู่ในพระสมัย สำหรับเป็นที่ทำนุบำรุงพระสมัย หนึ่งๆ ไปกว่าจะถึงซึ่งสิ้นมนุษยชาติแล้ว.

ครั้นพระกิจจะให้มนุษย์มีที่รอดจากโทษบาป ได้เป็นอันสำเร็จตามที่ได้พรรณนา*ไว้ นั้น ก็เป็นอันถึงกาลกำหนด ซึ่งจารีตกับกิจจะบูชาแห่งพระธรรมเก่าต้องจบเสร็จแล้ว, หาเป็นที่ต้องประพฤติถือสืบต่อไปไม่, เหตุด้วยว่าสรรพจารีตกับสรรพกิจจะบูชานั้น ก็ล้วนเป็นอันสำคัญถึงพระกิจจะแห่งพระเมสซีอาส ในเมื่อพระองค์จะได้ทรงทำให้เป็นอันสำเร็จไป ดังที่พระพุทธิเจ้าได้ทรงโปรดคำรัสไว้ แต่แรกเริ่มแห่งมนุษยชาติ.

* (น่าจะเป็น Pharrana = พรรณา ตาม สัพพะ พะจะนะ พาสา ไท, ของพระคุณเจ้า บิลเลอกัวซ์, ค.ศ. 1854)

ของเรา. ส่วนโอวาทคำสั่งสอนที่ท่านทั้งหลายได้ยินมาแต่เรานั้น, ไม่
เป็นของของเรา, แต่เป็นของของพระบิดาที่ได้มีพระคำรัสให้เรามา.
เราได้แสดงแก่ท่านซึ่งอัครข้อทั้งนี้ ในเมื่อเรายังอยู่กับท่าน. สืบไป,
เพราะเห็นแก่นามของเรา, พระบิดาจะทรงคำรัสให้องค์ปาราเคลโต
ซึ่งเป็นพระจิตรเจ้าได้เสด็จลงมา แลองค์พระจิตรสั่งสอนท่านให้รู้
เข้าใจในอัครข้อทั้งปวง แลพระองค์จะทรงทำให้ท่านได้ระลึกถึง
อรรถาธิบายทั้งสิ้น ซึ่งเราได้แสดงบอกแก่ท่านด้วย เราประสิทธิ์ให้
ความสุขสำราญได้เจริญอยู่กับท่าน, ความสุขสำราญของเราเอง เรา
ก็ประสิทธิ์ให้แก่ท่าน, แต่หาเป็นโดยอย่างในโลกยอมให้ความสุข
สำราญไม่ 2. ท่านอย่าให้จิตใจของตนหวาดหวั่นไหว แลบังเกิด
ซึ่งความวิตกกกลัว. ท่านก็ได้

.....

2 ความสุขสำราญ ซึ่งพระมหาเยซูคริสโตทรงประทานให้แก่สานุ
ศิษย์ที่แท้ของพระองค์นั้น ก็เป็นความสุขสำราญฝ่ายวิญญาณโนจิตร
แลแม้ว่าสานุศิษย์ของพระองค์จะต้องทุกข์ซึ่งความอันตรายแต่ใน
ฝ่ายโลกนี้เป็นประการใดๆ ก็ยังมีวิญญาณตั้งอยู่ในความสุขสำราญ,
เพราะว่ายังมีความวางใจในพระองค์ หาได้ปล่อยตนให้เสียใจมิได้.

ยินเราบอกว่า, เราจะไป แล้วเราจะกลับมา. ถ้าท่านได้รักเราโดยแท้, ท่านจะมีความยินดี เพราะที่เราจะไปยังพระบิดา, เหตุด้วยว่าพระบิดาเป็นใหญ่ยิ่งกว่าเรา 3. ซึ่งเราจะไปนั้น เราบอกแก่ท่านเสียก่อน, เพื่อว่า

.....

3 ซึ่งพระบิดาเป็นใหญ่ยิ่งกว่าพระมหาเยซูคริสโต ก็คือว่าในส่วนที่พระมหาเยซูคริสโตเป็นสภาวะมนุษย์, พระองค์จึงต้องเป็นผู้ที่น้อยกว่าพระบิดาเป็นอันสิ้นเหลือพันประมาณ; แต่ในส่วนที่พระองค์เป็นพระบุตรเจ้า, พระองค์ก็เป็นอันเท่าเสมอกับพระบิดา. เหตุฉะนี้ เมื่อพระมหาเยซูคริสโตทรงตรัสว่า, พระองค์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระบิดา, พระองค์ก็ทรงตรัสว่า ถึงสภาวะซึ่งพระองค์เป็นพระบุตรเจ้า แลเมื่อพระองค์ทรงตรัสว่า, พระบิดาเป็นใหญ่กว่า ก็เป็นอันทรงตรัสว่า ถึงซึ่งพระองค์เป็นสภาวะมนุษย์, พระวาจาที่พระองค์ได้ทรงตรัสแก่สานุศิษย์ว่า, ถ้าท่านได้รักเรา, ท่านจะมีความยินดี เพราะที่เราจะไปยังพระบิดานั้น ก็เป็นอันต้องเข้าใจว่า, เพราะพระองค์จะนำเอาซึ่งสภาวะมนุษย์ขึ้นสถิตอยู่กับพระบิดา, จึงต้องเป็นความยินดีแก่บรรดาสานุศิษย์ของพระองค์, เหตุว่าขึ้นสภาวะมนุษย์ของพระองค์จะได้ทรงสถิตอยู่แห่งใด สานุศิษย์ที่แท้ของพระองค์จะได้สถิตอยู่ในแห่งนั้น, พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ฉะนี้แล้ว.

เมื่อเป็นอันสำเร็จไปดั่งนั้นแล้ว, ท่านจึงจะได้เชื่อ. ตั้งแต่ขึ้นไปเราจะมิได้เจรจาสนทนากับท่านมากไปอีก, เหตุด้วยว่าใกล้เวลาที่เจ้าแห่งโลกนี้จะมาถึง. เจ้าโลกนั้นหามีอำนาจอันใดในตัวเราไม่, แต่เป็นฉนั้น เพื่อให้โลกได้เข้าใจว่า, เรายรักพระบิดา แลพระบิดาได้มีพระคำรัสสั่งเป็นฉนั้นใด, เราประพฤติถือเป็นฉนั้นนั้น 4.

4 พระวาจาในท้ายบทนี้ เป็นเนื้อความว่า, เจ้าโลกนี้, คือ ซาตาน, ไม่มีอำนาจสิ่งใดในพระองค์เอง, แต่ทว่าเพราะเหตุที่พระองค์ได้ทรงอนุญาตถวายพระชนม์อุทิศแก่มนุษย์ตามคำรัสแห่งพระบิดาแล้ว พระองค์จึงจะต้องมอบไว้ในอำนาจแห่งบรรดาผู้คนอสังคยธรรมอันมีซาตานเป็นเจ้าแห่งตน. ส่วนเวลาอันพระองค์จะต้องมอบไว้ฉนั้นก็จวนจะถึงแล้ว แลเพราะฉนั้น พระองค์จึงได้ทรงตรัสว่า, ใกล้เวลาที่เจ้าแห่งโลกนี้จะมาถึง.

จากหนังสือ พระเอวังเยลีโอ

**นักบุญยูเซบิอุส
แห่งแวร์เซลลี**
St. Eusebius of Vercelli
พระสังฆราช (283-371)
ฉลองวันที่ 2 สิงหาคม

นักบุญยูเซบิอุส เป็นชาวเกาะซาร์เดเนีย ประเทศอิตาลี ท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นพระสังฆราชของเมืองแวร์เซลลี ในปี 345 และได้มีหน้าที่ดูแลสัตบุรุษและวัดต่างๆ ในบริเวณแถบแคว้นปีเอมอนเต ทางภาคเหนือของประเทศอิตาลีด้วย

นักบุญยูเซบิอุส เป็นคนแรกที่ได้นำเอา “ชีวิตของการอยู่ร่วมกันมาใช้กับบรรดาพระสงฆ์และนักบวชของสังฆมณฑลในพระศาสนจักรตะวันตก” ท่านได้ต่อสู้กับลัทธิเฮเรติกของอารีอุส ที่ได้รับความคุ้มครองปกป้องจากจักรพรรดิซึ่งเวลานั้นกำลังระบอบเข้าไปสู่ประเทศอิตาลี

ในปี 355 เนื่องจากว่า ไม่ยอมลงชื่อรับรองการตัดสินลงโทษ นักบุญอาธานาส ท่านจึงต้องถูกเนรเทศออกนอกประเทศ ครั้งแรกถูกเนรเทศไปประเทศปาเลสไตน์ ไปประเทศอียิปต์ และที่สุดท่านก็สามารถกลับมาสู่มาตุภูมิ

ท่าน ได้ร่วมมือกับนักบุญฮีแลร์ แห่งปัวเจียร์ โดยช่วยกันปรับปรุงฟื้นฟูความเชื่อของบรรดาสัตบุรุษ

เพราะถูกเบียดเบียนเกี่ยวเนื่องมากมายหลายครั้งด้วยกัน นักบุญยูเซบิอุส จึงได้รับการถือว่าเป็นมรณสักขีองค์หนึ่งเหมือนกัน ท่าน ได้เป็นพยานยืนยันและผู้ปกป้องความเชื่อที่ยิ่งใหญ่ผู้หนึ่งในเรื่องพระเทวภาพของพระคริสตเจ้า มิใช่ด้วยการเทศน์สอนเท่านั้น แต่ว่าด้วยชีวิตของท่านเองด้วย

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าขอให้ลูกมีใจลูกร้อนที่จะเจริญชีวิตเลียนแบบพระเยซูคริสตเจ้า อาศัยท่านนักบุญยูเซบิอุส โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความเชื่อ และโปรดส่องสว่างช่วยเหลือ สนับสนุนลูกด้วยเถิด อาแมน ✠

จาก
สารสาสน์ คฤศตัง
 เป็น **จุดมตาบต๋**
 บนเส้นทางอักษร 90 ปี บูมทรพ์ยัคริสตังไทย

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

ขอ นำ ข่า ว จาก สารสาสน์ เดือนมกราคม 1951 ที่ได้ลงข่าวสรุป พระรูป แม่พระฟาติมาเยือนประเทศไทย ได้อ่านข่าวแล้ว ขนลุก คว้า กับความศรัทธาและการ แสดงออกของคริสตังในสมัย นั้น ลองหลับตานึกภาพตาม ไปด้วยนะครับ โดยเฉพาะ ถนนหนทาง ตึกรามบ้าน เรือนต่างๆ เหมือน 60 ปีที่แล้ว

บันทึกประวัติการณ์ ๑๓ วัน ในการเชิญ พระรูปแห่งพระแม่เจ้าณฟาติมา ประทับในประเทศไทย

(หมายเหตุ จุดประสงค์ของเราในวันนี้ เพื่อบันทึกข่าว
ข้อๆ เพื่อความทรงจำเท่านั้น. ทราบว่าคณะกรรมการ
ผู้จัดการต้อนรับพระรูป กำลังจะจัดพิมพ์หนังสือประวัติ
๒ เล่ม คือ ๑. สมุดภาพการต้อนรับพระรูปพระแม่เจ้าณ
ฟาติมา และ ๒. หนังสือรายละเอียดการต้อนรับพระ
รูปพระแม่เจ้าณ ฟาติมาในประเทศไทย. ฉะนั้น ผู้ประ
สงค์ที่จะทราบรายละเอียดและอยากได้ประวัติอีก โปรดส่ง
ของ หรือ ชื่อในคราวที่คณะกรรมการดังกล่าวจะประกาศ
ให้ทราบ.)

วันเสาร์ที่ ๒ ธันวาคม ๑๙๕๐ วันประวัติศาสตร์ของ
การอภิเษกไทย เครื่องบินบริษัท บ.ค.อ. นำพระรูปแห่ง
พระแม่เจ้าณ ฟาติมาจากปารีส มาถึงสนามบินดอนเมือง
เวลา ๑๒.๕๐ น. ก่อนกำหนดเวลา ๒๕ นาที. สัตบุรุษ
คริสตชนทั้งประเทศไทยได้จัดรถยนต์ไปต้อนรับราว ๕๐๐
คัน. กระบวนแห่รถยนต์อันยาวเหยียด ซึ่งคงไม่คิด
ความจริง อ้างว่า ประเทศไทยยังไม่เคยเห็น มาถึง
ความลุ่มพันราว ๑๖.๐๐ น. จากนั้น กระบวนแห่เดินเท้า
ของสัตบุรุษทั้ง ๔ มิชชันนารีในประเทศไทย มีจำนวนกว่าหมื่นคน
เริ่มขยับแถวออกเดิน เวลา ๑๖.๒๐ น. ต้นกระบวนมาถึง
โบสถ์อัสสัมชัญ ราว ๑๗.๑๕ น. ส่วนท้ายกระบวนมาถึง
ทางหลวงราชมังคลาภิเษก - ๒๕.๑๐ น. พระสังฆราชหลุยส์
โซแวง ถวายอวยพรและถวายอาหารกลางแจ้ง ในลานโบสถ์
อัสสัมชัญ มีสัตบุรุษทุกมิชชันนารีประชุมกันทั้ง เต็มลาน.

วันอาทิตย์ ๓ ธันวาคม เชิญพระรูปเสด็จไปฉลองที่พระ
อารามถ้ำแมด, ร.ว. เช่นเดียวกับที่คอนเวนต, ร.ว. มา-
แมร์เคอวิทอาลิส, บ้าช ๑๕.๐๐ น. กลับมาโบสถ์อัสสัม-
ชัญ อวยพร, แห่รอบโบสถ์ แล้วแห่ทางรถยนต์ไปยัง
วัดกุฎีจีน. ฉลองและค้างคืนที่วัดนี้.

วันจันทร์ ๔ ธันวาคม เชิญพระรูปไปฉลองที่วัดลำไทร
(เมืองชัยภูมิ) แห่ทางรถทางม้า. เวลาค่ำกลับมา
พักที่อารามคลองเตย.

วันอังคาร ๕ ธันวาคม เชิญพระรูปไปมิชชันนารี โดย
รถยนต์ ทางจะแจ้งเทวา ผ่านวัด เซนต์แอนโทนี, วัด
เซนต์ปอล และไปพักที่วัดหัวไม้. ฉลองใหญ่ที่นั่น.

วันศุกร์ ๘ ธันวาคม ๑๕.๐๐ น. เชิญพระรูปมาโบสถ์อัส-
สัมชัญ อวยพรสมณาคณะ เวลา ๑๖.๐๐ น. กระบวนรถ
ยนต์ราว ๑๐๐ คัน แห่พระแม่ไปยังที่สนามบินดอนเมือง
เครื่องบินบริษัท อ. บ. เอ. นำพระรูป จากประเทศไทย
เวลา ๑๕.๐๐ น. และถึงรังสิต ราว ๑๖.๐๐ น.

ขอสรุปบันทึก โดยการแสดงความเห็นของเรา ไม่
เคยมีครั้งใดเลย ที่การอภิเษก ชาวไทย จะได้แสดงความ
เชื่อของพระองค์เปิดเผยในที่สาธารณะเช่นคราวนี้ สัต-
บุรุษ ทั้งประเทศแสดงความชื่นชมยินดีอย่าง
นำชมเชย ทุกมิชชันนารีร่วมมือกันเป็นเอกฉันท์ แม้มิชชัน-
นารีอัสสัมชัญ ซึ่งเฝ้าจาก เวลา จำกั ไม่มีบุญ ได้ต้อนรับ

วันพุธ ๖ ธันวาคม จากวัด หัวไม้ เชิญพระรูปไปวัดพนม-
นิคม, ชลบุรี สามเษราลัยศรีราชา, วัดศรีราชา และ
แห่ทางเท้าไปโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา พัก ณ ที่นั่น.

วันพฤหัสบดี ๗ ธันวาคม จากโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา
ขึ้นรถยนต์ไปจังหวัดบุรี ผ่านจังหวัดระยอง โคโลไมแระที่
วัด สัตบุรุษพากันมาชมพิดพระรูปที่รถยนต์. - คอนเวน-
ตสัตบุรุษวัดจันทร์ และทุกวัดที่อยู่รอบบริเวณ โคโลไม
มาแห่ ทางยาว ๖ กิโลเมตร มีการแห่ทางรถยนต์ เดิน
เท้า และทางเรือ. งานใหญ่โตมาก มีมิชชันนารีและ
คน และมิชชันนารีเรือไปยังบุรีรัมย์.

วันศุกร์ ๘ ธันวาคม พระรูปประทับอยู่ที่วัดจันทร์ ซึ่ง
ตรงกับวันฉลองวัดพอด. ตลอดหนึ่งวันกับสองคืนสัต-
บุรุษ พากันเฝ้าแห่พระรูปอย่างคึกคัก เป็นการแสดง
ความศรัทธาอย่างแรงกล้า.

วันเสาร์ ๙ ธันวาคม พระรูปเสด็จออกจากจังหวัดบุรีรัมย์
โรงเรียนอัสสัมชัญ ศรีราชา โรงเรียนมาแมร์เคอ-
วิทอาลิส และมาถึงวัดกาละหว่า ราว ๒๐.๐๐ น. วัดนี้มี
สัตบุรุษ ๗-๘ พันคน ได้ทำการต้อนรับอย่างใหญ่โตและ
สวยงามมาก.

วันอาทิตย์ ๑๐ ธันวาคม ฉลอง และ แห่ทั่ววัด กาละหว่า
คอนน็อตแห่ไปวัดคอนเซ็ปซิง (เขมร) หน้าพลัด ล้อม
เครื่องบิน เฮลิคอปเตอร์ บินมาไปรอบๆวัดตลอด
ถวายเกียรติแด่พระแม่. เวลาค่ำแห่พระรูปที่วัดสามเสน
อย่างสง่า และเรือรือธ เนื่องจากสถานที่กว้างขวาง.

วันจันทร์ ๑๑ ธันวาคม พระรูปเสด็จ ทาง รถยนต์ ไป
มิชชันนารี โดยผ่านวัดนครราชสีมา ชาวบ้านตั้งแห่
รับตามฝั่งแม่น้ำ มีการแห่ทางบกและทางเรือ คอนน็อต
ผ่านวัดหนองหิน คอนน็อตฉลอง ที่วัดบ้านโพง และแห่
ตามตลาดมีการเทศนากลางแจ้ง.

วันอังคาร ๑๒ ธันวาคม แห่พระรูปไปวัดบางนกแขวก.

วันพุธ ๑๓ ธันวาคม พระรูปอยู่ที่วัดบางนกแขวก มีงาน
ฉลองอย่างครึกครื้น เวลาค่ำเข้าไปฝั่งสามเษราลัย พระ
แม่มาเรียอัสสัมชัญอินทร์มอ.

วันพฤหัสบดี ๑๔ ธันวาคม เชิญพระรูป กลับ มาพักที่
พระอารามถ้ำแมด.

รับพระแม่เจ้าก็ได้ตั้งผู้แทนมา โดยมิชชันนารีหลายองค์.
ทั่วทุกมิชชันนารี มีการแห่ทางรถยนต์, ทางเดินเท้า และ
น้ำ การแห่โดยเวลากลางคืน. เราพอจะพูดได้ว่า มิชชัน-
นารีกรุงเทพฯ เดินในทางความมหัศจรรย์, มิชชันนารีทาง
ความศรัทธา และมิชชันนารีทางความสวยงามด้วย
คืน ทุกหนแห่งต่างได้ทำการต้อนรับพระแม่เจ้า ด้วย
กำลังความสามารถที่นั่น. พระพระที่พระแม่เจ้าได้ทรง
โปรดประทานแก่ประเทศไทยคือ การกลับใจของสัตบุรุษ
นับร้อย, ผู้ใจเย็นเฉย กลับร้อนรนขึ้น... พระแม่ทรง
เริ่มอ้าอวยพระพรแก่ประเทศไทยแล้ว เราหวังว่าพระแม่
จะทรงอ้าอวยพระพรสืบต่อไป ไม่มีหยุดยั้ง จะยิ่ง ๆ ขึ้น.

30 ก้าวบนทางแห่งแสงสว่างพร้อมกับบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2
(Walking in the Light : 30 days with Pope John Paul II)

(ต่อจากเดือนที่แล้ว)

ก้าวที่ 13 : ก. พระดำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 :

ความ เป็น หนึ่งเดียว Unity
จงเป็นพยานถึงพระคริสต์ในสังคมโลกปัจจุบัน จงเป็นผู้สร้างสังคมแห่ง
ความรักและความจริง การที่จะสร้างสังคมที่วิวัฒนาการก้าวหน้าเช่นนี้
ต้องการบุคคลที่เข้มแข็งและมุนานะ และนี่เป็นก้าวแรกสู่ความเป็นหนึ่งเดียว
ของสังคม ความเป็นหนึ่งเดียวที่สูงกว่ากระบวนการทางการเมือง
แต่ให้แสงสว่างแก่สังคม

- ขณะเยือนเมืองเคนเนอวอร์ รัฐโคโลราโด สหรัฐอเมริกา ค.ศ. 1993

ข. บทพระวรสาร – ยอห์น 17:22 :

พระสิริรุ่งโรจน์ที่พระองค์ประทานให้ข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้ให้กับเขาเพื่อ
ให้เขาเป็นหนึ่งเดียวกัน เช่นเดียวกับที่พระองค์และข้าพเจ้าเป็นหนึ่งเดียวกัน

ค. บทภาวนา :

ข้าแต่พระผู้ไถ่ที่น่ายกย่อง ข้าพเจ้ายินดีที่จะร่วมวงกับสังคมแห่งความรักและ
ความจริง แต่ข้าพเจ้าก็มีข้อแม้กับตัวเองว่าขอเป็นผู้ตามมากกว่าเป็นผู้นำ
เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าไม่เข้มแข็งพอ ไม่มุนานะพอ ข้าพเจ้าจึงวอน
ขอพระพรจากพระองค์ ขอให้ข้าพเจ้าเข้มแข็งขึ้น มุนานะขึ้น เพื่อร่วม
สร้างหมู่บ้านชุมชนของข้าพเจ้าให้รู้จักรักสามัคคีเป็นหนึ่งเดียวในพระองค์
เพื่อแสวงหาโลกที่ดีขึ้น

- ข้าพเจ้าต้องการพระพรแห่งความเป็นหนึ่งเดียว

ง. ข้อปฏิบัติ :

วันนี้ข้าพเจ้าจะไม่ทำอะไรที่เป็นเหตุแห่งการแตกแยก แบ่งฝ่าย ตรงกันข้าม
ข้าพเจ้าจะหาหนทางนำสมาชิก ครอบครัว ผู้ร่วมงาน และเพื่อนๆ เข้าเป็น
หนึ่งเดียวกัน

ก้าวที่ 14 : ก. พระดำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 :

การ เป็น พยาน Witness
จงเป็นพยานที่ร้อนรนสำหรับความรักต่อ “ชีวิต” ที่เป็นของขวัญจากพระเจ้า
จงเป็นประกาศกแห่ง “ชีวิต” ด้วยคำพูด และด้วยการกระทำ และด้วยการ
ช่วยเหลือผู้อื่นที่ต้องการท่าน ผู้ที่กำลังถูกประจัญต่อความหมกมุ่น
ความอับลึบตายเป็นทุกข์ ถ้าหากขาดความช่วยเหลือจากท่าน

- กรุงโรม ค.ศ. 1991

ข. บทพระวรสาร – มาระโก 16:15 :

พระองค์ตรัสกับเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวดีให้มนุษย์
ทั้งปวง”

ค. บทภาวนา :

ข้าแต่พระผู้ไถ่ที่น่านรักรยิ่ง ข้าพเจ้าต้องการเป็นประกาศกแห่งชีวิต ด้วยการปกป้อง
ทารกในครรภ์ (ต่อต้านการทำแท้ง) ป้องกันการใช้กำลังทำร้ายชีวิต/ ทำลายสิ่งสร้าง
(ไม่ทำสงคราม) แต่รักษาชีวิต รักษาสิ่งแวดล้อม แต่ข้าพเจ้าก็รู้ว่า จนถึงบัดนี้
ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นพยานเรื่องนี้อย่างกล้าหาญนัก จงนำข้าพเจ้าและเสริมพลังกำลัง
ให้ข้าพเจ้าด้วยพระหรรษทานของพระองค์

- ข้าพเจ้าต้องการพระพรการเป็นพยาน

ง. ข้อปฏิบัติ :

ข้าพเจ้าจะใช้เวลาสักครู่ในวันนี้ ที่จะคิดวิเคราะห์ตัวเอง เพื่อจะได้เป็นประกาศก
แห่งชีวิตให้ดีขึ้นในทุกๆรูปแบบ และเพื่อจะได้เป็นพยานถึงพระคริสต์

ก้าวที่ 15 :

ความ
ชื่อ
Faith-
fulness

ก. พระดำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 :

พันธกิจของท่านในโลกปัจจุบันนี้ ก็เพื่อที่จะทำนุบำรุงรักษาคุณค่าที่สำคัญ
ของชีวิตอย่างซื่อสัตย์ :

- + อิสราภาพที่บริบูรณ์ด้านศาสนา
- + การเคารพชีวิต (รักษาชีวิต – ไม่ทำแท้ง) ณ ทุกขณะของการตั้งครรภ์
- + ความสำคัญของครอบครัว
- + การรู้คุณค่าของวัฒนธรรมที่หลากหลาย

จงเป็นพยานที่ซื่อสัตย์ต่อพระคริสต์ ถึงแม้มันจะยากลำบากสักเพียงใดก็ตาม

- ขณะเยือน Czestochowa, Poland ค.ศ. 1991
- และ ณ กรุงโรม ค.ศ. 2000

ข. บทพระวรสาร – 3 ยอห์น 5 :

เพื่อนรัก ท่านทำงานอย่างซื่อสัตย์โดยช่วยเหลือพี่น้องแปลกหน้าเหล่านี้

ค. บทภาวนา :

ข้าแต่พระผู้ไถ่ที่น่านรักรยิ่ง ข้าพเจ้ามิได้เป็นพยานที่ซื่อสัตย์ตลอดเวลา ข้าพเจ้า
ต้องการเปลี่ยนให้ดีขึ้นที่จะตั้งใจทำสิ่งที่พระองค์ต้องการทำมากขึ้น แม้จะ
ประสบกับความยากลำบากอย่างไรก็ตาม

- โปรดปรธานหัวใจที่เข้มแข็ง หัวใจที่ซื่อสัตย์ แก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด

ง. ข้อปฏิบัติ :

ไม่ว่าข้าพเจ้าจะพบกับความยากลำบากอย่างไรก็ตาม ในวันที่ข้าพเจ้าจะพยายาม
ทำอย่างซื่อสัตย์ โดยให้พระคริสต์เป็นผู้นำข้าพเจ้าเป็นผู้จุดประกายให้แก่ข้าพเจ้า

(อ่านต่อเดือนหน้า)

เกียรติและศักดิ์ศรีของผม

ใครๆ ก็รักเกียรติและศักดิ์ศรีของตน ใครอย่ามาดูถูก ดูหมิ่น หรือหยามเกียรติของผมเป็นอันขาด ตายเป็นตายเลยทีเดียวนะแหละ ก็น่าจะเป็นอย่างนั้น เราเป็นมนุษย์ ถ้าไม่รักเกียรติและศักดิ์ศรีของตน ก็น่าอาย น่าอดสู

แต่บ่อยๆ ครั้ง การกระทำของตัวเอง ทำให้เสียเกียรติ ทำลายศักดิ์ศรีของตนเอง ทีละเล็ก ทีละน้อย จนกลายเป็นเรื่องธรรมดาๆ ไป โดยไม่รู้สึกล้ออาย ไม่ขายหน้า ไปเสียแล้ว

เช่น เมาเข้า เมาเย็น เมาทั้งวัน และทุกวัน งานการไม่ทำเป็นหลักแหล่ง แม้บางทีเขาเหล่านั้นก็เก่ง มีฝีมือ หลายอย่าง เช่น เก่งดนตรี เป็นช่างฝีมือ ใครๆ ก็ชมชอบความสามารถของเขา แต่พอเมาแล้ว ก็หมดความเคารพนับถือไปเลย ส่วนคนไทยมักจะพูดว่า เมาแล้วเหมือนสุนัข (หมา) เขาทำลายเกียรติและศักดิ์ศรีของเขาโดยสิ้นเชิง

เช่น ผิดคำพูด คำสัญญา โดยเฉพาะเรื่องเงิน ยืม หรือกู้เงินใคร แล้วไม่คืนตามสัญญา ผิดสัญญา ยิ่งกว่านั้นไม่คืนเอาดื้อๆ – ยังไม่มีคืน – เมื่อไรมีแล้วจึงจะคืน – รู้ว่าไม่มียังมาทวงอีก ฯลฯ สรุป คือ ไม่คืนเขานั้นแหละ และเป็นต้นคนใจดีที่เขายืม โดยไม่คิดดอกเบี้ยเลยด้วยซ้ำ น่าเจ็บใจไหม – เขาทำลายชื่อเสียง เกียรติ ศักดิ์ศรี ของเขาโดยสิ้นเชิง

เช่น ดิถยาเสพติดต่างๆ ซึ่งมีมากมาย จนไม่เป็นผู้เป็นคน กลายเป็นคนไม่มีสติ ฆ่าได้แม้กระทั่ง พ่อ แม่ ลูก เมียตัวเอง ฯลฯ มีแต่ทำความรำคาญเดือดร้อนให้คนอื่นทั่วไปหมด

คนเหล่านี้หรือที่อ้างว่า รักเกียรติ รักศักดิ์ศรีของตนเอง รักแต่ปาก แต่การกระทำ ความประพฤติมันตรงกันข้ามแท้ๆ เลย อย่างนี้จะให้ใครเขาเคารพนับถือ และให้เกียรติเขาหรือ แม้แต่ พ่อ แม่ ลูก เมีย ญาติ มิตร ก็ไม่อยากจะ บางทีถึงกับต้องเอาโซ่ล่ามเหมือนสุนัข ทั้งที่ผิดกฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่จัดการดีกว่า คนอื่นจะได้ไม่ต้องเดือดร้อนบ้านเมืองจะได้สงบสุขขึ้น

พี่น้อง ที่เคารพรักทั้งหลาย เห็นกันแจ่มๆ ชัดๆ คำดาอยู่อย่างนี้ แล้วพี่น้องจะปล่อยให้ตัวเองเป็นอย่างนั้นอีกหรือครับ จริงอยู่มนุษย์ผิดพลาดกันได้สังคมก็ยังยินดียอภัยให้ ถ้ายังรู้สึกผิด และกลับตัวกลับใจ แต่ถ้าไม่กลับตัวกลับใจ (ซึ่งมันยากอยู่) แล้วยังทำผิดต่อไป เช่นนี้ พระก็คงไม่ให้ภัยด้วย เหมือน “บาปที่ผิดต่อพระจิต จะไม่ได้รับการอภัยเลย” (มัทธิว 12:3) ฉะนั้นจงกลับใจเถิด

เกร็ดตยูนีเยนเป็นเครื่องมือช่วยทุกคนให้มีเกียรติและศักดิ์ศรี เป็นรูปธรรมได้ง่ายๆ เช่น ฝากเงินเดือนละ 10 บาท อย่างสม่ำเสมอเป็นเวลายาวนาน เขาเป็นคนซื้อสัตย์ เสียสละ รับผิดชอบ ตามมาโดยปริยาย ☺

สายฝน

ฝนตกเมื่อสองวันก่อน สิ่งที่ผมเห็นได้ชัดคือ ต้นผักในกระถางที่ยึดลำต้นรับไอฝน ในตอนเช้า พอสวดสายประจำจบ ผมเองก็จี๋จกรยานไปบนถนนสายเดิมที่ทอดสู่ทุ่งกว้าง และยังคงสังเกตเห็นดินสะเดากำลังแตกกิ่งและผลิใบ

กลัวว่าผมที่ได้ดูเรือนกำลังผลิดอกน่าเอ็นดู...ธรรมชาติที่บ้านหลังเก่าของผม ที่อยู่แบบติดดิน ไม่เคยทำให้ผมคิดถึงสิ่งอื่นใด นอกจากสำนึกในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้และอยากทำสิ่งต่างๆ เพื่อพระองค์บ้าง และสิ่งที่ได้เรียนรู้ คือเรื่องราวของความพอเพียง หรืออาจจะมิเหลือจนเผื่อแผ่ได้ ความพอเพียงนั้นยังรวมถึงเวลาด้วย เมื่อมีเวลาพอเพียงเราก็สามารถเรียนรู้เรื่องคุณธรรม คุณธรรมทำให้หัวใจอ่อนนุ่มและเกิดความรักได้ง่ายกว่า... “ความรัก” จะนำมาซึ่งสันติสุข เพราะความรักเป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยให้เกิดสันติสุขได้

เย็นไอฝน – หอมกลิ่นดิน – ดอกคูนนวลตา
กรุ่นเฝ้าจากเตาถ่านที่เพิ่งพักจากการหุงหา.....

อัตลักษณ์คาทอลิก

“อัตลักษณ์” “กลุ่มวิถีคริสตชน หรือ BEC” เป็น 2 คำที่มาแรงในรอบแผนทศทางงานอภิบาลฉบับล่าสุดของคาทอลิกไทย

ผมได้รับทาบทามให้มาร่วมด้วยช่วยกันกับสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย ในบทบาทของประธานฝ่ายเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และพันธกิจเบื้องต้นต่อหน้าแควดวงสังฆมการศึกษาคาทอลิก คือการไปบรรยายในหัวข้อ “เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่ก้าวทันโลก” ผมส่งเนื้อหาการบรรยายเป็นประเด็นต่างๆ ไปที่หน่วยงานประสานงานเพื่อลงรายละเอียดในหนังสือประกอบการสัมมนา และอีกมุมหนึ่งเพื่อไม่ให้หลงประเด็นจนเกินไป สิ่งที่ผมส่งไปมีเนื้อหาดังนี้

1. แนวทางของพระศาสนจักรในการใช้สื่อมวลชน บทสรุปจากศาสนวันสื่อมวลชนสากลครั้งที่ 45 “ความจริง การประกาศ และคุณค่าของชีวิตในยุคดิจิทัล”

2. การใช้สื่อเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของพระศาสนจักร กับการศึกษาคาทอลิก

- **แผนทศทางอภิบาล**ของพระศาสนจักรไทย ปี 2010-2015 (ในบทที่ 9 บทที่ 10) และการให้การศึกษาวางรายวิชาที่แผนทศทางพูดถึง เช่น เพศศาสตร์ศึกษา สิทธิมนุษยชน ฯลฯ

- **ครู** กับความร่วมมือ การแบ่งปัน พระพรของพระต่อกัน

- **นักเรียน**เยาวชนในสนามการศึกษา กลุ่มเป้าหมายหลัก ความหวังของพระศาสนจักรของประเทศและของโลก

- **ผู้ปกครอง** การเดินไปร่วมกัน บนฐานที่เชื่อว่าครอบครัว

- **บุคลากรอื่นๆ** ในโรงเรียน สภาพแวดล้อม และชุมชน

3. หน่วยงานการศึกษาของสังฆมไทย จัดทำ และเตรียมแผนรองรับเรื่องการใช้สื่อกันอย่างไร กรณีศึกษาของสสวท. เช่น การสอบเพื่อวัดมาตรฐานในระดับต่างๆ ระบบการเรียนรู้ทางไกล หลักสูตรเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน หรือกรณีศึกษาของความร่วมมือกับสำนักงานเขตกรุงเทพฯ เพื่อผลักดันให้กรุงเทพฯ เป็นมหานครแห่งการอ่านในปี 2013

4. สรุปเราจะร่วมมือกันอย่างไร? ในความเป็นพระศาสนจักรคาทอลิก และสถาบันการศึกษาในแบบคาทอลิก

- **ห้องสมุด**ของโรงเรียนคาทอลิก ข้อเสนอสำหรับหนังสือ สื่อที่ควรมีในห้องสมุดของคาทอลิก

- **การแบ่งปัน** แชร์ (Share) ส่งข้อมูล (Upload) บทเรียน ผ่านทางเว็บไซต์ของสภาการศึกษาคาทอลิกฯ จะเป็นไปได้ไหมที่ทุกปีเราจะมีโครงการ “หนึ่งโรงเรียนคาทอลิก หนึ่งคลิปสร้างสรรค์” หรือการอัปโหลดบทเรียนในเชิง

บูรณาการ

- **การจัดกิจกรรมส่งเสริมเยาวชน** เพื่อนสอนเพื่อน เช่น การจัดประกวดภาพยนตร์สั้นของโรงเรียนคาทอลิก ประสพการณ์การจัดกิจกรรมในลักษณะนี้ 2 ครั้ง

- การใช้ระบบ **Social Network** เช่น การใช้เฟซบุ๊กในการรวมกลุ่มครูตามกลุ่มสาระของโรงเรียนคาทอลิก การใช้ทวิตเตอร์ในการส่งผ่านความรู้

- การจัดทำ **แอปพลิเคชัน** สำหรับการศึกษาคาทอลิกโดยตรง

- การให้การศึกษารื่องสื่อศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบในสถาบันการศึกษาคาทอลิก

- **การจัดกิจกรรมสื่อ** ในโรงเรียน อาทิ วันสื่อมวลชน สัมมนานักเรียนที่มาช่วยโรงเรียน และเกี่ยวพันกับงานสื่อสารมวลชน อาทิ กลุ่มนักเรียนที่เป็นดีเจ (จัดรายการวิทยุในโรงเรียน) กลุ่มถ่ายภาพ กลุ่มเทคโนโลยี แนะนำหนังสือดีที่โรงเรียนคาทอลิกควรให้นักเรียนได้อ่านไปพร้อมๆ กันในแต่ละปี ฯลฯ

5. **สรุป** เราจะใช้เทคโนโลยีในมุมมองของคริสตชน เพื่อก้าวทันโลก สร้างสรรค์ และมีทิศทางในแบบโรงเรียนคาทอลิกกันได้อย่างไร?

การศึกษาคาทอลิก ถูกเฝ้ามองและคาดหวังจากผู้ปกครองทั้งในด้านคุณภาพ และในด้านการปริมาณ คุณภาพที่คับแค้น กับปริมาณที่คุ่มราคา ไม่น่าแปลกที่คนส่วนใหญ่จะคาดหวังเช่นนั้น เพราะคาทอลิกเองก็ทำเรื่องนี้มาอย่างต่อเนื่องยาวนาน ด้วยประสบการณ์ความเชี่ยวชาญ แต่สิ่งที่เป็จุดแข็งที่สุด หาใช่อื่นใด นั่นคือ ความมุ่งมั่นที่จะสร้างคนให้สมบูรณ์ ด้วยความตั้งใจจริงในการรัก และรับใช้เพื่อนพี่น้องในสังคม

เสียงที่เข้าหูมาตลอดเวลา เมื่อพูดถึงอดีต การจัดการศึกษาของเราคือ “เมตตา” การให้เรียนฟรีบ้าง การสงเคราะห์ผู้ที่ยากจนได้บ้าง การให้โอกาสคน การยกย่องชมเชยและความเสียสละ ของบรรดาคุณพ่อ ภราดา มาเซอร์ ชิสเตอร์ที่ดำรงตำแหน่งยิ่งใหญ่ แต่กลับทำตัวต่ำต้อย พบปะง่าย ไม่ถือตัว ไม่เจ้าศเจ้าอย่าง อัตลักษณ์ที่มากไปกว่าการอบรมบ่มอบอยู่ คือเอกลักษณ์ของชีวิตคริสตชนที่แฝงอยู่ในทุกมิติของชีวิต คุณค่าพระวรสารที่เปิดอ่านได้ในชีวิตของคนที่เป็นผู้นำ หัวใจที่นอกจากจะมีความรู้วิชาการมากมาย ยังมีความรักในมนุษย์เล็งเห็นในความอ่อนแอ บกพร่อง และเอาใจใส่ทุกคนอย่างไม่เลือกชนชั้น

ผมเองเชื่อเรื่องความสามารถ พอๆ กับเชื่อเรื่องน้ำใจ ในน้ำใจดีที่เรามีต่องาน ต่อสังคม ต่อผู้คน ต่อองค์กร หรือต่อศาสนาที่เรานับถือ มันสามารถพาเราไปเจอเจอน้ำใจดีเช่นเดียวกัน และน้ำใจดีเหล่านี้จะสามารถหล่อเลี้ยงซึ่งกันและกันได้ ผมยังเชื่ออีกว่า ผมไม่ได้มีความพร้อมในการทำหน้าที่แบบนี้สักหรอก ในวันเวลาหนึ่งจะมีคนที่พร้อม และมีความสามารถมากมาย มาขึ้นอยู่ตรงจุดที่ต้องการทั้งความรับผิดชอบและความสามารถ เราเพียงมาขัดตาทัพ ช่วยเหลือและออกแรงพระเป็นเจ้าจะนำทาง ทีมงานจะพร้อมสนับสนุน ถ้าว่าไปแล้วนี่ก็เป็นอัตลักษณ์ของงานในแบบคาทอลิกเหมือนกัน “ไม่ต้องเก่งแต่มีน้ำใจ” ใครบางคนอาจบอกว่าไม่พอหรอก แต่ผมว่าถ้าได้คนเก่งที่มีน้ำใจด้วย คงดีมิใช่น้อย ขออีกสักคุณสมบัติหนึ่ง ถ้าเก่งที่จะพูด ต้องเก่งที่จะทำด้วย ถ้าเก่งที่จะทำ ต้องเก่งที่จะร่วมงานกับคนอื่นด้วย นะครับ เก่งแบบนี้ต่างหากถึงจะได้ชื่อว่าเก่งแบบมีอัตลักษณ์คริสตชน ไม่ต้องวงเล็บว่าในมนาคินะครับ (ฮา) ☺

ความเป็นคริสตชนของเราอยู่ที่ไหน

หากพระเจ้าเลือกชาติอิสราเอล ชาวยิวก็คือประชากรของพระองค์ และเราชาวคริสต์ก็เป็นประชากรใหม่ของพระองค์ในทุกวันนี้ หรือพูดอีกนัยหนึ่งว่า ก็คือเราเป็นประชากรของพระเจ้าพร้อมกับพระเยซูเจ้า ในพระธรรมใหม่หรือพันธสัญญาใหม่ของยุคนี้

สัญลักษณ์หนึ่งของความเป็นสมาชิกในหมู่ประชากรของพระเจ้านั้น ไม่ว่าจะอยู่ในยุคพระธรรมเก่าหรือพระธรรมใหม่ก็ไม่ต่างกัน คือการเจิมที่เมืองอันติโอกประชากรของพระเจ้าได้รับสัญญาว่าคริสตชน ซึ่งคำนี้แปลตามตัวอักษรก็คือผู้ได้รับการเจิมนั่นเอง

ด้วยเหตุนี้ เราจึงมีสิทธิและหน้าที่ที่พึงมีพึงเป็นและพึงควรที่จะดีใจภูมิใจในการดำรงตนไว้และดำเนินชีวิตให้สมกับความเป็นคริสตชนของเรา

ความเป็นคริสตชนของเราจึงมีที่ไปที่ไปจากพระองค์และเพื่อพระองค์ หรือจะพูดได้อีกในทางทำนองหนึ่งว่าความเป็นคริสตชนที่เราได้รับมาจาก

พระเจ้านั้น ย่อมเป็นของพระเจ้า โดยพระเจ้าและเพื่อพระเจ้า

ทั้งนี้ เพราะพระองค์ทรงเป็นต้นธาร ต้นกำเนิดและต้นแบบ เป็นบ่อเกิดและเป้าหมายปลายทางของชีวิต นั่นคือเป็นทั้งจุดจุดและจุดจบของชีวิตชั่วคราของเราในโลกนี้ เพื่อจะเชื่อมโยงไปสู่ชีวิตที่ถาวรในโลกหน้า

แต่ระหว่างสองจุดดังกล่าวนี้ จำเป็นที่คริสตชนเราจะต้องดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเป็นเจ้า อันจะทำให้เราสามารถสานน้ำใจของเราให้สอดคล้องกลมกลืนกับน้ำพระทัยนั้น เพื่อให้พบกับจุดบรรจบหรือบรรลุถึงจุดเป้าหมายดังกล่าว

การเจิมในพิธีศีลล้างบาปและศีลเจิมคนป่วยหรือศีลทาสุดท้ายก็บอกรับถึงบ่อเกิดและจุดจบของชีวิตนี้อยู่ในพระเจ้า และการอยู่ในพระเจ้านี้เอง เราจึงมีความเชื่อว่ามีชีวิตอันอนิจจังในโลกนี้ ยังมีชีวิตอมตะที่รอรับและรับรองกันต่อไป

สัญลักษณ์ของการเจิมย่อมสื่อความหมายถึงความเป็นคริสตชน แต่ความเป็นคริสตชนจะต้องแสดงออกอย่างเห็นคุณค่าและมีความหมายตามวิถีคริสต์ในชีวิตประจำวันบนพื้นฐานการประพฤติปฏิบัติให้สอดคล้องกับพระวาจาข่าวดีแห่งความรอดและพระบัญญัติแห่งความรักต่อพระเจ้าสูงสุดและเพื่อนมนุษย์อย่างเสมอภาค ซึ่งได้บันทึกไว้ในพระคัมภีร์และที่จำเป็นต้องทำให้บรรลุผลในชีวิตคริสตชน

ในเรื่องนี้มีประจักษ์พยานให้เห็นปรากฏเด่นชัดอยู่แล้วในชีวิตของพระเยซูคริสตเจ้า ผู้เป็นพระอาจารย์ พระเจ้าพระผู้ไถ่และสรณะที่พึงทางใจและที่ยึดเหนี่ยวของชีวิตได้ตลอดกาลในทุกกรณีของวิถีชีวิตคริสตชนเรา

พระเยซูคริสตเจ้าได้บรรลุผลสูงสุดด้วยการสละชีพเพื่อพระองค์จนถึงที่สุดโดยถูกตรึงตรึงพระองค์บนกางเขนเพื่อไถ่บาปมวลมนุษยชาติ อันรวมหมายถึงพวกเราแต่ละคนด้วยนั่นเอง

วีรกรรมเช่นนี้แหละที่สะท้อนหรือแสดงออกจากวิถีชีวิตกางเขนของพระเยซูผู้เป็นพระคริสต์ ผู้รับเจิมของพระเจ้าผ่านทางองค์พระจิต แล้วไขแสดงพระองค์ในฐานะเป็นต้นแบบแห่งหนทาง ความจริงและชีวิตเที่ยงแท้ของคริสตชน

ด้วยเหตุนี้ เมื่อคริสตชนเจริญชีวิตโดยมีพระคริสตเจ้าเข้ามามีบทบาทกำกับชีวิตพร้อมทั้งมีอำนาจและอิทธิพลในจิตใจและในมโนธรรมของตนก็จะส่งเสริมให้คริสตชนสามารถดำรงตนได้อย่างสมศักดิ์ศรี มีศักยภาพและมีความศักดิ์สิทธิ์ผ่านทางพระคริสต์ผู้พี่น้องเพื่อนมนุษย์ได้อย่างสัมฤทธิ์ผล จนเป็นประจักษ์พยานให้กับพระองค์บนวิถีคริสต์ที่เชื่อมโยงกับสัญลักษณ์การเจิมแห่งความเป็นคริสตชนตั้งแต่ต้นจนถึงบั้นปลายของชีวิต ✠

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด
ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล

สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening
งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ
งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์
งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป
พร้อมให้คำแนะนำในผลงานของเรา
ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :

สมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 ถ.บางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com

E-Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

ผู้นำด้านพื้นโพลีเมอร์ที่แท้จริงตลอดระยะเวลากว่า 80 ปี ด้วยวัสดุเคลือบพื้น-ผนัง
ที่มีคุณภาพสูง พลาสติกอเมริกาภายใต้ชื่อทางการค้า "STONHARD" ที่มีคุณสมบัติ

- เป็นวัสดุเคลือบผิวสามารถทนการกัดกร่อนของสารเคมีได้ดี ในแต่ละสภาวะแวดล้อม
- ลดปัญหาเรื่องการ Shut down เครื่องจักรเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน

บริษัท 949 ซัพพลายส์ จำกัด ได้รับความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย
มาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี มีผลงานมากมายในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม โรงงาน
ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และโรงแรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้สามารถทำให้ท่าน
มั่นใจในผลิตภัณฑ์ และการบริการที่จะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

โทรศัพท์ 0-2645-2599

โทรสาร 0-2645-2744

บริษัท 949 : ซัพพลายส์ จำกัด

184/181 ชั้น 28 อาคารฟอร์รัมทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

โทรศัพท์ 0-2645-2599, 0-2645-2600 โทรสาร 0-2645-2744

ASSUMPTION COLLEGE

English Program(EP) at Rama II Campus

The school will open in May 2012.
We are now receiving applications for new EP students
for Years 1 and 4, and Years 7 and 9.

เปิดรับสมัครนักเรียนใหม่โปรแกรมภาษาอังกฤษ (English Program:EP)
เพื่อเข้าเรียนในปีการศึกษา 2555
ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 4 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

For more information please contact our information office at "The Trinity Building"
Rama II Campus of Tel: 0 2630 7111-25 Mobile : 080 101 2552 and <http://www.assumption.ac.th>

ผู้สนใจติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ห้องธุรการ อาคาร The Trinity Building โรงเรียนอัสสัมชัญ แคมป์สพรธรรม 2
โทร 0 2630 7111-25 ต่อ 422-423 มือถือ 080 101 2552 หรือที่ <http://www.assumption.ac.th>

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม
90/1 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
โทร 0 2675 6970-84 โทรสาร 0 2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกมัธยม
28 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500
โทร 0 2630 7111-25 โทรสาร 0 2237 7769

โรงเรียนอัสสัมชัญ โปรแกรมภาษาอังกฤษ
52 ซ.บางนาวิถึ คลองตันนครินทร์ อ.เมือง
จ.สมุทรสาคร 74000
โทร 0 2630 7111-25 มือถือ 0 80101 2552

สร้างสันติด้วยการดูแลเด็ก : ในทุกที่ที่เราอยู่ ในทุกที่ที่เราไป

มีท่านผู้อ่านที่เป็นคุณพ่อคุณแม่ คุณครู นักบวชหลายๆ ท่านถามผมมาว่า การสื่อสารอย่างสันตินั้นสามารถนำไปเป็นตัวช่วยในการดูแลเด็กๆ ได้หรือไม่... เมื่อผมค้นหาคำตอบในเรื่องนี้ ผมพบเรื่องราวที่ทำให้ผมรู้สึกอัศจรรย์ใจเป็นอย่างมาก... จนเก็บไว้ในใจคนเดียวไม่ได้... ผมจึงนำเรื่องราวของการสร้างสันติด้วยการดูแลเด็กมาฝากท่านผู้อ่านทุกท่านครับ...

**เมื่อเด็ก 1 ขวบ 6 เดือน และเด็ก 3 ขวบ
แย่งของเล่นกัน**

อินบาด คาชตาน ผู้ประสานงานโครงการเลี้ยงลูกของศูนย์การสื่อสารอย่างไร้ความรุนแรง ซึ่งเป็นพื้นฐานของการสื่อสารอย่างสันติได้เล่าประสบการณ์จริงให้เราฟังว่า เมื่อเธอพบกับสองครอบครัวที่มาเยี่ยมเยือนกัน เธอเห็นจาคอบ

เด็กน้อยอายุ 18 เดือนหยิบรถเด็กเล่นเล็กๆ ของโนอาห์เด็กอายุ 3 ขวบจะนำกลับบ้านของตน โนอาห์มองจ้องไปที่มือของจาคอบ ทำท่าจะแย่งของคืน เธอจึงขอให้โนอาห์รอสักครู่และลงคุยกับจาคอบ

เธอพยายามหาความรู้สึกและความต้องการของจาคอบและพูดคุยกับจาคอบว่า “หนูชอบรถคันนี้ใช่ไหม และก็อยากจะได้มันได้เรื่อยๆ ใช่ไหม” จาคอบมองหน้าเธอและกำรถไว้แน่น เธอจึงบอกกับเขาว่า “รู้ไหมว่านี่เป็นรถเล็กคันเดียวของโนอาห์ เขาอยากจะได้มันไว้ที่บ้าน หนูจะช่วยเอาคืนเขาได้ไหม” จาคอบยังจับรถเล็กอยู่ ไม่ได้คืนโนอาห์

พ่อของจาคอบพูดคุยกับอินบาดว่า “ไม่เป็นไรหรอก เอรารถออกจากมือของเขาก็ได้” อินบาด ขอเวลาคุยกับจาคอบอีกครั้ง “หนูชอบอะไรที่มีล้อมากไหม ไร่เป่า หนูอยากได้อะไรที่มีล้อใช่ไหม” เธอ

หาวิธีการที่จะตอบสนองความต้องการเลือกของเล่นของจาคอบ “หนูอยากได้รถไฟเลโก้ที่มีล้ออันนี้ใหม่” จาคอบรับรถไฟเลโก้ด้วยท่าทางดีใจ แต่ก็ยังกำรถเล็กไว้ในมืออีกข้างหนึ่ง

สถานการณ์เกิดความตึงเครียดขึ้นมาอีก พ่อของจาคอบบอกให้จาคอบเอารถคันโนอาห์ แต่อินบาลบอกว่า “ฉันอยากจะคุยกับจาคอบต่อ ฉันไม่อยากบังคับให้จาคอบคืนรถ ฉันอยากจะคุยต่อแล้วดูว่าเขาจะยินดีคืนรถไหม” ในขณะนั้นเอง โนอาห์เดินเข้ามาหาจาคอบและพูดว่า “จาคอบทำไมไม่เอารถไฟเลโก้ไปล่ะ เอากลับบ้านไปก็ได้แล้วเอารถเล็กคืนมา” พ่อเห็นจาคอบไม่คืนรถในทันที โนอาห์เอื้อมมือออกมาจะเอารถจากจาคอบ แต่อินบาลขยับเข้าไปใกล้และพูดกับเด็กทั้งสองคนว่าอยากจะใช้การพูดคุยเพื่อหาทางออกอีกครั้ง

ตอนนั้นเองจาคอบหันมาหาโนอาห์ด้วยท่าทางผ่อนคลายเต็มที่ และเอารถคันเล็กคืนให้โนอาห์ อินบาลเขียนถึงเหตุการณ์ตอนนี้ว่า “ดูเหมือนว่าจาคอบต้องการไว้ใจได้ว่าเขาจะไม่ถูกบังคับให้ทำอะไรที่เขาไม่อยากทำ แล้วเขาจึงจะใส่ใจทำตามคำขอของผู้อื่นด้วยความสมัครใจ พ่อของเขาจะตั้งกับพฤติกรรมของลูกชาย แต่ฉันไม่ประหลาดใจเลย ในการใช้การสื่อสารอย่างรู้ความรุนแรง การเปลี่ยนแปลงภายในเกิดขึ้นเสมออย่างน้อยก็กับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง บ่อยครั้งก็เกิดกับทั้งสองฝ่าย เมื่อเราไว้ใจได้ว่าความต้องการของเรา มีความสำคัญกับผู้อื่น เรามักจะปล่อยวางวิธีการที่เราเลือกใช้ในขณะนั้น ถ้าจาคอบไม่เปลี่ยนฉันอาจจะหันไปคิดว่าโนอาห์จะเปลี่ยนไหม บางครั้งแค่การเช็กคุยกับเด็กทั้งคู่ ก็สามารถตอบสนองความต้องการความไว้ใจว่าคำขอร้องของฉันไม่ใช่คำสั่ง และความต้องการของทั้งคู่มีความสำคัญได้แล้ว สิ่งนี้จะช่วยให้เขาเปิดใจพิจารณาคำขอของอีกฝ่าย”

“ฉันไม่รู้ว่าจะสิ่งที่ฉันทำไปมีประโยชน์อะไรหรือไม่ แล้วเพราะอะไรฉันจึงยังทำต่อไปเล่า นั่นเป็นเพราะฉันเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาภายในที่จะทำอะไรเพื่อประโยชน์สุขของผู้อื่น แม้เด็กคนนั้นจะยังอายุน้อยมาก และมุ่งมั่นที่จะตอบสนองความต้องการของตัวเอง แต่อีกความต้องการหนึ่งของเขา ก็คือทำเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น ฉันเชื่อว่าเราสามารถสัมผัสถึงน้ำใจของเขาได้โดยแสดงความไว้ใจความต้องการทำเพื่อผู้อื่นของเขา และสื่อสารออกมา เชื่อเชิญให้เขาทำโดยปราศจากการบังคับ การไม่บังคับเป็นสิ่งสำคัญ เพราะน้ำใจจะไม่สามารถหลังไหลออกมาได้ด้วยการบังคับ” อินบาลกล่าวเพิ่มเติม

เคล็ดลับ 3 ประการเพื่อสร้างสันติด้วยการดูแลเด็ก

อินบาลเขียนถึงเคล็ดลับสำคัญของการสร้างสันติด้วยการดูแลเด็ก 3 ประการคือ การให้ความเข้าใจเด็ก สื่อจากใจให้เด็กรับรู้ และการให้ความเข้าใจตนเอง

1) ให้ความเข้าใจเด็ก

การให้ความเข้าใจเด็กโดยปล่อยวางความต้องการที่เราอยากให้เด็กทำตามวิธีการของเรา หันมาใส่ใจกับความต้องการของเด็กด้วยภาษาง่ายๆ อย่างเช่น กรณีเด็กไม่ทานข้าว เราอาจพูดว่า “ลูกอึดอัดเพราะอยากกินอาหารที่รสหวานกว่านี้หรือเปล่า” หรือ “ลูกรำคาญและอยากสนุกกับเกมมากกว่าไช้ใหม่” การให้ความเข้าใจเด็กทำได้โดยคาดเดาความรู้สึกและความต้องการของเด็กแล้วพูดให้เด็กได้ยิน

เราอาจสงสัยว่าเด็กจะเข้าใจหรือ? สิ่งที่น่าสนใจอย่างมากในเรื่องนี้ก็คือ การระลึกว่า เด็กมีความสามารถในการรับรู้และเข้าใจมากกว่ามีความสามารถในการสื่อสารออกมาเป็นคำพูด เด็กสามารถเรียนรู้ที่จะพูดถึงรู้สึกและความ

ต้องการเพิ่มมากขึ้น แม้ว่าเด็กจะไม่พูดออกมา ในขณะนี้ก็ตาม... เราสามารถสังเกตได้จากสีหน้า และน้ำเสียงของเด็กที่เปลี่ยนไป

2) สื่อจากใจเราให้เด็กรับรู้

นอกจากการให้ความเข้าใจเด็กแล้ว เรายังสามารถบอกความในใจเพื่อสร้างความสัมพันธ์ และทำให้ความต้องการของทั้งเด็กและตัวเรา ได้รับการตอบสนองได้อีกด้วย เราอาจพูดกับเด็กว่า “แม่เห็นลูกผลัดจานข้าวออกแล้วไม่ตักอาหาร เข้าปาก แม่เป็นห่วงนะ เพราะแม่อยากให้ลูกโต และแข็งแรง ลูกจะช่วยกินข้าวหน่อยจะได้ไหม” (แทนที่จะพูดว่า “นี่... จะกินดีๆ หรือจะกินทั้งน้ำตา ไม่กิน เดี่ยวโดนตีแน่...”)

เราได้บอกสิ่งที่เราสังเกตเห็นโดยปล่อยวาง การตัดสินใจ ได้บอกความรู้สึก ความต้องการ และ คำขอร้องของเราให้เด็กรับรู้ย่อมเกิดผลแตกต่าง จากการออกคำสั่ง ซึ่งเด็กจะทำตามคำสั่งของเราน้อยลงไปเรื่อยๆ เพราะเด็กก็เหมือนกับเราที่ต้องการความเป็นตัวของตัวเองเช่นกัน...

การสื่อจากใจให้เด็กรับรู้นี้อาจไม่ได้ผลในทันที อย่างไรก็ตามเราอาจหาวิธีอื่นๆ หรืออาจใช้เวลา เด็กสักครู่หนึ่งที่จะปฏิบัติตามคำขอร้องของเรา เพื่อตอบสนองความต้องการทางเลือกของเด็ก

3) ให้ความเข้าใจตนเอง

การให้ความเข้าใจตนเองหมายถึง การตรวจดูความรู้สึกและความต้องการของเราเพื่อเพิ่มการยอมรับตนเอง สร้างความสัมพันธ์กับตนเอง และสร้างความสงบภายในใจให้เกิดขึ้นได้โดยอาจใช้เวลาเพียง 1 นาทีก่อนที่จะพูดหรือทำอะไรตอบโต้ออกไป ซึ่งจะช่วยลดอารมณ์ที่รุนแรงเช่น อารมณ์โกรธหรือหงุดหงิดได้

เช่น เราอาจเริ่มการให้ความเข้าใจตนเองโดยสนทนาในใจตนเองว่า “ฉันรู้สึกหงุดหงิดและเหนื่อยมาก ฉันอยากพักผ่อน และฉันก็ยังเป็นห่วงเด็กๆ เพราะอยากให้แน่ใจในความปลอดภัยอีกด้วย”

“ฉันเห็นลูกร้องไห้ ฉันไม่สบายใจมาก เพราะอยากจะทำให้ลูกสงบลง”

การใช้เวลาสักครู่เพื่อเข้าถึงความรู้สึกและความต้องการจะช่วยให้เกิดความชัดเจนในตนเอง ช่วยให้ท่านสามารถเลือกที่จะพูดหรือปฏิบัติต่อเด็กๆ ได้ตรงตามความต้องการและความปรารถนาดีภายในใจของท่าน

ในสถานการณ์จริงเราจะใช้เคล็ดลับ 3 ประการนี้สลับกันไปมาเรื่อยๆ เพื่อสานสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเพื่อให้เกิดความราบรื่นในการดูแลเด็กๆ

การเปลี่ยน “คำชม”... “การตัดสินใจ” ให้เป็น “การสังเกต”

คำชมเป็นการประเมิน เมื่อเราชมเด็กว่า “เธอทำได้ดีมาก” “เธอเป็นเด็กดี” ทำให้เด็กรู้สึกว่าเขาถูกประเมิน เมื่อมี “ดี” ก็มีอีกด้านหนึ่งคือ “ไม่ดี” ถ้าเด็กวิ่งไปถึงขอบสนามได้ใน 5 นาที เราบอกว่าเก่งมาก ครั้งต่อมาเด็กวิ่งนาน 10 นาที เราอาจบอกว่าครั้งที่แล้วเธอทำได้ดีกว่านี้ เด็กอาจรู้สึกไม่สบายใจที่ถูกประเมินว่าเขาไม่เก่งแล้ว เพราะวิ่งได้ช้ากว่าครั้งแรก

ในกรณีนี้ เราสามารถใช้การสังเกตแทนการประเมินหรือตัดสินใจ เช่น “ครูเห็นเธอวิ่งครั้งแรกใช้เวลา 5 นาที ครั้งที่สอง ใช้เวลานาน 10 นาที” การพูดเช่นนี้เป็นการพูดตามสิ่งที่เราเห็นเท่านั้นเรา

ไม่ได้ประเมินหรือตัดสินว่าดีหรือไม่ดี แล้วอาจตามด้วยการคาดเดาความรู้สึกของเด็กว่า “เธอรู้สึกผิดหวังไหม เธออยากวิ่งให้ได้เร็วเท่าที่ต้องการไหม”

การบอกเด็กเช่นนี้ เด็กจะรู้สึกว่าได้ได้รับความเข้าใจแทนการตัดสิน นอกนั้นเราสามารถสื่อจากใจถึงความรู้สึกของเราแทนการตัดสิน เช่น “ครูดีใจมากที่เห็นเธอฝึกวิ่งไปวิ่งมา 7-8 รอบ ครูรู้สึกชื่นชมนะ” การบอกว่า “ครูชื่นชม” นี้เป็นการบอกความรู้สึกจากใจเราซึ่งแตกต่างจากการประเมินหรือตัดสินด้วยการชมว่า “เธออดทนจริงๆ” หรือ “เธอเก่งจริงๆ”

“ขอบคุณ” และเห็นคุณค่า...แทนคำชม

การขอบคุณในสิ่งที่เด็กทำแทนคำชมช่วยให้เด็กตอบสนองแรงจูงใจภายในของการทำประโยชน์เพื่อผู้อื่น ทำให้เด็กเห็นคุณค่าของตนเอง นอกนั้นยังช่วยปลดปล่อยตัวเราเองให้เป็นอิสระจากทัศนคติที่มองว่าเราผู้ใหญ่เป็น “ผู้ตัดสิน” “ผู้ประเมิน” อีกด้วย โดยการพูดขอบคุณเด็กในสิ่งที่เด็กทำ บอกความรู้สึกของเราต่อสิ่งที่เด็กทำ และความต้องการอะไรของเราที่ได้รับจากสิ่งที่เด็กทำ เช่น

“ครูชอบใจมากที่นักเรียนนั่งทำแบบฝึกหัดอย่างเงียบๆ ครูรู้สึกดีใจมากที่ได้รับความร่วมมือและครูก็มีสมาธิตรวจการบ้านไปด้วย” แทนที่จะ

พูดว่า “วันนี้พวกเธอเป็นเด็กดีจริงๆ ทำแบบฝึกหัดอย่างเงียบๆ ขอให้เธอทำตัวดีๆ แบบนี้อีกนะ” (การเปลี่ยนประโยคหลังซึ่งเป็นการประเมินหรือตัดสินอาจทำได้โดยให้ข้อสังเกตที่ชัดเจนว่า “เด็กดี” หรือ “ทำตัวดีๆ” หมายถึงอะไร และตามด้วยการบอกความรู้สึกของครู และความต้องการที่ครูได้รับ)

เวลาที่เหมาะจะพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจกัน...

ในช่วงที่มีความขัดแย้งหรือความตึงเครียด เราอาจพบความยุ่งยากในการทำความเข้าใจเด็ก เพราะเราเองกำลังรู้สึกหงุดหงิดหรือโกรธเคืองด้วย โดยเฉพาะความขัดแย้งที่มีต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลานาน...

การหาเวลาสงบๆ หรือการพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจกันในช่วงที่ทั้งเราและเด็กมีความสัมพันธ์ที่ราบรื่นนั้นจะส่งผลที่แตกต่างเป็นอย่างมากกับการสนทนาที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่มีความขัดแย้งกัน เนื่องจากทั้งสองฝ่ายสามารถรับฟังกันและหาทางออกที่สนองตอบความต้องการในส่วนลึกของทั้งสองฝ่าย เช่น ข้อขัดแย้งในการเล่นคอมพิวเตอร์และเวลาในการทำการบ้าน พ่อแม่อาจคุยในช่วงที่ไปเดินเล่นหรือไปเที่ยว นอกบ้านแทนที่จะคุยกันตอนที่เด็กกำลังจดจ่ออยู่กับเกมหรือกำลังดูโทรทัศน์รายการที่ชอบอยู่

ฟังคำว่า “ใช่” เบื้องหลังคำว่า “ไม่”...

เมื่อเด็กพูดว่า “ไม่เอาๆ!” พ่อแม่หรือครูมักจะหงุดหงิดหรือไม่ก็รู้สึกเคียดเมื่อขอให้เด็กทำอะไรบางอย่าง เช่น แปรงฟัน ใส่รองเท้า ล้างมือ ตื่นนอน ไปโรงเรียน ทำการบ้าน... เป็นสิ่งที่ทำลายความอดทนของพ่อแม่ ครูเป็นอย่างมาก โดยทั่วไปเรามักจะใช้วิธีให้รางวัล ลงโทษ หรือพูดให้เหตุผลโน้มน้าวให้เด็กทำตามคำขอของเรา และหลายครั้งอาจจบลงด้วยการบังคับให้เด็กทำตาม

วิธีการของเรา

การสื่อสารอย่างไร้ความรุนแรงหรือการสื่อสารอย่างสันตินี้อาจไม่ช่วยให้เราแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็ว แต่จะช่วยให้เรามีความสัมพันธ์กับเด็กอย่างที่เราต้องการ หัวใจของการสร้างสายสัมพันธ์ในเวลาที่บีบคั้นคือ การระลึกว่า คำว่า “ไม่” ก็คือการตอบรับว่า “ใช่” สำหรับสิ่งอื่นๆ คำว่าไม่จึงไม่ใช่จุดจบแต่เป็นการเริ่มต้นของการสร้างสายสัมพันธ์ต่อกัน

- แม่ : ลูก ก่อนลูกจะไปเดินเล่นข้างนอก
เก็บของเล่นที่อยู่หน้าประตูก่อนนะลูก
- ลูก : ไม่ๆ หนูไม่เก็บ หนูจะไปเดินเล่นกับแม่
- แม่ : หนูอยากสนุก อยากเล่นไข้ไหม
- ลูก : ไข้แม่ หนูอยากวิ่งเล่น
- แม่ : แม่ก็อยากเห็นลูกสนุก อยากเห็นลูกวิ่งเล่น
- ลูก : แล้วทำไมไม่รีบไปล่ะแม่
- แม่ : ก็แม่เป็นห่วงว่าถ้าคุณยายเดินออกมาแล้ว
อาจสะดุดของเล่นหกล้มได้ แม่อยากให้
ปลอดภัย
- ลูก : คุณยายไม่หกล้มหรือแม่
- แม่ : ลูกดูจะมั่นใจว่าคุณยายจะดูแลตัวเองได้
และปลอดภัยไข้ไหม
- ลูก : ไข้จะแม่ (เสียงของลูกเริ่มผ่อนคลายลง)
- แม่ : (เข้าไปใกล้และวางมือบนไหล่ของลูก)
บางครั้งแม่ก็มั่นใจ บางครั้งแม่ก็ไม่แน่ใจ
แม่อยากเห็นลูกสนุกและอยากให้แน่ใจใน
ความปลอดภัยของคุณยายด้วย ถ้าคุณยาย
เป็นอะไรไป แม่คงเสียใจมากเลยละลูก แม่
ต้องการความช่วยเหลือ เรามาเก็บของเล่น
ด้วยกันก่อนจะได้ไหมลูก (แล้วเงยบ๊องครุ่น
หนึ่ง)
- ลูก : อืมม ก็ได้ค่ะแม่ เก็บแล้วเราไปเดินเล่นกัน
นะแม่ (ลูกกับแม่เก็บของเล่นด้วยกัน)
- แม่ : ขอบใจลูกมากที่ช่วยแม่เก็บของเล่น แม่

สบายใจขึ้นมากเรื่องความปลอดภัย และ
ดีใจที่ได้รับความช่วยเหลือ

ในเรื่องนี้ลูกอาจต้องการเป็นตัวของตัวเอง
ขณะเดียวกันลูกก็มีความต้องการที่อยากทำ
ประโยชน์ให้ผู้อื่นด้วย และเมื่อเราให้ความสำคัญ
กับความต้องการของลูกพร้อมกับให้ลูกได้รับความ
ต้องการของเราด้วย ความสัมพันธ์ก็เติบโต
ขึ้นทั้งสองฝ่าย ลูกมีอิสระที่จะเลือกด้วยความ
เต็มใจว่าจะทำตามคำขอของแม่หรือไม่ก็ได้...
ในขณะที่แม่ก็เรียนรู้ที่จะเข้าใจลูกและปลดปล่อย
ตัวเองจากการใช้อำนาจบังคับใจลูก ขณะที่ความ
ต้องการความปลอดภัยของคนในครอบครัวของ
แม่ได้รับการตอบสนองด้วย

อย่างไรก็ตามถ้าเด็กยังปฏิเสธอยู่เราก็สามารถ
ให้ความเข้าใจ และบอกความในใจให้เด็กรับรู้
รวมทั้งให้ความเข้าใจตนเองสลัดกันไปเรื่อยๆ
จนเกิดความสัมพันธ์ที่เข้าใจซึ่งกันและกัน
แสวงหาวิธีการที่จะตอบสนองความต้องการของทั้งสอง
ฝ่ายต่อไป

การสื่อสารในลักษณะนี้อาจใช้เวลา ใช้ความอดทน แต่ผลที่ได้รับย่อมแตกต่างจากการพูดว่า “นี่ลูก ถ้าไม่เก็บของเล่นก็ไม่ต้องไปเดินเล่น” “หนูไม่รักคุณยายหรือลูก ถ้ารักคุณยายต้องเก็บของเล่นเดี๋ยวนี้” หรือ “พูดไม่รู้เรื่องหรือยัง ใจเล่นของเล่นแล้วไม่รู้จักเก็บต่อไปแม่ไม่ให้เล่นอีกแล้ว”

คำพูด 3 ประโยคหลังนี้อาจนำมาซึ่งความรู้สึกขัดเคืองใจ ความโกรธ ความรู้สึกผิด และการทำตามด้วยความไม่เต็มใจ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่าย และเป็นที่น่าเศร้าใจว่า “เด็กไม่ได้รับรู้ความต้องการในส่วนลึกของแม่ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความปรารถนาดี ความห่วงใยต่อความปลอดภัยของทุกคนในครอบครัว รวมทั้งความรักที่มีต่อลูกด้วย” และนี่เป็นสิ่งที่สำคัญที่เราอยากให้คุณ...รับรู้อะไรหรือ?

บ่อยครั้ง...เรารู้สึกเสียใจในภายหลัง...เมื่อพบว่า สิ่งที่เราพูดและสิ่งที่เราปฏิบัติต่อเด็กไปแล้วนั้นช่างแตกต่างจากความปรารถนาในส่วนลึกของหัวใจเราอย่างสิ้นเชิง!!!

ไต่ตรองและย้อนมอง

จากเรื่องราวทั้งหมดนี้ ผมรู้สึกทึ่งและมั่นใจในการสร้างสันติด้วยการดูแลเด็กๆ สิ่งที่น่าประทับใจผมเป็นอย่างมากก็คือสิ่งที่อินบาลกล่าวไว้ว่า “แม่เด็กที่อายุน้อยขนาดนี้ยังสามารถเข้าถึงความต้องการทำเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น..” ทำให้ผมอดย้อนมองกลับมาที่โลกของเราผู้ใหญ่ในสังคมขณะนี้ไม่ได้ว่า... เราผู้ใหญ่จะเข้าถึงและขยายความต้องการทำเพื่อประโยชน์ของผู้อื่นให้กว้างขึ้นได้อย่างไร... เราจะขยายพื้นที่แห่งความรักและสันติให้กว้างขึ้นได้อย่างไรในทุกที่ที่เราอยู่ในทุกหนแห่งที่เราไป...

ขอพระเจ้าอวยพรท่านผู้อ่านทุกท่านให้สัมผัสถึงหัวใจแห่งรักและสันติของพระเจ้า

ในทุกสิ่ง... ในทุกขณะ... ในทุกวันเวลาของชีวิตนะครับ

.....
“ฉะนั้น เราจึงพยายามทำกิจการที่นำไปสู่สันติและเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่กันและกัน” (รม 14:19)

.....
“ขององค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสันติ ประทานสันติแก่ท่านทั้งหลายทุกเวลาและทุกวิถีทาง ขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับทุกท่านเถิด” (2ธส 3:16)

.....
อ้างอิงจาก คาชตาน, อินบาล. “สื่อสารด้วยหัวใจ พูดอย่างไรให้ลูกรับฟัง” แปลจาก “Parenting from Your Heart” โดย ไพรินทร์ โชติสกุลรัตน์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก, มีนาคม 2554.

ขอเชิญชวนนักศึกษาคาทอลิกทุกสถาบันทั่วประเทศไทยจงมือมาพบกัน ท่ามกลางบรรยากาศแห่งมิตรภาพและความใส่ใจกันในงานรวมนักศึกษาคาทอลิกไทย “รักเพื่อนรักครอบครัว รักกาย-ใจ-จิตวิญญาณ” ในวันที่ 19-21 สิงหาคม 2554

สนใจดูรายละเอียดและสมัครได้ที่ www.carefor.org/student (เปิดรับสมัครช่วงต้นเดือนสิงหาคมนี้)

เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ www.carefor.org เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสารอย่างสันติ บันน้ำใจ ถามตอบปัญหาชีวิต บ้านใส่ใจบนเฟซบุ๊ก www.facebook.com/carefor.org

สมุนไพรไทย (1)

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ยกระดับคุณภาพของวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยให้ได้มาตรฐาน เร่งส่งเสริมความรู้ด้านการเลือกวัตถุดิบสมุนไพรที่มีคุณภาพ และกระบวนการผลิตสมุนไพรที่ดีให้แก่ผู้ผลิตวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์สมุนไพรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อเตรียมพร้อมในการเข้าสู่เขตการค้าเสรีอาเซียน

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ โดยสถาบันวิจัยสมุนไพร ได้มีการดำเนินการโครงการคุณภาพสมุนไพรไทย พบว่าปัญหาด้านคุณภาพของสมุนไพรไม่ผ่านเกณฑ์มีอย่างต่อเนื่อง สาเหตุสำคัญเกิดจากการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์ สารหนู โลหะหนัก และสารเคมีกำจัดศัตรูพืช รวมทั้งความไม่สม่ำเสมอของคุณภาพทางเคมี ซึ่งมีส่วนสำคัญในการออกฤทธิ์ทางยา นอกจากนี้การขาดองค์ความรู้ในการเลือกแหล่งผลิตสมุนไพรที่มีคุณภาพ และกระบวนการผลิตยาสมุนไพรที่ดี ทำให้วัตถุดิบและผลิตภัณฑ์สมุนไพรด้อยคุณภาพ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว

โครงการคุณภาพสมุนไพรไทย เป็นโครงการที่พัฒนาและยกระดับคุณภาพวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์สมุนไพร โดยหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน กลุ่มเกษตรกร หรือกลุ่มแม่บ้านที่เข้าร่วมโครงการจะได้รับใบประกาศนียบัตรเครื่องหมายรับรอง “คุณภาพสมุนไพรไทย” จากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตามชนิดของสมุนไพรที่มีผลการตรวจวิเคราะห์ที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพในแต่ละประเภทที่กำหนดในโครงการ ได้แก่ ด้าน

คุณภาพทางเคมีและความปลอดภัย จากการปนเปื้อนเชื้อจุลินทรีย์ สารหนู โลหะหนัก และสารเคมีกำจัดศัตรูพืช จะได้รับใบประกาศนียบัตรเครื่องหมายรับรอง “คุณภาพสมุนไพรไทย” สีทอง สำหรับด้านความปลอดภัยจากการปนเปื้อนเชื้อจุลินทรีย์ สารหนู โลหะหนัก และสารเคมีกำจัดศัตรูพืช จะได้รับใบประกาศนียบัตรเครื่องหมายรับรอง “คุณภาพสมุนไพรไทย” สีเงิน โดยใบประกาศนียบัตรดังกล่าวจะมีอายุ 1 ปี นับตั้งแต่วันที่ออกรายงานผลการตรวจวิเคราะห์ ทั้งนี้กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์จะมีการสุ่มตรวจอีกครั้ง หากพบว่าวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์มีอันตรายต่อสุขภาพ จะแจ้งให้มีการแก้ไขหากเพิกเฉยจะถอนใบประกาศนียบัตรฯ ทันที

สมุนไพรไทยที่ตรวจรับรองคุณภาพ โดยสถาบันวิจัยสมุนไพร

1. ฟ้ายะลวยโจร *Andrographis paniculata* Wall. ex Ness

ทั้งต้น ใช้ได้ทั้งสดหรือแห้ง

1. แก้อาการท้องเดิน ใช้ทั้งต้นแห้ง หั่นเป็นชิ้นพอประมาณ 1 - 3 กำมือ (3 - 9 กรัม) ต้มเอาน้ำดื่ม 2. แก้ไข้ ใช้ครั้งละ 1 กำมือ (แห้งหนัก 3 กรัม สดหนัก 25 กรัม) ต้มกับน้ำ ดื่มก่อนอาหารเช้าและเย็น หรือเวลามีอาการ

2. บอระเพ็ด *Tinospora crispa* (L.) Miers ex Hook. F. & Thomson.

เถาหรือลำต้นสด

แก้ไอ ใช้ครั้งละ 2.5 คืบ (30-40 กรัม) ต้มคั้นเอาน้ำดื่มหรือต้มกับน้ำดื่มก่อนอาหารวันละ 2 ครั้ง เช้าและเย็น หรือเวลามีอาการ

3. บัวบก *Centella asiatica* (L.) Urb

ต้นสด และ ใบสด

รักษาแผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวก โดยเอาบัวบกทั้งต้นสด 1 กำมือ ล้างให้สะอาดและตำให้ละเอียด คั้นน้ำ และเอาน้ำทาชะโลมบริเวณที่เป็นแผลบ่อยๆ นำเอากากพอกด้วยก็ได้

4. ขุมเห็ดเทศ *Cassia alata* (L.)

ใบสดหรือแห้ง ดอกสด

1. อาการท้องผูก ใช้ใบสดหรือแห้งประมาณ 12 ใบ ต้มน้ำดื่มครั้งละแก้ว หรือใช้ดอกสดประมาณ 3 ช่อ ลวกรับประทาน 2. ถ่ายพยาธิ ลำไส้ ใช้ใบสดประมาณ 1 กำมือ (ประมาณ 20 กรัม) ต้มเอาน้ำดื่ม เหมาะในการใช้ถ่ายพยาธิตัวเล็ก 3. รักษาโรคผิวหนังชนิดกลาก ใช้ใบสดขยี้ถูนานๆ และบ่อยครั้ง

5. ขมิ้นชัน *Curcuma Longa* (L.) (Syn *C. domestica* Val.)

เหง้าสดหรือแห้ง

1. รักษาโรคผิวหนังจำพวกพุพองน้ำเหลืองเสีย โดยใช้เหง้าสดหั่นเป็นแว่นบดละเอียด เอาส่วนน้ำมาทาบริเวณที่เป็นหรือใช้เหง้าแห้งบดให้ละเอียดนำมาโรยแผล 2. ใช้แก้อาการท้องเดินที่ไม่ใช่บิดหรืออหิวาตกโรค โดยใช้เหง้าสดหั่นเป็นชิ้นๆ ครั้งละ 1 กำมือ น้ำหนักโดยประมาณสดหนัก 10-20 กรัม แห้งหนัก 5-10 กรัม นำมาต้มกับน้ำพอประมาณ ต้มให้งวดเหลือ 1 ใน 3 แล้วเอาน้ำดื่มวันละครั้ง

6. เถาวัลย์เปรียง *Derris scandens* (Roxb.) Benth.

ราก เถา

ราก แก้กระษัยเหน็บชาเถา ขับปัสสาวะ ถ่าย

เส้นเอ็น ถ่ายกระษัย แก้เส้นเอ็นขอด แก้เมื่อยขาบ ทำให้เส้นหย่อน แก้ปวด แก้ไข้ แก้ปัสสาวะพิการ แก้โรคนิด แก้โรคนวด แก้ไอ ถ่ายเสมหะ ขับเสมหะ ถ่ายเสมหะลงสู่คูวาร ถ่ายอุจจาระ ขับระดู บิบบมดลูก

7. จิง *Zingiber officinale* Roscoe

เหง้าแก่สด

1. แก้ท้องอืด ท้องเฟ้อ และปวดท้อง และแก้อาการคลื่นไส้อาเจียน (เกิดจากธาตุไม่ปกติ) ใช้เหง้าสดขนาดเท่าหัวแม่มือ (ประมาณ 5 กรัม) ทูบให้แตกต้มเอาน้ำดื่ม 2. แก้ไอ และขับเสมหะ ผนกับน้ำมะนาวแทรกเกลือ ใช้กวาดคอหรือจิบบ่อยๆ

8. มะขามป้อม *Phyllanthus emblica* (L.)

ผลสด

ใช้แก้ไอและขับเสมหะ ใช้ผลสดฝนกับน้ำแทรกเกลือจิบบ่อยๆ หรือใช้ผลสดจิ้มเกลือรับประทาน

9. มะกรูด *Citrus hystrix* DC.

ผลสด นำมาดองใช้เป็นยาพอกเลือดโนสตรี้

ขับลมในลำไส้ ขับระดู แก้ลมจุกเสียด

10. พญาอ *Clinacanthus nutans* (Burm.f.) Lindau

ใบสดใช้รักษาโรคผิวหนังจำพวกเริมและงูสวัด แก้พิษแมลงกัดต่อย

11. หญ้าหนวดแมว *Orthosiphon aristatus* (Blume) Miq.

ทั้งต้นหรือใบ ใช้ได้ทั้งสดหรือแห้ง

ขับปัสสาวะใช้วันละ 1 กอบมือ (สด 90-120 กรัม แห้ง 40-50 กรัม) ต้มกับน้ำ รับประทานวันละ 3 ครั้งก่อนอาหารครั้งละ 1 ถ้วยชา (75 มิลลิลิตร)

12. ไพล *Zingiber cassumunar* Roxb

ใช้เหง้าแก่จัด ช่วงเวลาที่เก็บเป็นยา เก็บ

เหง้าแก่จัด หลังจากต้นไพลลงหัวแล้ว ☺

กรุงลิสบอนจากมุมสูง

โปรตุเกส (ลิสบอน-โคอิมบรา)

หลังจากจับเกี่ยวกับเรื่องการสอบมาทั้งเดือนเวลาแห่งการเรียนรู้ประสบการณ์นอกห้องเรียนก็มาถึงคุณพ่อสันติ ปิตินิตย์นรินทร์ ชักชวนผมกับคุณพ่อวุฒิไกร ชินทร์นลัย (พ่อปรีนซ์) ไปแสวงบุญและเยี่ยมเพื่อนชาวโปรตุเกสที่เคยเรียนด้วยกันตอนนี้เป็นอธิการบ้านเนรเล็กของคณะพระหฤทัยของพระเยซูซึ่งอยู่ที่เมืองโคอิมบรา (Coimbra) ทางเหนือห่างจากลิสบอนเมืองหลวงขับรถไปประมาณสองชั่วโมงกว่า

ประเทศโปรตุเกสเป็นประเทศอิสระในปี 1143 และได้รับอิทธิพลอย่างมาก พระศาสนจักรคาทอลิก ซึ่งในยุคกลางรัฐกับพระศาสนจักรใกล้ชิดกันอย่างแนบแน่นแต่ได้แยกบทบาทกันอย่างชัดเจนในปี 1826 (ยกเว้นในปี 1974-76 ที่พระศาสนจักรเข้ามาเรียกร้องให้ประชาชนออกจากความสนใจในลัทธิคอมมิวนิสต์) สถิติในปี 2010 บอกว่ามีผู้ประกาศตนเป็นคาทอลิกประมาณ 88.3% จากจำนวนประชากรเกือบ 11 ล้านคน มี 21 สังฆมณฑล 4,830 วัด พระสังฆราช 52 องค์ พระสงฆ์ 3,797 องค์ เนรเล็ก 279 คน เนรใหญ่ 444 คน

พระศาสนจักรในโปรตุเกสมีนักบุญองค์อุปถัมภ์คือแม่พระปฏิสนธินิรมล นักบุญอันตนแห่งปาดัวและนักบุญฟรังซิสแห่งโบเรจีย ที่อัครสังฆมณฑลลิสบอนปกครองโดย

อารามเจอร์โรนิมอส ลิซบอน

ปาตริอาร์คหรืออัครบิดรคล้ายกับพระศาสนจักร
ออร์ทอดอกซ์แต่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสันตะ-
สำนักที่กรุงโรมงานของพระศาสนจักรด้านสังคม
ที่โดดเด่นเห็นจะเป็นเรื่องการศึกษาเพราะมี
มหาวิทยาลัยเก่าแก่มากมายที่อยู่ในการดูแลของ
พระศาสนจักรมีนักเรียนทั้งสิ้น 129,230 คน
จากทุกสถาบันและทุกระดับชั้น¹

คุณฟออุลเบรโตพาพวกเราชมสถานที่
สำคัญต่างๆ ในเมืองหลวงแบบผ่านๆ เช่นอาราม
เจอร์โรนิมอส (Jeronimos monastery) ซึ่งมีวัด
น้อยที่สวยงามมากชื่อ “วัดแม่พระแห่งเบเล็ม” ผ่าน
หน้าจัตุรัสแห่งการค้า (พลาซาโคคอมเมอร์โซ)
ซึ่งอยู่ติดปากแม่น้ำซึ่งสามารถมองเห็นสะพาน
“วาสโกดากามา” ที่ยาวถึง 17.2 กิโลเมตรอีกฝั่ง
มองเห็นรูปปั้นพระเยซูกางแขนอวยพรอยู่

ประชากรหันแสนกว่าๆ ทำให้เมืองนี้ไม่มี
รถติดยาวๆ เลยว่ากันถึงประวัติคิงยาวมากเอาคร่าวๆ
ว่าลิซบอนอยู่ภายใต้อาณาจักรโรมันรับศาสนา
คริสต์มาจนราวปี ค.ศ. 711 ได้ตกเป็นของแขก
มัวร์ซึ่งเป็นอิสลาม กษัตริย์อัลฟอนโซ ที่ 1 นำ
ทัพจากประเทศรอบๆ ยึดอำนาจคืนมาพวกมัวร์
ที่เหลืออยู่ได้เข้าถือศาสนาคริสต์ยุครุ่งเรืองที่สุด

ประตูทางเข้า
มหาวิทยาลัยเก่าแก่แห่งโคอิมบรา

ภายในเขตจัตุรัส
ของมหาวิทยาลัยแห่งโคอิมบรา

¹ข้อมูลจาก http://www.catholicnews.sg/index.php?option=com_content&view=article&id=4360&Itemid=79

อาสนวิหารหลังเก่าของโคอิมบรา

คือในศตวรรษที่ 16 ที่นี่กลายเป็นศูนย์กลางการเดินเรือสู่ตะวันออกไกลแต่ลิสบอนได้รับความเสียหายหนักจากแผ่นดินไหวในปี 1755 มีผู้เสียชีวิตเกือบแสนคน

เราแวะทานอาหารเที่ยงที่บ้านเณรใหญ่ของคณะซึ่งอยู่บนเนินเขามีเณรใหญ่ประมาณสิบกว่าคนล้วนเป็นของคณะทั้งสิ้นซึ่งมีหลายชาติอาศัยอยู่ด้วยกันหลังจากนั้นก็เดินทางไปที่ซินตรา (Sintra)

ซินตราเป็นสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ประกอบด้วยพื้นที่ในป่าเขามีจุดน่าสนใจหลายแห่งเช่นกำแพงของพวกแจกมัวร์ จุดเด่นอยู่ที่ปราสาทราชวัง “เปลา” ซึ่งสร้างตั้งแต่ยุคกลางเป็นอัครราชย์หนึ่งในเจ็ดของโปรตุเกสเป็นที่พำนักของราชวงศ์สุดท้ายของโปรตุเกสเมื่อโปรตุเกสเปลี่ยนการปกครองในปี 1910 เป็น

พิพิธภัณฑ์ “อารามแห่งโลร์วาว” (Lorvao)

อาสนวิหารหลังใหม่แห่งโคอิมบรา

สาธารณรัฐพระนาง “อามเลีย” พระราชินีองค์สุดท้ายทรงประทับที่นี่ก่อนจะออกลี้ภัย ปัจจุบันเป็นพิพิธภัณฑ์ในห้องนอนของราชินีผมเห็นที่คุกเข้าตรงมุมภาวนาคิ้ว (ศรัทธาจัง) ซึ่งถูกเก็บรักษาไว้

เราออกเดินทางมาที่เมืองโคอิมบราในวันเดียวกันอันที่จริงพวกเราได้มีโอกาสไปฟาติมาในบ่ายวันต่อมาแต่ผมจะเล่าโอกาสหน้าเข้าวันนี้พวกเราไป “โลร์วาว” (Lorvao) เป็นที่ตั้งอารามนักบุญมาเมเดอารามนักบวชหญิงเบเนดิกตินอันเก่าแก่เนื่องจากขาดแคลนพระสงฆ์วัดที่นี่จึงไม่มีพระสงฆ์ประจำและตัวอารามปัจจุบันทางรัฐได้ปรับปรุงบางส่วนมาใช้เป็นโรงพยาบาลเพราะไม่มีนักบวชหญิงอยู่อีกแล้ว

ภายในวัดข้างพระแท่นเป็นที่เก็บพระศพของบุญราศีเจ้าหญิงเทเรซา (1181-1250) ธิดาของกษัตริย์อัลฟอนโซ ที่ 1 ซึ่งเป็นกษัตริย์องค์แรกของโปรตุเกสมีพิพิธภัณฑ์อยู่ข้างๆ วัดเป็นที่เก็บศาสนภัณฑ์ที่มีอยู่หลายร้อยศตวรรษ

ภายในวัดบริเวณหลังพระแท่นมีโลงศพของนักบุญราชนิเอลิตาเบธแห่งโปรตุเกส

ป้อมเปเลน่าปกป้องเมืองโคอิมบรา

ก่อนกลับถึงบ้านเนเรเราได้ไปแวะที่ป้อม “เปเนลา” เป็นปราการที่มีมาตั้งแต่ก่อนอาณาจักรโรมันในยุคกลางป้อมนี้มีส่วนสำคัญในการปกป้องเมืองโคอิมบราภคัตรีย์อัลฟอนโซที่ 5 (1325-1357) ได้ประสูติและสวรรคตที่นี่ หลังจากแผ่นดินไหวครั้งใหญ่หอนาฬิกาและประตูที่สามได้พังทลายลงแต่ก็นำหินบางส่วนมาสร้างกำแพงใหม่ปัจจุบันเป็นอนุสาวรีย์แห่งชาติและมีวัดสร้างใหม่ภายในเขตป้อมด้วย

วันสุดท้ายพวกเราได้ชมเมืองโคอิมบราซึ่งเป็นเมืองใหญ่อันดับสามของโปรตุเกสเมืองนี้เคยเป็นเมืองหลวงเก่าในระหว่างปี 1139-1260 จุดเด่นคือ “มหาวิทยาลัยแห่งโคอิมบรา” (มหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งในยุโรป) ซึ่งก่อตั้งในปี 1290 เป็นที่ดึงดูดนักศึกษาในยุโรปและจากนานาชาติมาเรียนที่นี้ข้อมูลปี 2008 บอกว่าที่นี่มีอาจารย์ 1,663 ท่าน นักศึกษา 19,921 คน มีอยู่ 8 คณะวิชาซึ่งแบ่งเครื่องแต่งกายตามสีต่างๆ ซึ่งวัฒนธรรมของนักศึกษาทำให้เมืองนี้มีสีสันอย่างมากไปตามช่วงเทศกาลต่างๆ เช่น การเปิดเรียน การแข่งขันกีฬา การจบปีการศึกษา ฯลฯ และผลจากมหาวิทยาลัยทำให้เกิดธุรกิจมากมายตามมาเช่นอุปกรณ์การเรียนการสอน หอพัก ธุรกิจบันเทิง ฯลฯ

ในเมืองมีโบสถ์ของอารามซางตาครูสโบสถ์เก่าแก่ (1131) โดดเด่นด้วยศิลปะกระเบื้องเคลือบถนนโบราณที่เรียงด้วยหินสีอาสนวิหารหลังเดิมสร้างในยุคโรแมนติกซึ่งยังคงใช้อยู่แต่อย่างไรก็ตามก็ได้มีการสร้างอาสนวิหารหลังใหม่ขึ้นใกล้ๆ กับมหาวิทยาลัยส่วนอีกฝั่งตรงข้ามของแม่น้ำมีอารามเก่าแก่นักบุญคลารา (ศต.14) แต่เพราะน้ำท่วมจึงได้ย้ายให้สูงขึ้นไปอีกในศตวรรษที่ 17 ซึ่งเป็นที่ฝังพระศพนักบุญราชนิเอลิตาเบธแห่งโปรตุเกสด้วย

ก่อนจะกลับเราได้แวะบ้านเนเรใหญ่ของสังฆมณฑลซ็อบ้านเนเรครอบครัวยุคคีรีทิสต์สร้างตั้งแต่ปี 1748 เป็นบ้านเนเรของสังฆมณฑลปัจจุบันมีเนเรใหญ่อยู่ประมาณ 20 กว่าคนมีวัดน้อยที่สวยงามมากผมคงจะแบ่งปันอีกครั้งเกี่ยวกับสักการสถานแม่พระแห่งฟาติมาโอกาสหน้าจะรับอิทธิพลของคริสตศาสนาทำให้โปรตุเกสโดดเด่นด้วยความเชื่อซึ่งเราสามารถเห็นได้ด้วยกิจการต่างๆ ในยุคหนึ่งมีธรรมชาติได้เดินทางออกจากโปรตุเกสซึ่งในจำนวนนั้นมีกลุ่มหนึ่งเดินทางมาถึงสยามประเทศของเราด้วยจึงเป็นโอกาสดีที่เราจะได้ขอบคุณบรรดาธรรมชาติเหล่านั้นและเตือนใจเราด้วยว่าเราต้องพร้อมเสมอที่ส่งผ่านความเชื่อนี้แก่ผู้อื่นต่อไป ☺

ด้วยรักและคิดถึง..... แฮร์รี่ พอตเตอร์และเพื่อน Harry Potter and the Deathly Hallows Part II

และแล้วภาพยนตร์ที่ดัดแปลงมาจากวรรณกรรมเยาวชนชุด แฮร์รี่ พอตเตอร์ ก็เดินทางมาถึงเรื่องสุดท้ายเมื่อกลางเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา เริ่มจากหนังสือแฮร์รี่เล่มแรกที่เขียนโดย โจแอนน์ โรว์ลิง ออกวางจำหน่ายเมื่อปี 1997 (ส่วนฉบับแปลเป็นภาษาไทยวางจำหน่ายในบ้านเราเมื่อเดือนกรกฎาคม ปี 2000) และ คริส โคลัมบัส เป็นผู้กำกับคนแรกที่นำเรื่องราวแฮร์รี่สู่โลกภาพยนตร์เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2001 โดยมี เดวิด เยตส์ รับหน้าที่กำกับสี่ภาคหลังสุดตั้งแต่ Harry Potter and the Order of the Phoenix ส่วนหน้าที่ดัดแปลงหนังสือมาเป็นบทหนังส่วนใหญ่เป็นฝีมือของ สตีฟ โคลฟส์ (ยกเว้นอยู่ภาคเดียวคือภาคห้า the Order of the Phoenix ที่มี ไมเคิล โกลเดินเบิร์ก มาเป็นมือเขียนบท)

เมื่อเกือบสิบปีที่แล้ว ผมดูแฮร์รี่ พอตเตอร์

ภาคแรกที่โรงหนังแกรนด์ อีจิวี่ สยามดิสคัฟเวอร์รี่ ซึ่งบัดนี้โรงดังกล่าวไม่มีแล้ว เมื่อจะดูภาคสุดท้ายก็ขอมาร่ำลึกความหลังในบริเวณตรงข้ามกันคือที่โรงสกาล่า ซึ่งเป็นโรงย่านใจกลางเมืองหลวงที่ราคาตั๋วหนังถูกที่สุดในขณะนี้คือ 100 บาท (และทราบมาว่าถ้าเป็นรอบเช้าของวันเสาร์ อาทิตย์ประมาณสิบโมงเช้า ราคาตั๋วจะลดเป็น 80 บาท) จำได้ว่าในช่วงเวลานั้น กำลังเริ่มอ่านแฮร์รี่เล่มแรกอยู่ และตอนนั้นมีส่วนอยู่ในกองบรรณาธิการหนังสือเกี่ยวกับภาพยนตร์ฉบับหนึ่ง จึงได้รับมอบหมายจากบรรณาธิการให้ไปสัมภาษณ์ในหัวข้อที่ว่า ถ้าโลกของพอมด แมมด ไม่ได้มีไม้กวาดแล้วจะอะไรเป็นพาหนะแทนดี มีโอกาสโทรศัพท์ไปสอบถามความเห็นของ คุณวลีพร หวังซ้อกุล ซึ่งเป็นคนแปลแฮร์รี่เล่มที่สาม และ คุณงามพรรณ เวชชาชีวะ ซึ่งเป็นผู้แปลเล่มที่สี่ก็กรุณาให้คำตอบมาทางอีเมลล์และท่านยังได้เขียนถึงความประทับใจที่ได้ไปชมแฮร์รี่รอบพิเศษก่อนที่จะเข้าฉายจริง และที่ยังจำได้ไม่ลืมคือไปถามคำถามนี้กับนักเรียนประถมคนหนึ่งที่นั่งเล่นอยู่กับผู้ปกครองที่ลานกว้างของห้างใหญ่บนถนนศรีนครินทร์ น้องคนนั้นตอบผมว่า ให้พอมดแมมดขี่ “บักบัก” แทน ฟังทีแรกก็งงพอสมควรว่าคือตัวอะไรกันแน่ แต่น้องก็อธิบายให้ลุงแก่ๆ อย่างผมฟัง ซึ่งรู้สึกชื่นชมที่เด็กประถมก็อ่านหนังสือเล่มหนาๆ เช่นนี้ถึงสามเล่มแล้ว เพราะบักบักเป็นชื่อของฮิปโปกริฟฟ์ที่มีส่วนผสมของม้าและนกอินทรี เป็นสัตว์ที่แฮกริดเลี้ยงเอาไว้และนำมาใช้สอนเด็กๆ ในแฮร์รี่เล่มที่สาม และตัวละครสำคัญในเล่มนั้นก็ขี่บักบักกันด้วย

ผู้ที่ติดตามอ่านหนังสือแฮร์รี่ พอตเตอร์หรือติดตามดูหนังชุดนี้ทราบดีว่า เมื่อมาถึงหนังภาคที่เจ็ดที่ดัดแปลงมาจากหนังสือในตอน Harry Potter and the Deathly Hallows (แฮร์รี่ พอตเตอร์กับเครื่องรางยมทูต) ผู้สร้างตัดสินใจแบ่งเนื้อหาของหนังสือออกเป็นหนังสือสองภาค เพื่อจะได้ถ่ายทอดเรื่องราวของแฮร์รี่ในเล่มส่งท้ายนี้ให้ได้สมบูรณ์และชื่อตรงกับหนังสือมากที่สุด และเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดกับคนที่แฟนหนังสือทุกครั้งเมื่อไปชมแฮร์รี่ที่อยู่บนแผ่นฟิล์มคือ ดูหนัง

แล้วไม่สนุกเท่าอ่านหนังสือ แม้จะรู้สึกตื่นเต้นว่าจินตนาการที่คิดอยู่ในใจนั้น จะตรงกับสิ่งที่ผู้สร้างนิรมิตขึ้นมาอย่างน้อยเพียงใด แต่ด้วยความหนาของแฮร์รี่แต่ละเล่มทำให้เมื่อมาเป็นหนังสือต้องตัดทอนออกไปหลายฉาก หนังสือไม่สามารถอธิบายความคิด ความรู้สึก หรือรายละเอียดในฉากต่างๆ ได้ทั้งหมด ทำให้เวลาดูแฮร์รี่จะรู้สึกเหมือนหนังสือรีบเล่าอย่างรวบรัดทั้งๆ ที่แฮร์รี่แต่ละภาคก็มีความยาวเกินสองชั่วโมงอยู่แล้ว เนื้อหาของหนังสือแฮร์รี่ พอตเตอร์เรื่องที่เจ็ดในภาคแรกนั้นจบที่ฉาก โวลเดอมอร์ บุกเข้าไปทำลายสุสานของอัลบัส ดัมเบิลดอร์ เพื่อชิงเอาไม้กายสิทธิ์เอลเดอร์ที่เป็นตำนานมาได้ ซึ่งในหนังสืออยู่ในบทที่ 24 ชื่อตอน ช่วงทำไม้กายสิทธิ์ ในภาคที่สองจึงเล่าเนื้อหาของบทนี้ในส่วนที่ภาคแรกยังไม่ได้กล่าวถึง คือเล่าต่อจากตอนที่แฮร์รี่และผองเพื่อนได้รับความช่วยเหลือจากค็อบบี้ หนีออกมาจากเงื้อมมือของ เบลลาทริกซ์ เลสแตรจ์ มาอยู่ที่กระท่อมเปลือกหอยของ บิล (พี่ชายของ รอน) และภรรยาชื่อ เฟลอร์ จากนั้นแฮร์รี่, รอน และเฮอร์ไมโอนี่ วางแผนลักลอบเข้าไปในห้องเก็บสมบัติของตระกูลเลสแตรจ์ในธนาคารกริงกอตส์ เพื่อตามหาฮอร์ครักซ์หรือส่วนหนึ่งของวิญญาณ โวลเดอมอร์ที่ถูกสาปเก็บไว้ในถ้วยของเฮลแก้อัฟเฟิลพัฟ แต่ฮอร์ครักซ์ยังเหลืออีกสองอันซึ่งแฮร์รี่ทราบในที่สุดว่าอยู่ในรักเกล้าของเรเวนคอลลในห้องต้องประสงค์ และเสียสละตายอยู่ในตัวของงูนากินีซึ่งอยู่ใกล้ตัวโวลเดอมอร์ตลอดเวลา และที่โรงเรียนฮอกวอตส์นี่เองที่แฮร์รี่ต้องต่อสู้ตัวต่อตัวกับโวลเดอมอร์อย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

ตามธรรมชาติของการตามอ่านมาทั้งเจ็ดเล่มและตามดูแฮร์รี่เมื่อมาเป็นหนังทั้งแปดเรื่อง แม้บางเรื่องจะไม่รู้สึกสนุกเท่าที่ได้อ่านหนังสือ เช่นแฮร์รี่ภาคสอง

ที่รู้สึกสนุกน้อยกว่าทุกเรื่อง แต่ถ้ากลับมาดูตอนนี้ความรู้สึกอาจจะเปลี่ยนไปก็ได้ เช่นเดียวกับที่ในตอนก่อนจะได้อ่านแฮร์รี่ ก็ไม่เคยคิดว่าตัวเองจะอ่านจนครบจบได้ บรรดาแฟนๆ แฮร์รี่ พอตเตอร์ทั้งหลายซึ่งถ้าพวกเขาอ่านเล่มหนึ่งตั้งแต่ขึ้นประถมหรือมัธยมบัดนี้พวกเขาก็เป็นหนุ่มเป็นสาวกันหมดแล้ว และเชื่อแน่ว่านอกจากความสนุกสนานตื่นเต้น ความผูกพันกับตัวละครหลัก และเสน่ห์ของตัวละครรองทุกตัวในหนังสือและหนังชุดนี้ คุณค่าและความหมายที่หนังสือและหนังเรื่องนี้มอบให้จะอยู่ในใจของทุกคนเสมอ และเต็มเต็มทุกครั้งทีกลับไปอ่านหรือกลับไปดู ทั้งมีตราประทับที่ยืนยันและยืนยันเคียงข้างกันเสมอไม่ว่าจะเวลาสุขหรือทุกข์ ไม่ได้หมายความว่าเพื่อนกันจะไม่เคยทะเลาะกัน ขัดแย้งกัน แต่ไม่เพื่อนไม่เคยเลิกรักกัน ไม่เคยหมัดหวัง หมัดศรัทธาในตัวเพื่อน ความสำคัญของสถาบันครอบครัว ความกล้าหาญที่จะยืนหยัดในความดีงามไม่ให้โลกของฝ่ายอธรรมเข้าครอบงำ แม้จะต้องเผชิญกับความหวาดกลัวมากเพียงใดก็ตาม

และความเชื่อมั่นว่ามนุษย์ทุกคนมีความดีงามอยู่ในส่วนลึกของจิตใจ แม้จะเคยหลงผิดไป เช่นในตัวละครของเดรโก มัลฟอย และการไม่ด่วนตัดสินคนอื่นด้วยอคติ คิดว่าเขาเป็นอย่างนั้นอย่างนี้เพราะบางช่วง บางเวลาที่เราเห็นในตัวเขาหรือที่เขาปฏิบัติกับเรา ซึ่งในฉากสุดท้ายของหนังที่เล่าเหตุการณ์ 19 ปีต่อมา อธิบายเรื่องนี้ไว้แม้จะสั้นแต่ก็ประทับใจมาก เมื่อแฮร์รี่และจินนี่ มาส่งลูกไปเรียนที่ฮอกวอตส์ที่ซานซาลาราดไฟ ลูกคนหนึ่งของแฮร์รี่มีชื่อว่า “อัลบัส เซเวอรัส” ☺

เบื้องหลังการถ่ายทำ

ดิฉันรู้สึกตื่นเต้นที่จะดูภาพที่ออกอากาศ (18 มิถุนายน 2554) ทางช่องไทยพีบีเอส เพราะกลัวว่าคนจะวิจารณ์รายการนี้อย่างไร? ดิฉันได้แต่ขอ St.Jude ให้ผลออกมาดีเพราะดิฉันมีความตั้งใจให้การสัมภาษณ์ในวันนั้นได้ก่อเกิดประโยชน์ให้ผู้ชมได้นำไปวิเคราะห์หว่ายังมีสิ่งใดที่เขาขาดไปและอยากเพิ่มเติมสิ่งดีๆ ให้คนรอบข้าง

แล้วดิฉันก็ได้นั่งดูพร้อมกับลูกชาย ลูกสะใภ้ และหลานๆ นั่งลุ้นตลอดเวลา 1 ชั่วโมงว่ามีอะไรขาดตกพร่องบ้าง ด้วยความเมตตาของ St.Jude ที่วิงวอนขอให้ทุกอย่างผ่านไปอย่างราบรื่น ซึ่งท่านก็เมตตาและช่วยอย่างเห็นได้ชัด เช่นว่าวันที่ถ่ายทำอากาศครึ้ม ร่มเย็น ไม้ร้อนอบอ้าว แดดพอเหมาะ ภาพที่ออกมาจึงดูดี และหลังจากเสร็จสิ้นการถ่ายทำเพียงครู่ใหญ่ ฝนก็ตกหนักมากจนน้ำท่วมแถวบ้าน ท่านนักบุญได้ช่วยปิดเป่าทุกปัญหาที่จะเกิดในวันนั้น ทำให้ดิฉันมีสมาธิ และทุ่มเทเต็มที่ในการเปิดเผยว่าดิฉันเป็นคาทอลิก มีพระเจ้าอยู่ในจิตใจ พร้อมทั้งให้ความรัก ความเอื้ออาทรแก่คนรอบข้าง พระองค์ทรงสอนให้เรารักเพื่อนมนุษย์ และเป็นแบบฉบับที่ดี

พอดูรายการจบก็มีเสียงโทรศัพท์ดังไม่ขาดสาย ทุกสายโทรเข้ามาแสดงความยินดี ในการพูดได้ประโยชน์ ทุกคนที่ชมรายการต่างพูดว่าจะนำสิ่งที่ได้ที่ได้รับฟังไปใช้ในชีวิตประจำวัน และจะแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องให้ดีขึ้น เพียงเท่านั้นก็เกินคุ้มสำหรับคนธรรมดาๆ อย่างดิฉันที่ต้องการให้ทุกคนอยู่กันอย่างสงบสุข

หลายคนถามว่าดิฉันพูดในรายการครบตามที่ถูกสัมภาษณ์หรือเปล่า? เมื่อทราบว่ามันเป็นเพียง 30% เปอร์เซนต์เท่านั้น เพราะเวลามีน้อยเกินไป เขาเหล่านั้นคิดว่าอยากให้ดิฉันเขียนลงในคอลัมน์ “อุดม-सानต์” แทน จะได้เก็บไว้อ่านเพื่อเตือนตนเอง

ดิฉันจึงขอถือโอกาสนี้เขียนเพิ่มเติมจากที่ท่านได้ชมทางโทรทัศน์

ทางพิธีกรได้ถามเรื่อง การประหยัด “ควรทำอย่างไร กับลูกในวัยเด็ก” ดิฉันเล่าว่า ช่วงอายุ 2-4 ขวบ สอนให้ลูกรักของเล่นทุกชิ้น เพราะมันมีค่า เล่นแล้วต้องถนอมและเก็บใส่กล่อง ซึ่งทุกวันนี้ของเล่นของลูกชายยังอยู่ในสภาพเรียบร้อยทุกชิ้น และสามารถให้ลูกของเขาเองเล่นต่อ ลูกก็เลยรักของและรู้คุณค่า มีระเบียบไม่ทิ้งขว้าง

ช่วงอายุ 6-10 ขวบ ก็ให้เงินไปโรงเรียน สอนให้เลือกซื้อของที่มีประโยชน์ อย่าซื้อลูกอม เพราะจะทำให้ฟันผุ ทุกเย็นจะถามว่า ซื้ออะไรบ้าง (ฝึกความจำ) และหัดคิดเลขว่าทำเงินหายไหม? ความใกล้ชิดทำให้ลูกไม่เห็นห่างจากแม่ ไม่มีความลับ ไม่โกหก

เมื่อลูกอยู่มหาวิทยาลัยก็ให้เงินเพียง 60 บาท ในขณะที่เพื่อนๆ ได้จากที่บ้านเป็นร้อย เป็นพัน ลูกเล่าให้พิธีกรทราบว่า เขาไม่รู้สึกรู้สึ้อัด เพราะเขารู้จักการบริหารเงิน ไม่เลียนแบบเพื่อนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ดิฉันต้องการให้ลูกหักห้ามใจและไม่ต้องทำตามเพื่อน ซึ่งลูกก็ขยายต่อว่า เขาพอใจ และใช้ 60 บาท อย่างพอเพียง และยังมีเงินเหลือตอนเย็นเพื่อหยอดกระปุก มีเงินเหลือเก็บเข้าธนาคาร เขาไม่รู้สึกเดือดร้อนที่คนอื่นๆ ทำตามใจชอบ

พิธีกรถามลูกทั้งสองว่า ทุกวันนี้เขาใช้ชีวิตสอนลูกของเขาเองอย่างไร? ลูกชายบอกว่า เขาจะเป็นตัวอย่างให้ลูกรู้ว่าเขาจะซื้อของที่มีประโยชน์ ต้องใช้สอยได้ ของที่ซื้อไว้เก็บ หรือเอาไปใช้ เขาก็จะไม่ซื้อ และไม่ซื้อของที่ไม่มีประโยชน์ให้ลูก แม้ลูกเขาจะอยากได้ เขาจะอธิบายให้ลูกเข้าใจ

ดิฉันได้พูดเสริมว่า เมื่อลูกอยู่ชั้นมัธยมดิฉันมั่นใจแล้วว่าลูกจัดการกับการใช้เงินได้แล้ว เราก็ใส่

เงินไว้ 5,000 บาท และให้ลูกทั้งสองใช้เงินจำนวนนี้ เมื่อมีความจำเป็น เขาต่างก็จะเขียนและเบิกเงินไปซื้อของ เช่นอุปกรณ์การเรียน ฯลฯ ทุกคนก็จะเขียนไว้ และเขียนยอดเงินที่เหลือ พอปลายเดือน ดิฉันก็จะตรวจดูว่า ลูกใช้จ่ายอะไรไปบ้าง และเหลือเงินในซองเท่าใด ลูกจะต้องรู้จักการใช้เงินร่วมกัน ฝึกให้เขาปรองดอง สามัคคี และซื่อสัตย์ วิธีนี้ได้ผล เขารู้จักใช้เงินอย่างระมัดระวัง และรู้ว่าพ่อแม่ไว้วางใจเขาให้ดูแลรับผิดชอบเงินได้ตั้งแต่เด็กๆ เพราะทุกวันนี้ลูกต้องเข้ามาดูแลบริษัทของเรา ต้องรู้จักการบริหารทุกเรื่อง เขาได้ลูกหล่อหลอมมาแล้วจึงอยู่ในจิตสำนึกตลอดเวลา ดิฉันจึงอุ่นใจว่าพ่อแม่หวังให้เขาดูแลกิจการและพนักงานของเรา ลูกทั้งสองต้องทำได้

พิธีกรได้ถามถึงการให้อภัยว่ายากมากไหม? ดิฉันยอมรับว่าเราเป็นปุถุชนคนธรรมดาย่อมมีอารมณ์ แต่เราสามารถขมได้มากขึ้นแค่นั้น และตัวอย่างที่ได้เล่านั้นดิฉันก็พยายามต้องการยืนยันภารกิจของคริสตชน คือการไปวัดในวันอาทิตย์ จึงเล่าว่า ลูกชายคนโตต้องขับรถมารับดิฉันไปวัด ซึ่งเรารอคอยด้วยความกระวนกระวาย โทรถามก็ทราบว่ายู่ระหว่างทาง ยิ่งรอก็ยิ่งไม่พอใจ ทำไมถึงมารับช้ากว่าปกติ เมื่อพบลูกก็อยากจะต่อว่า ซึ่งก็รู้ว่าจะเกิดปัญหาขัดแย้งและเสียบรรยากาศการไปหาพระ จึงข่มใจข่มอารมณ์ และถามสาเหตุก่อน ก็ทราบว่ารถติดมาก ดิฉันก็เตือนว่าวันหน้าวันหลังขอให้เผื่อเวลามารับแม่ไว้มากๆ หน่อย อย่าให้ผู้ใหญ่รอนาน ลูกก็รับปาก ทำให้ทั้งครอบครัวมีจิตใจเบิกบานไปหาพระ และยังไปรับประทานอาหารพร้อมกันอย่างมีความสุข เพียงเราข่มอารมณ์ และให้อภัยลูกๆ ก็จะใช้วิธีนี้กับผู้อื่นต่อไป แบบฉบับที่ดีจากพ่อแม่ผู้ลูก จากลูกสู่สังคม ทุกคนก็จะอยู่ร่วมกันอย่างสันติจริงไหมคะ?

อีกเรื่องหนึ่งที่พิธีกรอยากให้ดิฉันเล่าให้ฟังว่า นอกจากให้ออกาสลูก และคนในครอบครัวแล้ว

ทราบจากหนังสือ “สร้างสุขให้ชีวิต” ยังได้ทำต่อคนภายนอกขอให้เล่าด้วย ดิฉันจึงเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นที่โรงแรมที่พญา เมื่อ 18 ปีก่อน เราทั้งครอบครัวได้ไปรับประทานอาหารในห้องอาหารของโรงแรม ได้พบพนักงานเสิร์ฟคนหนึ่งที่อายุราว 47 ปี คอยต้อนรับดูแลแขกที่มาพักอย่างตั้งอกตั้งใจ ใส่ใจต่อหน้าที่ มีใบหน้าที่ยิ้มแย้ม มีวิญญาณของการบริการเต็มร้อย ดิฉันพอใจและประทับใจจึงซื้อของเขา แล้วเขียนจดหมายถึงผู้อำนวยการของโรงแรมว่า ดิฉันภูมิใจแทนโรงแรมที่มีบุคลากรมีคุณภาพดี เช่น คุณประวิทย์ เขามีความรับผิดชอบสูงต่อแขกทุกคน และทุกครั้งก็จะเห็นภาพนี้ตลอดเวลา ขอให้ทางโรงแรมรับพิจารณาความดีของพนักงานคนนี้ เพียงเท่านี้คุณประวิทย์ก็ได้ถูกรับพิจารณาและเลื่อนตำแหน่งงานเป็นผู้จัดการของห้องอาหารนั้น ถึงแม้การศึกษาจะไม่สูงแต่ทำงานด้วยใจ ก็สามารถควบคุมลูกน้องที่แม้จะเรียนสูงกว่าเขาก็ตาม ดิฉันจึงมั่นใจว่า ถ้าใครก็ตามมองเห็นใครทำดี อย่าลืมยื่นมือเข้าช่วย เพียงรายงานให้หัวหน้าของเขาได้รับทราบ เขาก็จะได้รับโอกาสและเปลี่ยนฐานะจากเดิมขอให้เขียนจากใจย่อมได้ผลอย่างแน่นอนค่ะ

ส่วนภาคแรกของการสัมภาษณ์ก็ผ่านไปอย่างรวดเร็ว โดยไม่ถูกถ่ายซ้ำ นับว่าพระช่วยจริงๆ เพราะเป็นครั้งแรกในชีวิต

ภาคที่สอง มีลูกชายคนเล็ก และสะใภ้ 2 คนมานั่งร่วมกันกับ 2 พิธีกร ลูกชายได้พูดถึงการสอนและแบบฉบับของแม่ที่กระตุ้นให้พวกเขาเป็นคนดีของสังคม บ้านเราทุกคนมีสิทธิออกความคิดเห็นและวิจารณ์ได้ แต่ต้องอยู่ในขอบเขต ความเหมาะสมและสุภาพ เพื่อก่อเกิดประโยชน์และแก้ไขพฤติกรรม เช่นการเติมน้ำมันที่ปั๊ม แม่ก็เตือนให้พูดจากับเด็กปั๊มด้วยคำพูดที่สุภาพ ต้องมีหางเสียง เพื่อผู้ฟังจะมีกำลังใจในการปฏิบัติงานตลอดวันด้วยความสุขใจ ซึ่งลูกก็ยอมรับฟังโดยดี เมื่อต้องปกครองลูกน้องก็จะใช้เหตุและผล ไม่ว่าจะ ให้ออกาส

■ ก คำข้าม ณ สามพราน

นานาอาชีพ

ผู้น้อยได้ชี้แจงเสนอแนะ ไม่ใช่อารมณ์ในการรับฟังเรื่องใดๆ เปิดโอกาสให้ลูกน้องได้ระบาย ทั้งทุกข์และสุข โดยใช้วิธีเอาใจเขามาใส่ใจตน ลูกน้องก็จะเกรงแต่ไม่กลัว กล้าที่จะพูดแสดงความคิดเห็น

ลูกชายได้สอนให้ลูกน้องของเขารู้จักค่าของเงินโดยเป็นตัวอย่าง เขานำกระปุกออมสินของลูกเขาไปให้นักงานนับเหรียญเพื่อให้เขารู้ว่าแม้กระปุกเล็กๆ แต่มีเงินบรรจุได้เป็นพัน พนักงานก็จะนำวิธีการนี้ไปใช้กับลูกของเขาต่อไป

ลูกชายได้เปิดโอกาสให้เด็กที่สถานพินิจเด็กบ้านกาญจนา ได้มาร่วมโครงการของเรอาบรมฝึกงานจนให้เขาไปดูแลรถยนต์ในการแสดงผลกรรมรถยนต์ทุกปี เพื่อให้โอกาสพวกเขาได้กลับตัวเป็นคนดีของสังคมอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งก็ได้ผลคือเด็กๆ มีความตั้งใจสูง มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

พิศกรสาวได้ถามถึงความสำคัญของคุณค่าว่า “ให้ความยุติธรรม” ซึ่งดิฉันตอบว่า เป็นสิ่งจำเป็นมาก เช่น สมัยลูกยังเล็ก อายุของลูกทั้งสองไล่เลี่ยกัน ดิฉันต้องการให้ลูกคนเล็กยอมใส่เสื้อนักเรียนของพี่ แต่ต้องไม่ทำให้เขาเสียใจ อึดอัด จึงต้องใช้วิธีซื้อเสื้อใส่ไปเที่ยวใหม่ให้เขาแทนอีก 1 ชุด ทำให้เขาดีใจและยอมใส่ชุดนักเรียนเก่าของพี่มาตลอดด้วยความเต็มใจ หรือเมื่อพี่ชายได้คะแนนการเรียนดี พ่อแม่ให้รางวัลพี่ชายก็จะให้น้องชายอีก 1 ชิ้น แม้จะเล็กกว่าของพี่ แต่น้องก็พอใจและสอนให้ตั้งใจเรียนมากขึ้น พยายามทำคะแนนให้ดี พี่และน้องจึงรักกันและไม่เคยอิจฉาน้องหรือทะเลาะกันเลยในชีวิต

ถ้าพ่อแม่ให้ความรักและยุติธรรมแก่ลูกเท่ากัน ผลก็จะออกมาเช่นนี้ค่ะ พยายามเข้าใจผู้อื่นให้มากขึ้น “เอาใจเขามาใส่ใจตน” โลกใบนี้ก็จะมีความสุข

หวังว่าผู้อ่านคงจะได้ข้อคิด แนวทางการดำเนินชีวิตอีกแบบหนึ่ง ขอให้โชคดีนะค่ะ ☺

ไสว บาร์เบอร์

สวัสดิ์ ผู้อ่านทุกท่านที่ติดตามคอลัมน์นานาอาชีพด้วยดีตลอดมา ถ้าไม่มีท่านที่อ่านผมก็ไม่รู้จะเขียนให้ใครอ่าน เพราะฉะนั้นผู้อ่านคือผู้ที่มีบุญคุณ

เปาโล ไสว เพชรเอื้อง อายุ 75 ปี แต่งงานกับเฮลนา อนงค์ เพชรเอื้อง อายุ 75 ปี มีลูก 3 คน เกรโกรีอา สวัสดิ์ เพชรเอื้อง อายุ 49 ปี เปโตรพจน์ อายุ 45 ปี ยอแซฟ สุรวุฒิ (เสียชีวิตแล้ว) อยู่บ้านเลขที่ 28/1 ม.2 เปโตรชอย 19

เมื่อปี 2494 เคยทำนา (เป็นกระดุกสันหลังของชาติ) 1 ปี เช้าที่วัด อยู่ปากทางโรมัน ทำอยู่ 3-4ไร่ ขาดทุนเลยเลิกทำ ช่วงนั้นข้าวเกี่ยวละ 300 บาท

สมัยคุณพ่อบัณฑิต ปรีชาวุฒิ เป็นเจ้าอาวาส
ทางวัดให้ที่ทำกินคนละ 5 ไร่ แต่ไม่คิดโลง และ
ไม่รู้จะเอาไปทำอะไร เลยไม่ได้มีที่ดินมากพอ

เสียใจ เป็นคนบางเลน เกิดที่นั่นเป็นทางการ
เป็นลูกของพ่อเพชร แม่เวก เพชรเนื่อง แม่นับถือ
คริสต์ ย้ายมาอยู่ที่เปโตร เรียนที่นี่ สมัยครูสุนิตย์
สุทธาธาร เป็นครูใหญ่

พ.ศ. 2515 ก็ขับรถสามล้อเครื่องอยู่ 2-3 ปี
เมื่อถนนเป็นลูกรัง ค่าโดยสาร 2 บาท 3 กิโลเมตร
น้ำมันเบนซินลิตรละ 1 บาทกว่า

ไปเรียนกับช่างตัดผมที่ร้านตัดผม ที่นครปฐม
อ.เมือง ใช้เวลา 4-5 เดือน ก็ตัดได้แล้ว แล้วก็
ตัดเรื่อยมา ตัดผมมา 40-50 ปี ตัดทุกวันจันทร์-
อาทิตย์ 08.00-14.00 น. วันธรรมดาคนน้อยหน่อย
วันเสาร์-อาทิตย์ จะมีลูกค้ามากหน่อย วันหนึ่งก็
ประมาณ 10 หัว หัวละ 40 บาท 300-400 บาท
ก็พอแล้ว ถ้าเฉลี่ยก็วันละ 200-300 ต่อวัน

วันหนึ่ง 8 หัวหัวละ 40 ก็เท่ากับ 320 บาท

วันละ 8 หัว คุณสามสิบวัน 240 คน 1 ปี 2880
หัว 50 ปี 14,400 หัว ราคาตัดผม ผู้ใหญ่ ราคา
40 บาท เด็ก 25 บาท เมื่อ 10 ปีก่อนราคา
15 บาทต่อหัว เด็ก 10 บาท

สมัยคุณพ่อเดชข่งปี แบร์เย เป็นเจ้าอาวาส ก็
เคยรับใช้ไปตัดผมให้ที่วัด ผมนึ่ง หนวดแข็ง
เสียใจกล่าว คุณพ่อชุมภา คุณรัตน คุณพ่อบัณฑิต
ปรีชาวุฒิ เป็นเจ้าอาวาส ก็เคยตัด คุณพ่ออาเบล
เก่งพานิชอุดม

ปัจจุบันอายุ 75 ปี เสียใจยังดูแข็งแรง
ไม่ต้องใส่แว่น เสียใจเป็นคนเรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อ
ไม่ฟุ่มเฟือย ขยัน เลิกสูบบุหรี่มา 20 กว่าปีแล้ว

ชอบไปฉลองวัดต่างๆ ต่างจังหวัดเหนือจรดใต้
ไปมาหมดแล้ว ใครจัดทัวร์ ขอให้บอก ก็จะมีช่วง
2-3 วันที่หยุด คือไปทำบุญตามต่างจังหวัด ชอบ
เพราะมีความสุข เห็นบรรยากาศต่างจังหวัด มัน
ธรรมชาติดี

ช่วงก่อนนี้ที่จะตัดผม เลี้ยงหมูไปด้วย เริ่มจากแม่หมู 1 ตัว ขยายมาเป็น 20 ตัวและเลี้ยงลูกหมูหมูขุน 200-300 ตัว เลี้ยงอยู่ได้ 20 กว่าปี

จนในที่สุด หมูเหลือน้อย เพราะราคาไม่ดี อาหารแพง ไร่ปลาย ปลา ถั่ว หัวอาหาร ฯลฯ จนในที่สุด ก็แขวนเล้า และได้รื้อไปทำเป็นห้องเช่าดินถมใหม่ มี 10 กว่าห้อง พออยู่ได้ ห้องละ 1,000 กว่าบาท รายได้จากตัดผม 200-300 บาท ค่ากับข้าว 2 คนตายาย ก็พออยู่ได้

เมื่อ 40 ปีก่อนค่าตัดผมหัวละ 2-3 บาท น้ำมันลิตรละ 1.80 บาท ก๋วยเตี๋ยวชามละ 1 บาท

ปัจจุบัน 40 บาทต่อหัว น้ำมันลิตรละ 40 บาท ราคาทองเมื่อก่อน 100 บาท ต่อบาท ปัจจุบัน 21,300 บาท ข้าวของแพงขึ้นทุกอย่าง หมู เห็นเปิด ไก่ วัว ข้าว ปลา ผัก

ความเชื่อก็พอมีเวลาสวด ไปวัดบ้าง ขอแม่พระ นักบุญยอแซฟ นักบุญเปโตร บุญราศีคุณพ่อ นิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง พระจึงอวยพรไม่ค่อยมีโรคภัยไข้เจ็บกับเขา

ช่างไหวพุดว่า ช่างรุ่นนี้ไม่มีเหลือแล้ว ที่ตลาดสามพราน เคยมีช่างอยู่ 10 กว่าคน เปิดร้านริมน้ำก็เลิก หาย ตายจากไปหมดแล้ว

ร้านก็ธรรมดา ราคาไม่แพง พัดลมเพดาน 1 ตัว เก้าอี้ 1 ตัว เครื่องตัดผม 3-4 ตัว กรรไกร 2 ชุด อยู่ชอย 19 กลางชอย

เด็ก 25 บาท ผู้ใหญ่ 40 บาท

ส่วนมากเป็นขาประจำ เพราะตัดกันมานานโข แต่ก็พอมิทักวัน มากบ้างน้อยบ้างไปธุระที่ไหนก็ต้องรีบกลับ กลัวมีลูกค้ำมาตัดผมแล้วไม่เจอเสียไหว เป็นคนชอบทำกับข้าวกินเอง เพราะเป็นคนชอบทำอาหาร

ชีวิตที่ไม่โลดโผน อยู่แบบพอมือพอกิน พอแล้ว ลูกโตหมดแล้ว โทรศัพท์มือถือ โทรศัพท์บ้านก็ไม่ใช้

อาชีพแบบพื่นๆ เล็กๆ น้อยๆ ไม่ร่ำรวยมาก ก็ทำให้มีความสุขดีเหมือนกัน หนี้สินก็ว่ากันไป อีกเรื่องหนึ่ง ร้านตัดผมมาสมัยเดียวผมมาใช้บริหาร และเลิกตัดไป พ.ศ. 2529 วันที่ 19 มกราคม โน้น 20 กว่าปีที่แล้ว (เพราะเดียวผมตายไปแล้ว)

ขอพระอวยพรให้ผู้อ่านมีความสุขกับชีวิตบนเส้นทางอาชีพ ที่ทำอยู่มันจะหนัก หนื่อย ท้อ ขอให้อดทนไปจนถึงที่สุด ☺

บุบผา เว็ดดิ้ง สตูดิโอ
(BUBPHA WEDDING STUDIO)

ถ้าคุณกำลังมองหาชุดแต่งงานที่ใหม่หรู
 ที่จะทำให้คุณกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงามในงาน
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกหนึ่ง
 สำหรับคุณที่จะทำให้ความฝันของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก

สำนักงานใหญ่ 145/1-2 ถนนจันทน์ ต.ปากน้ำ
 อ.เมือง จ.สมุทรปราการ
 โทร./แฟกซ์ 0-2701-6871, 0-2701-6873
 08-9524-0602 (ทีม) 08-1758-5119 (นิว)
 สำหรับลูกค้าที่เป็นชาวต่างชาติ โทร 20 x
www.bubpha-wedding.com
 E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

สวัสดิ์บรรดาสมาชิก และผู้ติดตามอ่านอุดมคานต์ ที่รักทุกท่าน ดิฉันหวังว่า บทประพันธ์
นี้จะได้สอดคล้องสอดรับกับช่วงเวลาดีๆ อย่าง “วันแม่” ... นับว่า คุณมัทธิว กันตพงษ์ เขมชัชวัล
ได้ส่งมาทันเวลาพอดี จึงขอนำมาแบ่งปันค่ะ

ใครหนอ

ไอ้ใครหนอ...คอยอุ้มชูมิรู้หน่าย
ไอ้ใครหนอ...ทุ่มใจกายจนผ่ายผอม
ไอ้ใครหนอ...ทุกคำเข้าเฝ้าดออม
ไอ้ใครหนอ...ห่วงใยพร้อมไฝระวัง
ไอ้ใครหนอ...หวงหวงลูกตั้งดวงจิต
ไอ้ใครหนอ...ชี้ถูกผิดคิดปลุกฝัง
ไอ้ใครหนอ...คอยต่อเติมเสริมพลัง
ไอ้ใครหนอ...ฟื้นความหวังกำลังใจ
ไอ้ใครหนอ...รักลูกจริงไม่ทิ้งขว้าง
ไอ้ใครหนอ...ลบหม่นหมางสร้างสดใส
ไอ้ใครหนอ...คอยปกป้องพันเภทภัย
ไอ้ใครหนอ...พร้อม “ให้” ลูกทุกวัน
ไอ้ใครหนอ...ยามอยู่ใกล้ชื่นไอรุ่น
ไอ้ใครหนอ...เปี่ยมพระคุณบุญรังสรรค์
ไอ้ใครหนอ...ลูกซาบซึ้งตรึงชีวิต
ไอ้ใครหนอ...คนนั้นคือ “แม่” เอย

มัทธิว กันตพงษ์ เขมชัชวัล
ACC School of Commerce

“เป็นหงส์...สูงตรงไหน?”

ไม่เคยคิดติตตะนางผู้ทรงศักดิ์

เพราะตระหนักดีว่าข้าคือหงส์

เป็นสัตว์ปีกฉีกคำมาจากวงศ์

สืบเผ่าพงศ์แผกพันธุ์กันวุ่นวาย

แท้ที่จริงนั่นหรือก็คือสัตว์

ถูกคนจัดปิดความตามที่เหมาะสม

ต่างตรงชื่อถือแปลกไม่แผกกาย

สืบเชื้อสายวิหคพวกนกกา

ไซ้ทะนงตรงความตามที่จัด

ก็แค่สัตว์คูคิมี่ปีกขา

ยังคงเล่นเน้นลงในกงกา

ต่างไปจากสุภณาเสียเมื่อไร

สิ่งที่แน่แต่ละวันจันทร์ถึงอาทิตย์

ไซ้ชีวิตบนสายธาราไส

ไซ้โบกบินผินฟ้านภาลัย

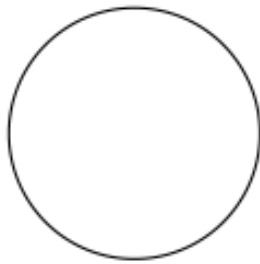
ไม่วุ่นวายมากความตามผู้คน

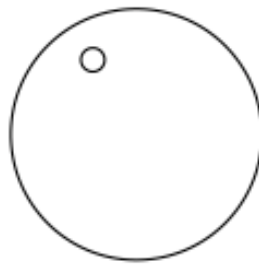
มาวาดรูปกับครูตั๋ย

วันนี้เรามาวาดสายฝนแบบง่ายๆ นะคะ
เริ่มตั้งแต่รูปที่ 1 - 6

1

2

3

4

5

6

ความเรียบง่ายให้ความมันตมหนักแน่นและปลอดภัย

ชวนน้องคุณ

พี่ป๊องและชาวคณะ

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ ที่น่ารักทุกคน พอถึงเดือนสิงหาคม เราจะพูดกันถึงเรื่อง “วันแม่” ปังซึ้งถึงพระคุณแม่ กตัญญูต่อแม่ รักแม่ให้มากๆ อย่าทำให้แม่เสียใจ อย่าทำให้แม่ผิดหวัง พี่ป๊องขอให้น้องๆ เด็กๆ อย่าดี้อ อย่าชน ต้องพูดจาสุภาพ และเชื่อฟังคำสั่งสอนของคุณแม่ “เป็นเด็กดี” นะครับ

พี่ป๊องกราบขอขอบพระคุณ คุณครูสุพิทร์พรรณ กิจสกุล โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ จ.นครปฐม และคุณครู (ผู้รับผิดชอบ) โรงเรียนมารีย์พิทักษ์สว่างแดนดิน จ.สกลนคร ที่ได้สนับสนุนเด็กๆ ให้ร่วมสนุกกับ “มุมเด็กศิลป์” ต้องขอขอบพระคุณและขอชมว่า เด็กๆ เก่งมากๆ ฝีมือดี๊ๆ กันทุกคน คณะกรรมการถึงกับเอ่ยว่า ‘ตัดสินยาก ลำบากใจสุดๆ’ ครับผม

ขอพูดถึง “สื่อ : ยุคดิจิทัล” สักนิดหนึ่งว่า หากน้องๆ เด็กๆ จะใช้งาน หรือค้นหาข้อมูล เพื่อเสริมสร้างความรู้ ต่อยอดภูมิปัญญา อันนี้พี่ป๊องเห็นด้วย - ขอชมว่าดี แต่หากจะเล่นสนุกๆ บนโลกไซเบอร์ “สังคมออนไลน์” ก็ขอให้มีความระมัดระวัง ด้วย เพราะบางเว็บไซต์ก็แอบแฝงกลอุบาย ไม่เสนอความจริง และหลอกลวง พี่ป๊องเป็นห่วงน้องๆ เด็กๆ นะครับ บ้ายบาย สวัสดีครับ

ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..

จูเนียร์โฟโต้

โครงการ 2011

น้องๆ คนใดมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” เข้าร่วมร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมสานต์ได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๊อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อคุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ พี่ป๊องขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” ในปี 2011 เข้าร่วมร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๊อง สโมสรอุดมสานต์
ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาคสุวรรณ
ถ.นนทบุรี ซ่องนนทบุรี ยานนาวา กทม. 10120
หรือส่งที่ E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ...

รางวัลชมเชย

น้องบุญยอค สว่างธรรมกุล น้องปอนด์ ศิริ น้องภควัต หยกประเสริฐ น้องชาลัชย์ รักเมืองไพร น้องประพาส ชิวกิจมันคง น้องกฤษดา โชติทวีพล น้องณัฐพงษ์ คงครองสมัย น้องอภิชัย สมศักดิ์ ค.ชยศ-วิจน์ พุ่มเงินพุ่มทอง ค.ช.พัชรพล สุวรรณเขต ค.ช.วิสัยทัศน์ หอมสร้อย ค.ช.ธนรัชต์ ทองสิมา ค.ช.บรรพต เอื้องวิจิต ค.ช.ทรงพล สุวรรณโคตร ค.ช.ณัฐพงษ์ วันทาพร ค.ช.รพีภัทร แก้วมะณี ค.ช.อภิสิทธิ์ แก้วมะณี ค.ช.โกสินทร์ ไกรสะอาด ค.ช.สิริวัฒนา สุนทรเอกจิต ค.ช.ณรงค์เดช สุนทรเอกจิต ค.ญ.พัชฎาพร ศิริจันทร์ ค.ญ.เจดिया แง่พรหม ค.ญ.ศิริกราน ไกรสะอาด ค.ญ.ปิณิดา ภูอาบทอง ค.ญ.รักษิณษ สาอุบล ค.ญ.ชนิดา ต้องใจหิรัญ ค.ญ.นลินทิพย์ ต้องใจหิรัญ ค.ญ.เพชร ต้องใจหิรัญ ค.ญ.กนกวรรณ ฟ้ากระจ่างชัยสิน ค.ญ.วรรณิการ์ ศรีเมืองไพร ค.ญ.ถวัลย์ลลิต แสงวงศ์ ค.ญ.อุริสรา แสงจันทร์ ค.ญ.มณัฐธีระญา พรมจารีย์ ค.ญ.พิม-วิไล ประสมสี ค.ญ.นาราภัทร นุตรเวียงพันธ์ ค.ญ.อารยา ก้านศิริ ค.ญ.กวีณา ลีทอง ค.ญ.สุกสุดา บันชรวิชัย ค.ญ.สุดารัตน์ ผมอินทร์

คุยกันฉันเพื่อน

คอลัมน์ ‘คุยกันฉันเพื่อน’ เป็นช่วงสบายๆ เป็นการแบ่งปันความคิดจากเพื่อนๆ...แต่ครั้งนี้พี่ป๊อ พี่ป๊อได้เปิดของจดหมายของน้องญาดา เมื่ออ่านบทสัมภาษณ์แล้ว บอกได้คำเดียวว่า “ไม่ธรรมดา” เพราะน้องญาดา ได้แบ่งปันสาระ และขยายมุมมองที่กว้างออกไป จนพี่ป๊อและชาวคณะถึงกับ “อึ้ง” ไม่น่าเชื่อว่า สมาชิกโมสตรอดมซานต์ ซึ่งเป็นเด็กผู้หญิงตัวเล็กๆ คนหนึ่ง จะมีความคิดได้ลึกซึ้ง และศรัทธาจริงๆ ...

จึงขอแนะนำ น้องญาดา สารกาญจน์ หรือ เนย ให้พวกเราได้รู้จัก ได้ติดตามอ่านบทสัมภาษณ์ของเธอคนนี้ ซึ่งพี่ก็เชื่อว่าจะเป็นประโยชน์แก่น้องๆ เพื่อนๆ บ้างไม่มากก็น้อยครับผม

ขอเชิญพบกับน้องญาดา สารกาญจน์ (เนย) สาวน้อยจากโรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

ชื่อ : น้องญาดา สารกาญจน์

ชื่อเล่น : น้องเนย

เรียนที่ : โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

ถาม : ทำไมจึงสนใจร่วมสนุกวาดภาพพระบายสี “มุมเด็กศิลป์” ในสโมสตรอดมซานต์?

ตอบ : เพราะการวาดภาพ-ระบายสี ช่วยให้อึดพ่อนคลาย อีกอย่างหนูชอบการวาดภาพพระบายสี และมันคือ งานของพระ ส่วนอีกอย่างพี่ป๊อและชาวคณะก็ตั้งใจทำอย่างดี

ถาม : อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้สนใจในการวาดภาพ-ระบายสี?

ตอบ : คือตอนหนูอายุได้ประมาณ 4-5 ขวบ เห็นพี่ๆ

เขาวาดรูป-ระบายสีส่งไปสวยทุกคน ก็เลยอยากทำบ้าง วันอาทิตย์ก็ไปหยิบ “อุดมซานต์” มา แล้วมานั่งระบายสีและพอได้ลงหนังสือรู้สึกดีใจมากๆ ก็เลยทำตั้งแต่นั้นมา

ถาม : ได้รับการสนับสนุนจากใคร?

ตอบ : ได้รับการสนับสนุนจาก คุณพ่อ คุณแม่ คุณน้า คุณตา คุณยาย รูป แล้วก็ทุกคนในครอบครัวมีส่วนช่วยสนับสนุน และโดยเฉพาะ น้าหนู กับน้าหนู

ถาม : ใช้เวลานานเท่าไรต่อหนึ่งภาพ และเห็นมี ‘ต่อเติม’ สร้างสรรค์ภาพด้วย?

ตอบ : ถ้าบางครั้งตั้งใจก็จะประมาณครึ่งละ 1 ชั่วโมง แต่ถ้าบางครั้งไม่ค่อยมีสมาธิก็จะใช้เวลาประมาณ 1 วัน หรือ 2 วัน

ถาม : รู้สึกอย่างไรกับ “ผลการตัดสิน” และเวลาได้รับรางวัลรู้สึกอย่างไร?

ตอบ : ก็รู้สึกดี เพราะเราทำด้วยฝีมือตัวเอง และดีใจที่ได้ทำงานของพระ และอีกอย่างหนึ่ง คือ พี่ป๊อและชาวคณะก็รอผลงานของเด็กๆ ทุกคนว่าจะทำได้ดีหรือเปล่า ก็ต้องตั้งใจทำและเวลาที่ผลออกมาไม่ว่าจะเป็นยังไง ก็รู้สึกดีที่ได้ทำงานของพระค่ะ

ถาม : ช่วยฝากข้อคิด ส่งกำลังใจ ให้เพื่อนๆ สโมสตรอดมซานต์หน่อยนะครับ?

ตอบ : เพื่อนๆ คนไหนที่ยังไม่เคยส่งไปร่วมสนุก ก็ขอให้ส่งไปเยอะๆ บางครั้งเราอาจจะได้รับรางวัล และที่ดีที่สุดคือ เป็นงานของพระค่ะ ☺

ผลงานของน้องเนย

อ.เก่ง

รัก พระคัมภีร์

ครั้งนี้ อ.เก่ง ขอแบ่งปันตรงคำถามที่ว่า “ทำไมพระคัมภีร์จึงเป็นพระวาจาของพระเจ้า? เป็นเช่นนั้นได้อย่างไร?”... สภาสังคายนา วาติกันที่ 2 กล่าวว่า “พระคัมภีร์คือพระวาจาของพระเจ้าที่ได้รับการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรโดยการดลใจของพระจิตเจ้า” (DV 9) ต่อไปนี้เราจะศึกษาว่าการดลใจของพระเจ้า หมายถึงอะไร เราหวังว่าเมื่อเราศึกษาในบทต่อไป เราจะค่อยๆ เห็นคุณค่าของพระคัมภีร์ว่ามีใช่เป็นเพียงผลงานของมนุษย์เท่านั้นแต่ยังเป็นผลงานของพระเจ้าด้วย

การดลใจในพระคัมภีร์

คำพูดที่บ่งบอกถึงการดลใจของพระเจ้าในพระคัมภีร์ปรากฏอยู่ในงานประพันธ์หรือวรรณกรรมของพันธสัญญาใหม่มุขหลังๆ นี้เท่านั้น อย่างไรก็ตามความคิดนี้ได้มาจากพันธสัญญาเดิมเมื่อพูดถึง “กิจการของพระจิต”

(2ปต 1:21) ต่อมาได้ใช้คำพูดที่ชัดเจนว่า “ได้รับการดลใจจากพระเจ้า” (2ทธ 3:16)

คำว่า “พระจิตของพระเจ้า” ในพันธสัญญาเดิมแสดงถึงอำนาจของพระเจ้าในกิจการของพระองค์ เน้นพลังของพระเจ้าในการสร้างเน้นธรรมชาติของพระองค์ในการทำให้เกิดความใหม่และความสดชื่น เหมือนลมที่นำความเย็นและความสดชื่นมาสู่ผู้คน ในตอนนั้นยังมองไม่เห็นพระเจ้าเป็นบุคคล เห็นแต่ลักษณะของพระเจ้าว่ามีเพียงองค์เดียวเท่านั้น พระจิตของพระเจ้าปรากฏอยู่ในการสร้าง (ปฐม 1:2) พระจิตให้กำลังแก่แซมสัน (วนล 13:25) ประทานชีวิตให้แก่กระดูกแห้ง (อสค 37:9) เป็นลมโยยที่พัดมาอย่างแผ่วเบา (1พกษ 19:12) ในขณะที่เดียวกันก็พัดแรง (กจ 2) เป็นผู้ที่ประทานพระพรพิเศษต่างๆ ในพันธสัญญาใหม่ (1คร 12:4-11) พระเจ้าได้มาสู่มนุษย์โดยทางพระจิตและทำงานในตัวเขาด้วยพลังที่อยู่เหนือตัวเขาเอง พระจิตองค์นี้ทรงเจิมเขาไว้เพื่อเป็นเครื่องมือของพระเจ้า คำภาษาอังกฤษ “inspiration” มาจากรากศัพท์ภาษาละติน “inspirare” ซึ่งเป็นคำผสมระหว่าง in+spirare หมายถึง “breathed into” (เป่าลมเข้าไป) ☩

การ์ตูน... คำสอน

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่”... จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” ในสโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัดนะครับ

น้องธาริสา ประทุมราช (น้ำจิง) * 3144*

เกิด : 7 ธันวาคม 2546

การศึกษา : โรงเรียนสาธิตแห่ง ม.เกษตรศาสตร์ บางเขน

วิชาที่ชอบ : คณิตศาสตร์ + ศิลปะ + การงานอาชีพ

เพราะสนุก

อนาคตอยากเป็น : แพทย์ เพราะช่วยรักษาคนป่วย

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง ชอบคุย

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : แมว

ชอบใช้เวลาว่าง : เล่น ดูการ์ตูน ระบายสี ชี้จักรยาน

อ่านหนังสือ

กีฬาที่ชอบ : วายน้ำ

อาหารที่ชอบ : ข้าวเหนียวส้มตำ บะหมี่น้ำ

ความสามารถพิเศษ : คิดเลขเร็ว รำไทยบัลเล่ต์

อื่นๆ : ช่วยดูแลน้อง ชอบเต้น

(มีชื่อเล่น 2 ชื่อ คือ ‘น้ำจิง’ กับ ‘แดงไทย’)

น้องรัตนตรัย ไชยเมือง (ยูโร) *3145*

เกิด : 3 กรกฎาคม 2543

การศึกษา : โรงเรียนอานาวรรีอา

วิชาที่ชอบ : คอมพิวเตอร์ เพราะสนุก และมีความรู้

อนาคตอยากเป็น : โปรแกรมเมอร์ เพราะผมเก่งคอมพิวเตอร์

เป็นคนมีนิสัย : สุภาพ ร่าเริง

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัข และแมว

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านหนังสือ และเล่นคอมพิวเตอร์

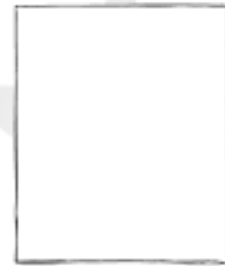
กีฬาที่ชอบ : บาสเกตบอล

อาหารที่ชอบ : ก๋วยเตี๋ยว และไก่ทอด

ความสามารถพิเศษ : เล่นกีฬบอร์คได้

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมศึกษา

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

.....

.....

โทรศัพท์.....e-mail:.....

เกิดวันที่.....เดือน.....ปี.....

ชั้นปี.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....สิ่งๆที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ ขอภาพถ่าย 2 ใบ (จะเป็นสีหรือขาว-ดำก็ได้)

กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป้อ**

สโมสรอุดมศึกษา
ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11
ช.นาคสุวรรณ ถ.นนทรี ซอยนนทรี
ยานนาวา กทม.
10120

ยินดีต้อนรับ
น้องๆ ทุกคน
สู่สโมสรอุดมศึกษา
ครับ

หินก้อนหนึ่ง

สวัสดิ์คะน้องๆ ทุกคน ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่อง “หินก้อนหนึ่ง”
คะ เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่งมีชายคนหนึ่งเป็นพนักงานออฟฟิศ และเวลาว่างๆ วันเสาร์-อาทิตย์เขาก็ไปเดินป่าชมธรรมชาติ วันหนึ่ง เขาไปเดินป่าเหมือนเคย เขาได้พบก้อนหินสวยก้อนหนึ่ง จึงเก็บกลับมาบ้านด้วย

วันรุ่งขึ้นเขาเอาก้อนหินไปทำงาน ตั้งใจว่าจะเอาไปเป็นที่ทับกระดาษ คนที่ทำงานเห็นก็คิดว่าจริงๆ ก้อนหินก้อนนี้น่าจะเอาไปทำอย่างอื่นได้ ไม่ใช่แค่เป็นที่ทับกระดาษ จึงขอซื้อต่อจากเขาในราคาถูๆ แต่ชายคนนี้ก็ไม่ได้ขาย

วันนั้นทั้งวันมีหลายคนที่ผ่านมา ไปผ่านมาที่โต๊ะทำงานของเขาและเห็นก้อนหินนั้น ต่างคนก็ต่างเสนอว่าจะเอาก้อนหินนั้นมาทำอะไรได้บ้าง แล้วก็มีคนเสนอราคาก้อนหินนั้น แต่ก็ไม่มีใครให้เกิน 50 บาท

คืนนั้นชายคนนี้อาหिनกลับมาบ้านด้วย เพื่อให้ภรรยาว่าหินก้อนนี้มีคนอยากได้และเสนอราคามากมาย ภรรยาที่เลยสนใจขึ้นมาบอกว่า ขอลองนำเอาหินก้อนนี้ไปทำงานดูบ้าง ดูว่าจะมีใครว่าอย่างไร

วันรุ่งขึ้นภรรยาเอาก้อนหินไปทำงาน ก็มีเพื่อนๆ ให้ความสนใจเพราะหินก้อนนั้นสวยจริงๆ มีเพื่อนคนหนึ่งเสนอว่าให้ภรรยาของชายคนนั้นเอาหินไปที่ร้านค้าเพชรพลอย เพราะมันอาจจะเป็นหินที่มีค่า และนำเอาไปขายได้ราคาสูงๆ ก็ได้

ฝ่ายภรรยาจึงเอาก้อนหินนั้นไปให้ที่ร้านค้าเพชรพลอยดู เมื่อเขาไปดูแล้วก็บอกว่าหินก้อนนี้เป็นหินที่มีค่าจริงๆ ก็เลยเสนอซื้อในราคาสูงพอสมควรเลยทีเดียวนะ ภรรยาที่แปลกใจ แต่ก็ไม่ได้ขาย และจะเอาก้อนหินกลับไปคืนสามี ทางร้านก็คิดว่าภรรยาอยากได้เงินเพิ่ม ก็เลยเสนอราคาสูงแล้ว

คืนนั้นภรรยาที่เอาก้อนหินไปคืนสามี และเล่าให้ฟังว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง และก้อนหินนั้นมีค่าขนาดไหนในตลาดค้าพลอย สามีก็เลยเก็บก้อนหินนั้นไว้ที่บ้าน ก็ไม่ได้เอาไปขายเอาไว้เป็นเครื่องเตือนใจว่าก้อนหินก้อนหนึ่งนั้น ค่าของมันอยู่ที่การมองและตีค่า

จบแล้วคะ นิทานเรื่องนี้สอนให้เรารู้ว่าการมองคุณค่าของผู้คน ต้องรู้จักคนๆ นั้นให้ลึกซึ้งก่อน เหมือนนักค้าเพชรพลอยที่รู้จักทั้งเพชรและพลอยอย่างดีจึงจะเห็นคุณค่าที่แท้จริง คุณค่าของคนเรานั้นอยู่ที่ การทำความดี การมีจิตใจที่ดี รักผู้อื่นเหมือนรักตนเอง... แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า นะคะ ☺

เก็บมาเล่า เอามาฝาก

พี่ป๊องได้รับจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (อีเมลล์) ที่ส่งต่อๆ กันมา เมื่ออ่านดูแล้วเห็นน่าจะเป็นประโยชน์กับน้องๆ เด็กๆ เมื่อนำมาปรับใช้ จึงขอนำมาแบ่งปัน น้องๆ ลองอ่านดูนะครับ

ความสุขเล็กๆ

- * นึกไว้เสมอว่าการโกรธ 1 นาที ความทุกข์จะอยู่กับเรา 3 ชั่วโมง
- * ถ้ายิ้มให้กับคนที่อยู่ในกระจก รับรองว่าเค้าต้องยิ้มตอบกลับมาแน่นอน
- * หลับตานิ่งๆ ชัก 3 นาที เมื่อรู้สึกลัวอะไรๆ ตรงหน้ามันช่างยากเสียจริง
- * ต้องหัดพูดคำว่า “ไม่เป็นไร” ให้เคยปากก็จะดี
- * ก่อนจะซื้ออะไรก็ตาม ต้องคิดหาข้อดี-มีประโยชน์ให้ได้อย่างน้อย 3 ข้อ
- * เอรูปตัวเองตอนเด็กๆ มาดูตอนเครียด รับลองอารมณ์จะดีขึ้น
- * อ่านหนังสือเล่มโปรด เป็นการเติมพลังให้ตัวเองอย่างดี
- * ก่อนจะต่อว่าใคร ให้นับ 1 ถึง 30 รับรองยังนับไม่ถึง 20 ก็ไม่อยากว่าเขาแล้ว
- * ทุกคนได้ยื่นสิ่งที่เธอพูดและบ่น แต่เพื่อนแท้รับรู้ถึงความรู้สึกที่เธอไม่เผยออกมา
- * ความอดทนคือศิลปะแห่งความหวัง
- * ความสุภาพไม่เคยทำให้ใครเสียหาย
- * คำพูดอ่อนหวาน นำทางให้ราบรื่น
- * 2 พยางค์ ที่สำคัญที่สุด “ขอบ คุณ”
- * การให้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือ “การให้อภัย”
- * คนที่มีความสุขที่สุดในโลกคือ “คนที่สบายใจ” เท่านั้นเอง

ประกาศ

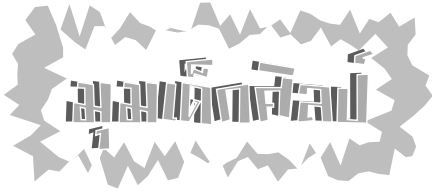
ใจเย็นๆ ได้รับใบสมัครสมาชิก และบทสัมภาษณ์ แล้วนะครับ

พี่ป๊อง และทีมงานได้รับใบสมัครสมาชิกใหม่ และบทสัมภาษณ์ของน้องๆ แล้ว ขอให้สบายใจได้ และพี่จะค่อยๆ ทอยลงแนะนำให้รู้จักเห็นหน้าเห็นตากันในโอกาสต่อไปนะครับ

น้องเฟิร์น พิชชา น้อยฉลาด
 น้องปุเป่ ปาณิสรา รักกะเปา
 น้องกระเป่า จารุณี แซ่ม้า
 น้องโพน ฌลัสรา บัวแก้ว
 น้องแอนนา ศิรกราน ไกรสะอาด
 น้องจอห์น โกสินทร์ ไกรสะอาด
 น้องโบว์ พันธ์กร เลิศกุลยกร
 น้องฟรังซ์ ชนินาด อินทนธ์คจฺย์
 น้องเพุยเพุย ฌฐูวรา ฉัตรวัฒนาสกุล
 น้องเอียนเอียน นรมน ฉัตรวัฒนาสกุล

น้องหงส์ หงส์ ปารมี ฉัตรวัฒนาสกุล
 น้องเบน สติชชาติ วันทาพรม

และพี่ป๊องได้รับบทสัมภาษณ์ของน้องๆ แล้ว
 น้องดาร์ ฌัญชียา เกียรติเกษม
 น้องดาร์ เพ็ญศรี แสนจู
 น้องตอง เพชรศิริ แสนรังค์
 น้องลูกหิน สิริวัฒนา สุนทรเอกจิต
 และน้องเมฆ เมฆวัน ชูรัตน์

มุมนักเลงเด็กได้ไปตรวจว่ามีชื่อภาพ "ต้องสื่อ : ความจริงชุดดีจังก็" ระบายสีแล้วส่งมาร่วมสนทนากับซึ่งรางวัลกันนะครับ (หมดเขตรับผลงานวันที่ 10 กันยายน 2011)

สวัสดิ์คะท่านผู้อ่านทุกท่าน เป็นอย่างไรกันบ้างคะ สบายดีหรือเปล่า ส่วนหนูอยู่ที่ฟิลิปปินส์ สุขภาพร่างกายยังแข็งแรงสมบูรณ์ดีค่ะ แต่สภาพจิตใจนั้นก็ค่อนข้างเหนื่อยล้ากับกิจวัตรประจำวัน ที่แน่นเหลือเกิน พวกเรานั่งตั้งแต่ตีห้าครึ่ง และเริ่มกิจกรรมตอนหกโมงเช้ากว่ากิจกรรมสุดท้ายของวันจะจบ ก็กินเวลาไปถึงสามทุ่มกว่าๆ เกือบสี่ทุ่ม มีเวลาพักผ่อนเพียงช่วงค่ำคืนละ 5-6 ชั่วโมงเท่านั้นค่ะ

อยู่ที่นี้หนูได้รับการอบรมมากมาย แต่ละกิจกรรมเสริมสร้างและท้าทายเราในการรู้จักตนเอง และนำมาปรับใช้กับชีวิต ในวันนี้หนูขอแบ่งปันเกี่ยวกับ Multiple Intelligences ซึ่งมีอยู่ 8 ด้านด้วยกันคือ...

1. Linguistic intelligence (word smart)

* ความสามารถในการอ่าน การเขียน ใช้คำศัพท์อย่างถูกต้องเหมาะสม เล่าเรื่องราวต่างๆ เป็นลำดับขั้นตอนและเข้าใจง่าย มีไหวพริบในการโต้ตอบ ติดต่อสื่อสารได้เป็นอย่างดี

2. Logical - mathematical intelligence (number / reasoning smart)

* ความสามารถในการคำนวณอย่างมีลำดับขั้นตอนแม่นยำ มีเหตุผล ความจำเกี่ยวกับตัวเลข

3. Spatial intelligence (picture / art smart)

* มีความคิดสร้างสรรค์ ในการวาดภาพ ออกแบบ มีสายตาศิลปะ มองในรายละเอียด สี สัน และจินตนาการ

* มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น สามารถมองและแก้ไขปัญหาอย่างมีเหตุผล

4. Bodily-Kinesthetic intelligence (body smart)

* สามารถแสดงท่าทางประกอบการพูด ใช้ภาษา มือ เพื่อสร้างความเข้าใจมากขึ้น

* เป็นผู้ที่ชอบด้านการแสดง การเต้น รำ การ

แสดงละคร ฯลฯ

* มีความสามารถสูง ในการติดต่อประสานงาน การสร้างเครือข่ายมิตรภาพ

5. Musical intelligence (music smart)

* มีพรสวรรค์ทางด้านดนตรีเป็นพิเศษ ชอบร้องเพลง ฟังเพลงได้ทุกแนว ทั้งเพลงช้าและเพลงเร็ว

* สามารถอ่านโน้ตเพลง เล่นเครื่องดนตรี แต่งเนื้อร้อง แต่งทำนองเพลงได้ มีความสุขกับการสร้างสรรค์ผลงานเพลง

* ใช้บทเพลงในการสื่อความหมายบางอย่างที่ต้องการ

6. Interpersonal intelligence (people smart)

* เป็นผู้นำที่ดี ชอบพบปะผู้คน และเรียนรู้จักผู้อื่น เป็นคนที่สร้างมิตรภาพได้เร็ว เข้าใจผู้อื่น

* ชอบช่วยเหลือ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เช่นเดียวกับคุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา

7. Intrapersonal intelligence (self smart)

* มักจะทบทวนตนเองเสมอ ถึงความรู้สึก ความคิด คุณค่า จุดแข็ง จุดอ่อน รู้จักตนเองเป็นอย่างดีและ มักให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่ผู้อื่นก่อนเสมอ

* สามารถเข้าใจด้านเทววิทยา ปรัชญา จิตวิทยา จิตแพทย์ เช่นเดียวกับ นักบุญโทมัส อโควนัส

8. Naturalist intelligence (nature smart)

* มีความสำนึกถึงโลก สิ่งสร้าง ปรัชญาการณทางธรรมชาติ เห็นถึงความแตกต่างของฤดูกาล

* รักสัตว์ ชอบปลูกต้นไม้ ดอกไม้ ชอบมองธรรมชาติ ชอบการท่องเที่ยว ผจญภัย แสวงบุญ

จากนี้ไปหนูขอให้ทุกท่าน สงบกับตัวเองสัก 10 นาที และลองใคร่ครวญดูสิว่า ตัวเองนั้นมีพรสวรรค์ทางด้านใดเป็นพิเศษบ้าง และใช้พรพรนั้นสำหรับเพื่อนพี่น้องรอบข้างมากน้อยเพียงใด....

เกมส์โมเสส

• ฝึกมอง • จุดมศานต์

“พระกุมารทรงเจริญวัยแข็งแรงขึ้น ทรงพระปรีชาญาณอย่างสมบูรณ์ และพระพรหมทานของพระเจ้าสถิตอยู่กับพระองค์” (ลก 2:39-40)

สำหรับเกมส์ ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รับส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลนะครับ

A

B

Chapter 21
Luxury! Vanity!

Hal: “Harry, I’m at my wit’s end. My wife has been lavish with expensive cosmetics, meals, receptions and costumes. The main point is that she wanted others to admire her. I don’t know what to do. She never listens to me. Help me, pal!”

Harry: “VERITAS SIMPLEX ORATIO EST” “This is Latin saying, meaning, the language of truth is simple, pal. The following story is from the book of Rev. Fr. F.X. Shouppe, S.J. ‘PURGATORY’ No one is bound to believe it for it concerns with private apparition. It is about the souls that allow themselves to be dazzled by the vanities of the world. Here it is: - Happily, before death I confessed my sins with such disposition as to escape hell. This head which I love to be adorned, and which sought to draw attention of others, is now devoured with flames within and without. These shoulders, these arms, which I loved to be admired, are cruelly bound in chins of red-hot iron. These feet, formerly trained for the dance, are now surrounded with vipers that tear them with their fangs and soil them with their filthy slime. All these members which I have adorned with jewels, flowers, and diverse ornaments, are now a prey to the most horrible torture.”

Hal: “O pal, it’s a wonderful lesson for my wife and for those who love luxury and vanity think deeply about it.”

บทที่ 21

**โอ้อวด ความฟุ่มเฟือย ความมั่งมี
ความสวย ความงาม**

ฮัล “คุณแฮร์รี่ ผมหมดปัญญาจริงๆ ไม่ทราบจะทักท้วงห้ามปรามอย่างไร เธอจับจ่ายใช้สอยแบบไม่อัน ซื่อเครื่องสำอางแพงๆ ด้านอาหารเพื่อนฝูงโดยพาไปทานอาหารหรูๆ แพงลิบลัว และซื้อเสื้อผ้าที่แพงสุดๆ ผมถามเธอว่าทำไมทำแบบนี้ เธอตอบว่าเพื่ออวดเพื่อนๆ และคนอื่นจะได้ไม่ดูถูกช่วยแนะผมหน่อยเถอะ ผมจะได้เตือนเธออย่างถูกต้อง แต่เธอไม่ฟังผมเลย”

แฮร์รี่ “ความจริงนั้นพูดง่าย” ดังที่ภาษาละตินเขียนไว้ ‘VERITAS SIMPLEX ORATIO EST’ เรื่องที่ผมจะเล่าต่อไปนี้มีอยู่ในหนังสือของคุณพ่อชูปปี คณะเยสุอิต “ไฟชำระ” ไม่จำเป็นต้องเชื่อเพราะเป็นเรื่องปรากฏส่วนตัว หญิงคนหนึ่งที่มีเมื่อยังมีชีวิตอยู่บนโลก ได้ปล่อยตัวหลงไหลไปกับสิ่งที่ไม่รู้สาระของโลก นักบุญบริวิต เป็นผู้เล่าเรื่องนี้ “โชคดียกก่อนสิ้นใจดิฉันได้แก้บาปอย่างดีพอที่จะรอดพ้นขุมมรณะ ดิฉันชอบประดับศีรษะเพื่อให้นักชม เคี้ยวนี้กำลังถูกเปลวไฟชอนไชอย่างไม่ปราณีเลย ไหล่และแขนทั้งสองข้างของดิฉันถูกพันธนาการด้วยโซ่ที่แดงฉานไปด้วยไฟ ทรมานสุดจะพรรณาด้วยคำพูดได้ เท่าที่ดิฉันนึกไว้ได้ร่าตอนนี้ถูกกัดโดยงูพิษฉีกเนื้อด้วยเขี้ยวของมันที่สกปรก เต็มไปด้วยเมือกที่ส่งกลิ่นเหม็นอันสุดที่จะทนได้ ร่างกายส่วนอื่นที่ดิฉันประดับประดาด้วยเพชรนิลจินดาต่างๆ บัดนี้ได้ตกเป็นเหยื่อของความทรมานสุดที่จะสรรหาคำพูดใดมาพรรณานาได้”

ฮัล “โอ้ เพื่อนเอ๋ย เป็นบทเรียนอันล้ำค่า สำหรับผู้ที่ชอบความฟุ่มเฟือย และโอ้อวด หวังว่าภรรยาผมหลังจากฟังเรื่องนี้แล้วคงจะดีขึ้น”

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภาวนา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

UA
UNION
ASSOCIATES
THAI
CO.,LTD.
Since 1969

บริการติดตั้งงานระบบกันรั้วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสึมนิโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั้วกันที่

ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทีมผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

-**Chemical Construction** จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
น้ำยาผสมคอนกรีตปูนทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ

-**Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและส่วน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกัน
การกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั้วซึมอาคาร

- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC

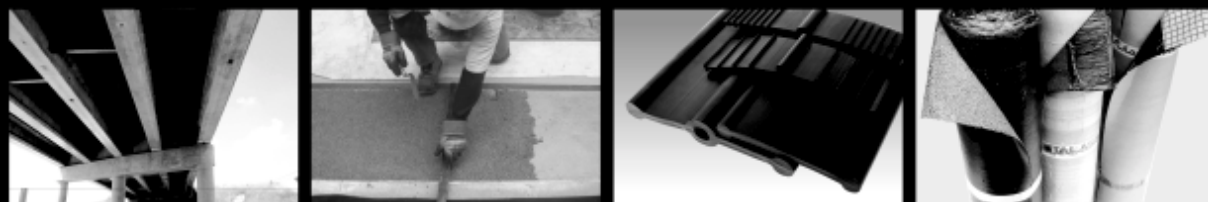
- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

-**Joint Sealing** งานหยอดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุฉนวนกันน้ำหลายชนิด

-**PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั้วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

-**Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-**PVC Waterstop** แผ่นยางพีวีซีฝังกันรอยต่อ
คอนกรีต

บริษัทยูเนี่ยน แอ็สโซซิเอตส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนพหลโยธิน แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

จดหมายจากผู้อ่าน

เรียน คุณ ป.ณ. สารุฯ

วันสมโภชพระวรกายและพระโลหิตพระคริสตเจ้านับเป็นวันสำคัญมากวันหนึ่ง ปีนี้ฉันหมายมั่นปั้นมือว่าจะต้องไปให้ได้ ก่อนสามวันก็เกิดป่วยกะทันหันจนต้องเข้าโรงพยาบาลหนึ่งวัน วันเสาร์นอนอ่อนเพลียหมดแรงอยู่คนเดียว ฉันถามพระองค์ว่าพรุ่งนี้พระองค์เต็มใจให้ลูกไปหาพระองค์หรือเปล่า ถ้ายังเวียนศีรษะแสดงว่าไม่เต็มใจ รุ่งเช้าอาการมีนก็ยังมีอยู่ ฉันถามพระองค์อีกครั้งและรีบอาบน้ำแต่งตัวนั่งแท็กซี่ไปวัดทันที อาการมีนก็หายไปเพราะมัวแต่นึกว่าจะนั่งตรงไหนดี ฉันวุ่นวายอยู่กับการหาที่นั่ง จนในที่สุดก็ได้ที่ที่เหมาะสมมากที่สุดคือยืนข้างหลังพวกคนหูหนวกเพราะคนแน่นมาก

ใครๆ คงเคยได้ยินว่าเวลามีการฉลองวันสำคัญหลายคนจะไม่มีสมาธิในการสวดร่วมพิธีเลย ฉันก็เหมือนกันแต่ก็ไม่ได้กังวล คิดว่าปีนี้เราสวดที่บ้านเรามากู้สึกถึงการประทับอยู่ของพระได้ดีขึ้น ถ้าฉันยังงี้เสียวันนี้คงมีอะไรดีๆ ให้ปลื้มใจกันบ้าง คาดหวังมากเลยปีนี้ทั้งที่ไม่มีสมาธิเลย พอเริ่มพิธีเพลงที่กะว่าจะร้องให้เต็มเสียงเพราะชอบร้องเพลงมาก แต่ปรากฏว่าเพลงในวันนั้นไม่รู้จักสักเพลงเดียว ยังมีอีกจิตใจไม่ได้อยู่กับศีลมหาสนิทเลยจริงๆ มัวแต่มองคนที่เขาแปลภาษาให้คนหูหนวกเข้าใจ ทั้งมากกับลีลาของเขาและรู้สึกว่าเป็นเจ้านี่ยอดจริงๆ พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ให้มีแบบแปลกๆ ถึงพิการบกพร่องก็แก้ไขได้และสื่อสารกันได้ ยังมีเรื่องแปลกอีกเรื่องคือพ่อเจ้าวัดเทศน์และพูดถึงผู้หญิงคนหนึ่งชื่อแมรี่ ขอเล่าสั้นๆ ว่าแมรี่เป็นสาวชาวอเมริกัน วัยไม่เกินยี่สิบ และเป็นคนศรัทธา แต่แ่อยู่อย่างคือเธอมักถูกผีสิงอยู่บ่อยครั้งและได้รับความเจ็บปวดมาก แม้มีพระสงฆ์มาทำพิธีช่วยก็ยังไม่สำเร็จจนในที่สุดแมรี่ก็เสียชีวิต ตอนที่เธอยังอยู่ เธอเคยเห็นแม่พระและพระนางได้ถามเธอว่า ใน

การที่เธอถูกผีสิงเช่นนี้เธอเต็มใจไหมที่จะเป็นผู้ยืนยันว่าผีปีศาจยังมีอยู่ในโลกในสมัยนี้ และยังคงดำเนินการทำลายล้างทุกคนที่นับถือพระคริสตเจ้า แมรี่ตอบว่า “ลูกพร้อมที่จะยืนยัน”

บางทีมุมมองของคริสตชนแทบทุกคนมักเห็นว่าพระเป็นเจ้าจะป้องกันเราจากภัยด้านวิญญาณ ถ้าเราคลุกคลีกับพระองค์มากๆ การสวดขอขมเป็นไปได้นั่นเอง แต่กรณีของแมรี่ทำให้มุมมองของเราเปลี่ยนไป ถ้าใครพบเรื่องคล้ายๆ กับแมรี่ก็ขอให้คลุกคลีกับศีลมหาสนิทให้มากขึ้น

ตอบ 1 เรื่องที่คุณพ่อเทศน์แล้วภาพยนตร์สรุปว่า ใครโดนผีเข้าเป็นการ “ยืนยันว่ายังมีผีปีศาจอยู่ในโลกปัจจุบันนี้” ผมว่าไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น แต่น่าจะสรุปว่า ใครที่เจ็บไข้ได้ป่วยพระเป็นเจ้าและพระนางมารีอาเป็นที่พึ่งและคุ้มครองเราให้พ้นจากความชั่วร้ายทุกประการ พระเป็นเจ้าไม่ทรงเอาชีวิตของเรามารับความเจ็บป่วยเพื่อไปยืนยันถึงปีศาจหรอก ชีวิตเราเป็นที่รักของพระเป็นเจ้า ทรศนะของภาพยนตร์นี้มีใช้ทรศนะของพระศาสนจักรอย่างแน่นอน ดูหนังเอาสนุกเอาเพลินได้ แต่ต้องรู้จักแยกแยะและมั่นคงในความเชื่อว่าพระเป็นเจ้าไม่มีวันทำร้ายลูกของพระองค์ มีแต่จะรักและอวยพรแก่พวกเรา

ถาม วันนั้นพิธีจบลงภายในสองชั่วโมง สมาธิของดิฉันไม่ได้มีเลยเหมือนเดิม แต่ เอ... ไม่ยังมีนศีรษะและยืนได้นาน พอวัดเลิกก็ไปทานข้าวและนั่งพักที่โรงพยาบาลและไม่ล้มเลิกความหวัง พอใกล้บ่ายสามโมงก็ต่อรอบสองที่วัดอีกแห่งหนึ่ง คนน้อยทำเอาใจฝ่อแต่พยายามไม่คิดอะไร กว่าพิธีจะจบสองชั่วโมงกว่า ได้ร้องเพลงแต่สมาธิก็ยังไม่ มีไม่รู้สึก ว่าพระองค์ประทับอยู่ในศีลมหาสนิทที่วัดรัศมีที่

พระสงฆ์ถืออยู่ รู้สึกผิดหวังมากจนต้องเดินไปบอกพ่อเจ้าวัด เธอขอร้องถามในทำนองว่าไม่มีความเชื่อแล้วหรือ ฉันรู้สึกสะอึกก็ขึ้นมาทันทีจริงสินะ ทำไมฉันถึงไม่นึกถึงเรื่องความเชื่อ เชื่อว่าพระองค์กำลังสถิตอยู่ในศีลมหาสนิท แต่นี่ฉันพยายามบีบความรู้สึกถึงการประทับอยู่ของพระองค์ และก็มัวมองโน่นมองนี่ เวลาร้องเพลงก็พยายามส่งเสียงร้องให้ดังเพราะคิดว่าจะได้มีส่วนร่วมให้มากที่สุด แต่ปรากฏว่าทุกอย่างว่างเปล่า ไม่ได้อะไรเลย เป็นอย่างนี้ทุกงานเวลามีแห่กัน ฉันเป็นคนอากัปกิริยาอาจจะเพราะเป็นคนไม่ดีก็ไม่ทราบ ฉันมีแม่พระเป็นองค์อุปถัมภ์ประจำตัว สวดสายประคำทุกวัน มายี่สิบปีแต่ไม่เคยรู้สึกถึงการประทับอยู่ของแม่พระเลย พยายามทำอะไรก็ไม่สำเร็จ แต่สำหรับพระเป็นเจ้า เพิ่งจะได้รับพระพรพรทานในความเชื่อว่าพระองค์ประทับอยู่ก็เมื่อเร็วๆ นี้เอง สวดในความว่างเปล่ามาตลอดยี่สิบปี เพียงเชื่อว่าพระองค์รับรู้การกระทำของเราเท่านั้น ส่วนการประทับอยู่ของพระองค์ในศีลมหาสนิทเมื่อเวลารับศีลเข้าปากแล้ว เพิ่งรู้สึกเมื่อประมาณปีหนึ่งเห็นจะได้ เพราะสวดขอให้เชื่อในการประทับอยู่ของพระองค์ในศีลมหาสนิทมาจนจะหกเจ็ดปีได้

ตอบ 2 คุณสวดขออยู่ หก-เจ็ดปี แล้วบังเกิดผล ผมขอยกย่องความเพียรอดทนของคุณอย่างมากเลย ระหว่างหก-เจ็ดปีนั้น คุณยังมั่นคงในคำภาวนาอยู่เสมอ นี่เป็นเรื่องที่ควรยกย่องและเป็นแบบอย่างแก่กันและกันอย่างยิ่ง

ถาม เคยอ่านหนังสือที่พระสงฆ์เขียนแนะนำท่าน บอกว่าให้พูดคุยกับพระเป็นเจ้าทุกวัน ในเรื่องส่วนตัวของคุณ แรกๆ อาจจะเหมือนพูดคนเดียว แต่ในที่สุดจะรู้สึกเองว่าพระองค์ประทับอยู่ตรงนั้น และกำลังฟังอยู่ เดียวนี้ฉันรู้สึกคุ้นเคยมากขึ้นกับการพูดคุย ทั้งระบายความในใจ ทั้งบ่นว่า ทั้งขอบคุณ สิ่งที่ได้รับในวันนี้อาจจะไม่ใช่ความรู้สึกของการประทับอยู่ แต่เป็นอย่างหนึ่งที่ฉันแสวงหาตลอดเวลา คือฉันรู้สึกอบอุ่นมาก เป็นครั้งแรกที่ฉันออกจะมีความสุขตรงที่ว่ามีคนรอบข้าง ที่นับถือในสิ่งเดียวกัน มาหาพระองค์เหมือนกัน คิดถึงพระองค์เหมือนกัน รับศีลแผ่นเดียวกัน และเราต่างก็พยายามเข้าไปในพระวรสารเล่มเดียวกัน ตรงนี้พอจะถือว่าเป็นพระพรพรทานจากพระเป็นเจ้าซึ่งรักเราเกินกว่าเราจะเข้าใจได้หรือยัง

ลูกขอบพระคุณพระองค์และแม่พระที่ได้อนุญาตให้ลูกมาหาพระองค์ด้วยเทอญ

ขวัญกมล

26 มิถุนายน 2554

ตอบ 3 ที่สุดความสุขที่พระเป็นเจ้าประทานให้ก็สอนเราว่า เป็นความสุขที่เรา มีร่วมกับเพื่อนพี่น้อง มิใช่ความสุขที่แยกตัวออกไปอยู่เพียงลำพัง ผมคิดว่าต้องถือว่าเป็นพระพรพรทานจากพระเป็นเจ้าที่ทรงรักเรามากจนทำให้วันนี้เราเข้าใจได้แล้วต่างหาก

ทุกคำถาม มีคำตอบ

ส่งคำถามของท่านไปยัง “นาย ป.ณ. สาธุฯ”

122/11 ซ.นาคสุวรรณ ถ.นนทรี

แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801 โทรสาร : 0-2681-5401

แม่จ๋า...

แม่จ๋า...

ด้วยแวตาทาพรและอ่อนหวาน
กับอ้อมกอดอบอุ่น ได้หนุนนาน
ประสบการณ์รักครั้งแรกก็เริ่มเลย
คือเรื่องราวความรักประจักษ์ชัด
ลูกสัมผัสมัดใจดังได้เอ๋ย
บุญคุณแม่มากสิ้นพันเปรียบเปรย
ภาพคุ้นเคยคือแม่ลูกผูกชีวา
เมื่อแม่เห็นลูกเป็นสุขแม่ก็สุข
แต่เมื่อรู้ว่าลูกทุกข์แม่ทุกข์กว่า
สำหรับแม่ลูกนั้นคือขั้วธูตา
หวังเพียงว่าอนาคตลูกงดงาม
อยากเห็นลูกรุ่งเรืองเรื่องชีวิต
รู้จักคิดรู้จักทำรู้จักถาม
แม่จะเป็นเช่นดาวเฝ้าติดตาม
ทุกชั่วยามยังอยู่คู่ลูกเดิน

แม่จ๋า...

ถ้อยวาจาถูกรำพันสรรเสริญ
ไซ้ว่าเพียงเพื่อขอกล่าวอยยืน
แต่เพราะไม่ไกลเกินความเป็นจริง
จากความรักครั้งแรกที่เริ่มแล้ว
ลูกขวัญแก้วของแม่มีหยุดนิ่ง
ต่อแต่นี้จะนำรักที่ปักฝัง
ให้ทุกคนให้ทุกสิ่งด้วยจริงใจ

9 สิงหาคม 2001

จากหนังสือ รวมบทกลอนของภักดิ์ “ก้าวเดินอย่าเกินก้าว”